နန္ဒကျော်ညွ

ဉာဏ်ဇော်နိုင်ဉာဏ်ဇော်နက်

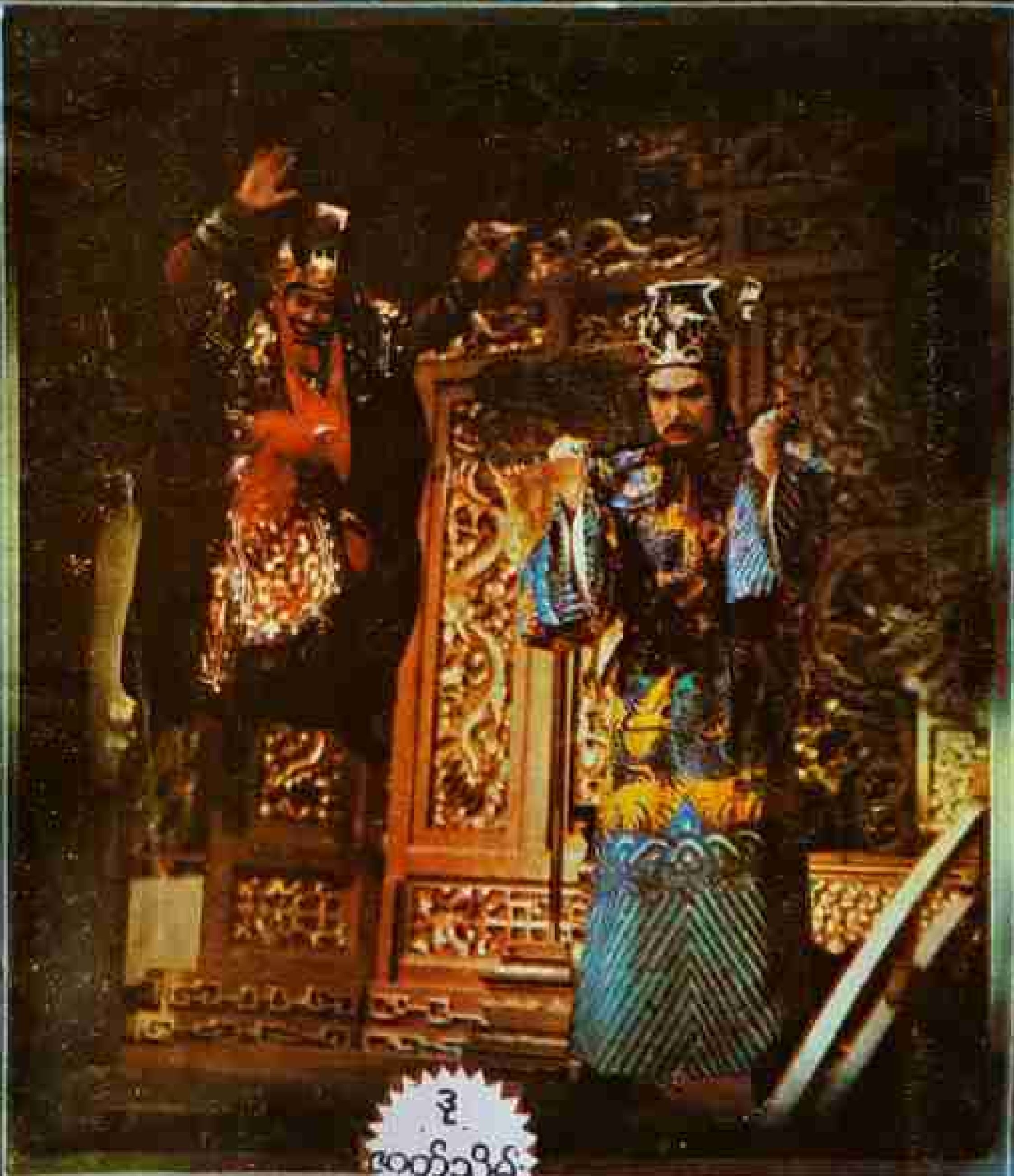

ဒု
ဇာတ်သိမ်း

စာမူ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၇၂/၉၄(၃)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၂၀၁/၉၄(၄)

ပထမအကြိမ်
၁၉၉၄ခုနှစ်၊ မတ်လ
တန်ဖိုး ၆၀/-၊ အုပ်ရေ [၄၀၀]

ထုတ်ဝေသူ ဦးတင်အုန်း(မြ၀၉၄၃)
မိုးမင်းစာပေ
အမှတ် ၉၃၊ ရိပ်သာလမ်း၊လေးဒေါင့်ကန်၊
သင်္ကန်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ကျင်ငွေ(မြ ၀၃၃၄၆)
ဇမ္ဗူအောင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၁)၊ စပယ်ခြံ(၃)လမ်း၊
ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်၊

မျက်နှာဖုံးရိုက် ဦးကျော်မိုးစိန်(မြ၀၃၀၃၇)
အောင်သာပုံနှိပ်တိုက်
၁၇၂၊ ၃၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့၊

နန္ဒကျော်သူ

' ညက်နီ ညက်နက် '

ဒုတိယပိုင်း (ဇာတ်သိမ်း)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး.... (ဒို့အရေး)
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး.... (ဒို့အရေး)
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး.... (ဒို့အရေး)

စည်းကမ်းလိုက်နာ အေးကင်းကွာ။
စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်။
စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ အေးကင်းသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ရှဖုံး ထွက်ပြေးသွားပြီဖြစ်သည်။

ရှဖုံးနှင့် ရင်ဆိုင်မှုသည် ပြဿနာအစပျိုးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က ကောင်းစွာနားလည်၏။

သို့သော် သူက အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်ခြင်းအတွက် စည်သူ့ကိုမျှ မကြောက်ပါချေ။

တလင်းလင်းမှာ ရှဖုံး၏ လက်မှ လွတ်မြောက်သွားပြီး အကြောက်ပြေသွား၏။

သူမက သိမ်းငှက်လောက်ချစ်နှင့် အောင်စန်းတို့အား ဦးညွတ် အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး...

'ကျွန်မကို လူယုတ်မာလက်ထဲက ကယ်တင်တာ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်ရှင်'

အောင်စန်းက....

'ကျုပ်တို့ရဲ့ဥပဒေသည်မှန်သမျှ လိုက်လိုက်နာရေးအတွက် ကျုပ်တို့မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်'

သိမ်းငှက်လေးက်ချစ်ကမူ တုလင်းလင်းအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ဒီနေရာဟာ လူပြတ်တယ်၊ မှုခင်းလဲ မကောင်းဘူး၊ မိန်းကလေးက ဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ရောက်နေရတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

တုလင်းလင်းက....

'ဒီနေရာမှာ ရှားပါးတဲ့ ပန်းမျိုးပင်တွေ ရှိတယ်ဆိုလို့ ဆင်းလာကြည့်တာပါရှင်'

သူမစကားကြောင့် အော့စန်းက ပြုံးသွားပြီး....

'ညီမက ပန်းပင်တွေ စိတ်ဝင်စားလို့လား'

တုလင်းလင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့'

အော့စန်းက...

'ဒီနေရာမှာ ရှားပါးတဲ့ပန်းမျိုးပင် လုံးဝမရှိပါဘူး၊ ညီမကြည့်ချင်တဲ့ပန်းပင်တွေက ရွှေကျားရဲ့တိုက်အနီးမှာရှိပါတယ်၊ တကယ်လို့ ညီမကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် အစ်ကိုလိုက်ပြပါမယ်'

တုလင်းလင်းက....

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်'

အော့စန်းက တုလင်းလင်းအား ရှားပါးသောပန်းမျိုးပင်များကို ပြသရန် ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

အော့စန်းနှင့် တုလင်းလင်း အပေါ်သို့ ရောက်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကြည့်နေပြီးမှ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်သည်း အပေါ်သို့ပြန်တက်လာခဲ့၏။

သူက မှုခင်းများအကြောင်း တွေးမရတော့ပါ။

လောလောဆယ် ရှုဖုံးနှင့် သူ၏ဆရာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်တို့ကသာ သူ၏အတွေးထဲ ရောက်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ သက်ပြင်းချရင်း တောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့သည်။

သူသည် ဧည့်ခန်းဆောင်သို့ မသွားတော့ဘဲ သူ၏အခန်းသို့သာ ပြန်လျှောက်လာခဲ့၏။

သူ၏အခန်းအတွင်းသို့ ခြေချမိလျှင် အခန်းတွင်း၌ လူတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ စောစောက သူနှင့် အချင်းများခဲ့သော ရှုဖုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရှုဖုံးက သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား ထိမထင်သောဟန်မူရာနှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ကျုပ်အခန်းထဲ ဝင်နေရဘာလဲ၊ ကျုပ်နဲ့ ထပ်ယှဉ်ဦးမလို့လား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ရှုဖုံးက အေးစက်စွာ ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားကို ပြောစရာရှိလို့ပါ'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

'ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ'

ရှုဖုံးက....
'ကျုပ်ဆရာရဲ့ အမှာစကားပါ'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ မျက်မှောင် ပိုကုတ်သွား၏။

ရှုဖုံးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားသတ္တိရှိရင် ကျုပ်ဆရာဆီသွားတွေ့ပါ၊ မတွေ့ရဲရင် ဒီမြေကျွားရဲတိုက်က အမြန်ဆုံးထွက်ခွာသွားပါလို့ မှာလိုက်တယ်'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ထိုစကားကြောင့် အံ့ဩသွားလေသည်။

ရှုဖုံးသည် ရှုံးနိမ့်သွားသည်ကို မကျေနပ်၍ သူ့ဆရာအား အကူအညီတောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း နားလည်သွားလေသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က ရှုဖုံးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....
'မင်းမဆိုးဘူး၊ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကတောင် မင်းစကားကို လက်ခံနေပါလား'

ထိုစကားကြောင့် ရှုဖုံး၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွား၏။
သူသည် ချက်ချင်း ရယ်မောလိုက်ပြီး....
'ခင်ဗျားမလာရဲရင် ကျုပ်ဆရာကအရောက်လာမှာ သေချာတယ်၊ ကျုပ်ဆရာရောက်လာတဲ့အခါ ခင်ဗျား ဒီလိုစကားမျိုး ပြောနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်'

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ အခန်းတွင်းမှ လှမ်းထွက်သွားလေသည်။
သိမ်းငှက်လောက်ချစ် စိတ်ပျက်သွား၏။
သူသည် ပခုံးတစ်ချက်တွန့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့မိလေသည်။

...○...

ပန်းဥယျာဉ်....
ယနေ့အဖို့ ဤပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ သိမ်းငှက်လောက်ချစ် တတိယအကြိမ် ရောက်ရှိလာသည်။
ဤပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိခဲ့စဉ်က ဆိုင်းသမား တို့စံနှင့် တွေ့ခဲ့၏။
တို့စံနှင့် သူသည် မိတ်ဆွေများဖြစ်၏။
သူက မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုလျှင် တို့စံ၏ အကူအညီ လိုလာပေမည်။

သူတစ်ယောက်ဘည်း မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ချင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ဟု ယူဆထားသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ သိုင်းပညာကဲ မြင့်မားသလို စိတ်ထားကလည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပေသည်။

တို့စံနှင့် တွေ့လျှင် သူက အကူအညီတောင်းရန် စိတ်ကူး ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း တို့စံအား ဘွေ့လိုတွေ့ငြား လှည့်ပတ်ရှာဖွေလေသည်။

ပန်းဥယျာဉ်မှာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

လူသူ အတော်ပင် ကင်းမဲ့နေ၏။

ထိုအခိုက် ပန်းပင်များကြားမှ အေးစက်သော စကားသံ တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'မင်း ဘယ်သူ့ကိုရှာနေတာလဲ'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ရင်ထိတ်သွား၏။

သူသည် ချက်ချင်းပင် အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ပန်းပင်များကြားမှ တိုးထွက်လာသော ရှုဖုံးနှင့် အတူ အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုအနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူမှာ အနက်ရောင်သိုင်းလောကတွင် အလွန်ကျော်ကြားသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ရင်ထဲ၌ ခဲသွဲထားသကဲ့သို့ လေးလံလာလေတော့သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ရှေ့သို့တိုးထွက်လိုက်၏။

ထို့နောက် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ မျက်လုံးထဲတွင် သူသတ်လိုသော အရိပ်အယောင်များ ထွက်ပေါ်နေ၏။

ထို့ပြင် ထူးခြားပြီး အေးစိမ့်သောအငွေ့အသက်များသည်လည်း ဖန်းကျင်တစ်ခုလုံးသို့ လွှမ်းမိုးလာသလို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ ဟန်မူရာမှာ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပုံရသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ ရင်ထဲတွင် လေးလံနေသော်လည်း ကြောက်ရွံ့ဟန် မပြပါ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်သည် သူ့ထက်အသက်များစွာ ကြီး၏။

ထို့အတူ သူ့ထက်နှစ်ပေါင်းများစွာ သိုင်းလောကတွင် ကျင်လည်ကျက်စား ခဲ့သူဖြစ်သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ သိုင်းလောကကျင်လည်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်အတွင်း တိုက်ပွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

ထိုတိုက်ပွဲများတွင် အရှုံးအနိုင်သရေပွဲများ ရှိခဲ့လေသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ သိုင်းလောက ကျင်လည်ခဲ့သည့် သက်တမ်းမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ထက် ထက်ဝက်မျှနည်းပါး၏။

တိုက်ပွဲအရေအတွက်မှာလည်း မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ထက် မနိုင်းသာအောင် နည်းပါး၏။

သို့သော် သိမ်းငှက်လောက်ချစ် သိုင်းလောကအတွင်း စဝင်သည်မှ ယနေ့အထိတစ်ပွဲမျှ အရှုံးမရှိပါချေ။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းသိပ်မရှိဟု ယူဆသော်လည်း အမှန်တွင်သူသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ရင်ဆိုင်နေချင်သူ ဖြစ်သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် ကဲ့သို့သော အနက်ရောင် သိုင်းလောကသားတစ်ဦးအား ဖယ်ရှားနိုင်လျှင် သိုင်းလောကအတွက်၊ ပြည်သူများအတွက် အေးချမ်းမှုပိုရလာနိုင်သည် မဟုတ်လား။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က ရှုံ့ုနှင့် မိုးမြေဂိုဏ် ချုပ်အား တစ်လှည့်စီကြည့်လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားနဲ့သူနဲ့ ဘယ်သူက ဆရာလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုစကားကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏မျက်နှာမှာ မည်းခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူသည် လောက်ချစ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းဘာသဘောနဲ့ မေးတာလဲ၊ ကျုပ်ကိုမခန့်လေးစား လုပ်ရင်အသေးဆိုးနဲ့ သေရတတ်တယ်ဆိုဘာ မင်းမသိဘူးလား'

ဟု အေးစက်စွာ မေးလိုက်သည်။

လောက်ချစ်က ပခုံးအသာ တွန့်လိုက်ပြီး....

'ကျုပ်အမှန်အတိုင်းပြောတာဗျ၊ ခင်ဗျာတပည့်က အကျင့်မကောင်းဘူး၊ မိန်းကလေးတွေတိုင်း ဖျက်ဆီးချင်တယ်၊ သူ့ရဲ့ မတရားတဲ့လုပ်ရပ်ကို ကျုပ်က ဟန့်တားလိုက်တာပဲဗျ...'

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ တွေဝေသွား၏။

လောက်ချစ်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်ကဟန့်တားတော့ သူက မကျေနပ်ဖြစ်သွားတယ်.... ဒါနဲ့ခင်ဗျားကို လာတိုင်တာပဲ၊ ခင်ဗျားက သူ့စကားကြားရုံနဲ့ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ လိုက်ရှာတယ်၊ ဒီတော့ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်မှာ ဘယ်သူကဆရာလဲဆိုတာ စဉ်းစားရာပဲ၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့စကားကို နားထောင်ရတာလဲ'

လောက်ချစ်၏ အချက်ပိုင်လှသော စကားကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဒေါသထွက်သွား၏။

လောက်ချစ်စကား မှန်နေခြင်းက အနာပေါ်တုတ်ကျသလို ဖြစ်သွားရလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က....

'ထိတ်စမ်း စကားမရှည်နဲ့၊ မင်းကကျုပ်တပည့်ကို ဟန့်တားတာ ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး'

လောက်ချစ်မှာ ထိုစကားကြောင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

မိုးမြေဂိုဏ် ချုပ်က....

'အေး....ဒါပေမယ့်မင်းဟာ အပြောနဲ့ညီမညီတော့ ကျုပ်က သိချင်နေတယ်....

ဟု အေးတိအေးစက်ဖြင့် ဆက်ပြောလိုက်၏။

လောက်ချစ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။
'ခင်ဗျားဘာကို ဆိုလိုတာလဲ'
ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က....
'မင်းဟာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ အရှုံးမရှိဘူးတဲ့၊ ဒီတော့ မင်းအရှုံးပေးရမယ့်လူဟာ ကျုပ်ပဲလားဆိုတာ စမ်းကြည့်ဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ'

လောက်ချစ်က....
'တိုက်ပွဲတိုင်းနိုင်တဲ့ကျုပ်ကို ရှုံးမယ့်လူဟာ ခင်ဗျားပဲဖြစ်ရမယ်'

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဒေါသထွက်သွား၏။
သူသည် လောက်ချစ်အား သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကာ ပို၍ ခိုင်မာသွားလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က....
'ကောင်ပြီ....မင်းသတိ ထားပေးတော့'

သူသည် စကားဆုံးလျှင်ဆုံးချင်း သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား တစ်ဟုန်ထိုး တိုက်ခိုက်လေသည်။
မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန်ပင် ပြင်းထန်လှပေသည်။
သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ မတတ်သာတော့ဘဲ သတိကြီးစွာထား၍ ပြန်လည်တိုက်ခိုက် လိုက်ရပေတော့သည်။

တခဏအတွင်းမှာ ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။
ရှုံးပွဲမရှိခဲ့သော သိမ်းငှက်လောက်ချစ်သည် လူတိုင်းကြောက်ရွံ့နေကြသော မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား အနိုင်ရရှိတော့မည်လော....။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်လှပေသည်။
တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီး တခဏအကြာမှာပင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ သိုင်းပညာသည် သူ့ထက်သာလွန်နေကြောင်း သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က သိနားလည်လိုက်၏။

တိုက်ပွဲအချိန် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရှုံးနိမ့်သွားရမည်ကိုလည်း သဘောပေါက် လာလေသည်။
မည်သို့ဆိုစေ ယခုအချိန်တွင် တိုက်ပွဲအတွင်းမှ နောက်ဆုတ်သွား၍ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။
မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကလည်း သူ့အား တိုက်ပွဲအတွင်းမှ ထွက်ခွာခွင့်ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးလာ၏။
အချိန် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တိုက်ပွဲမှာတစထက်တစ အလွန်ပြင်းထန် လာလေသည်။
သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ အခြေအနေမှာလည်း တစထက်တစ ဆိုးရွားလာလေသည်။
သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများစိုးရွှဲလာ၏။

သူ၏ အခြေအနေသည် ဆိုးရွားသည်ထက် ဆိုးရွားလာသည်။

သိမ်းငှက်လှောက်ချစ်မှာ သူ၏အထက်မြက်ဆုံးသော သိုင်းကွက်များကို အသုံးပြုကာ ခုခံတိုက်ခိုက်နေသည်။

သို့သော် တစထက်တစ သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုက အရာမဝင်တော့ပါ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ ခြေထောက်နှင့် လက်ဝါးများက သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးအား လွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က တိုက်စစ်ဆင်လိုက်သောအခါ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ လူဆယ်ယောက်ခန့်က သူ့အားဝိုင်း၍ တိုက်ခိုက်နေသည်နှင့်လည်း တူနေတော့သည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများတွင် တစ်ကြိမ်မျှ ရှုံးနိမ့်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ယိုအချက်ကပင် ယခုတစ်ကြိမ်သူ့အား ရှုံးနိမ့်သွားစေရန် ဖန်တီးလိုက်ပေသည်။

သူသည် ရှုံးပွဲမရှိခဲ့ဖူးသည့်အတွက် သူ့ထက်သာသော မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ရင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်သည် သူ့ထက်သာသော်လည်း သူက ကောင်းစွာ ရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ယခုသူ၏ မျှော်လင့်ချက်များသည် လုံးဝကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

'ရပ်လိုက်....'

ဟန့်တားသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည့်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

တဆက်တည်းမှာပင် လူရိပ်တစ်ရိပ်လျင်မြန်စွာ ပြေးလာပြီး တိုက်ပွဲအတွင်း ခုန်ဝင်လာသည်။

ထို့နောက် လူရိပ်က ဓားရှည်ကိုအသုံးပြုကာ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ဘက်မှ ကူညီတိုက်ခိုက် လိုက်လေတော့သည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ အကူအညီ ရောက်လာသည့် ခဏသက်သာသွားသလိုရှိသော်လည်း သူ့ဘက်မှ ဝင်ရောက်ကူညီသူကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ထိုလူမှာ ရွှေကျားရဲတိုက် သခင်လေးအောင်ဝါ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

....o....

အော့စန်း....

အော့စန်းမှာ တိုက်ပွဲအတွင်း ခုန်ဝင်လာ၏။

သူသည် ဓားရှည်ကိုဆွဲထုတ်ကာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား တရကြမ်း တိုက်ခိုက်နေ၏။ သို့သော် သူ၏ဓားချက်များက မိုးမြေဂိုဏ်း၏ အင်္ကျီစကိုပင် ထိမှန်နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်း သူမသိပါ။

ထို့အတူ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှု အောက်တွင် သူ၏အသက် သေဆုံးသွားရမည်ကိုလည်း သိဟန်မတူပါ။

မကြောက်မရွံ့ အတင်းဝင် တိုက်ခိုက်နေသော အော့စန်းအား တွေ့လျှင် လောက်ချစ်မှာ ထန့်သွား၏။

'အော့စန်း....နောက်ဆုတ်စမ်း'

သူသည် အော်ဟစ်ရင်း တိုက်ပွဲအတွင်း အတင်းတိုးဝင်လိုက်၏။

ယခုအတိုင်း ဆက်တိုက်ခိုက်လျှင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ချက်ဖြင့် အော့စန်း သေသွားနိုင်၏။

လောက်ချစ်သည်း မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား မယှဉ်နိုင်ပါ။

သို့သော် လောက်ချစ်အနေနှင့် သိုင်းကွက်သုံးရာခန့်အထိမူ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ယှဉ်နိုင်၏။

တိုက်ပွဲကို ကြာအောင် အချိန်ဆွဲထားနိုင်၏။

ဤနေရာတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်နေကြောင်း သတင်းပျံ့သွားလျှင် ရွှေကျား ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် အော့ဝါးက ကျိန်းသေ လာရောက်ဟန့်တားမည်မှာ သေချာ၏။

ထိုအချိန်အထိသာ လောက်ချစ်က အချိန်ဆွဲ တိုက်ခိုက်နိုင်လျှင် အရှုံးရှိမည် မဟုတ်တော့ပါ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရဲသော သူအား လူအများက ချီးကျူးကြရမည်သာ ဖြစ်၏။

ယခုမူ အခြေအနေပြောင်းသွား၏။

အော့စန်း တိုက်ပွဲအတွင်း ဝင်လာမှုက သူ၏အစီအစဉ်ကို ပျက်စေ၏။

သူက အချိန်ဆွဲတိုက်၍ မရတော့ပါ။

အော့စန်း ဘေးရန်မရှိအောင် သူက မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သူသေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ရတော့မည် ဖြစ်၏။

လောက်ချစ်မှာ အော့စန်းအတွက် စိတ်ပူသွား၏။

ထို့ကြောင့် သူက အော့စန်း တိုက်ပွဲမှ ထွက်သွားနိုင်ရန်အတွက် အန္တရာယ်ကို အမှုမထားတော့ဘဲ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား တရကြမ်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ရလေတော့သည်။

သိမ်ငှက်လောက်ချစ် တိုက်ပွဲအတွင်း တချကြမ်းတိုးဝင်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က အေးစက်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

သူသည် အော့စန်းအား အရေးမစိုက်ပါ။

သိမ်ငှက်လောက်ချစ်ကိုသာ အပြတ်ရှင်းရန်အတွက် ပြင်းထန်စွာ တုန့်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပင် ရှုပ်ထွေးသွားလေသည်။

လောက်ချစ်၏ အခြေအနေမှာ ပထမတိုက်ခိုက်စဉ်က ထက် နှစ်ဆမက ဆိုးရွားလာလေတော့သည်။

အောင်စန်း ဝင်ရောက်လာခြင်းသည် လောက်ချစ်အတွက် အကူအညီမဟုတ်ဘဲ ဆိုးကျိုးကိုသာ ဖြစ်စေသည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က လက်တစ်ဘက် ခေါ ယမ်းလိုက်၏။

အောင်စန်းမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို မခံနိုင်ဘဲ နောက်သို့ ဆုတ်သွားရ၏။

ထိုအခါ တိုက်ပွဲအတွင်းတွင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်တို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က အေးစက်စွာ ရယ်မောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် သိုင်းကွက်များ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ထုတ်ဖော်ကာ လောက်ချစ်အား တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လေသည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုသည် အလွန်ပြင်းထန်၏။

အသုံးပြုလိုက်သော သိုင်းကွက်တိုင်းသည် လောက်ချစ်၏ အသက်ကို နှုတ်ယူရန်ပင် ဖြစ်သည်။

လောက်ချစ်၏ရင်ထဲ၌ လေးလံသွား၏။

သူသည် အံကို တင်းတင်းကြိတ်ကာ ခုခံလိုက်၏။

တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ဆက်တိုက် ဝင်ရောက်လာသမျှမနည်းပင် ခုခံနေရ၏။

တစ်ကြိမ်တွင်မူ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးက သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ ရင်ဝသို့ တိုးဝင်လာ၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ခုခံကာကွယ်ရန် မည်သို့မျှ မမီတော့သည့်အတွက် ခန္ဓာကိုယ်အား စောင်းကာ ပခုံးနှင့် ခံပေးလိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးက လောက်ချစ်၏ ပခုံးနှင့် ရင်ဝကြားသို့ ရိုက်ချမိသွားလေတော့သည်။

'ဝုန်း....'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ကြိုးပြတ်သော စွန်တစ်ကောင်နှယ် နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွား၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ရှေ့သို့ ခုန်တက်လာပြီး သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား အသေသတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

'မလုပ်နဲ့....'

အောင်စန်းက အော်ဟစ်ရင်း ဓားတစ်ချက်ထုတ်ကာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ဟန့်တားလိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ဂရုမစိုက်ဘဲ လက်ခေ ယမ်းလိုက်ရာ...

'ချွမ်....'

အောင်စန်း၏ဓားမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က လဲကျနေသော လောက်ချစ်ထံသို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးလာ၏။

လောက်ချစ် အလွန်ထိတ်လန့်သွား၏။

သူသည် လဲကျနေရာမှ လူးလဲထလိုက်၏။

သူ၏ ရင်ဝတစ်ခုလုံး နာကျင်နေပြီး နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ သွေးများ ယိုစီးကျလာ၏။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယိမ်းယိုင်နေပြီး မနည်းကြိုးစား၍ ရပ်နေရလေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ပြုံးလိုက်၏။

သူ၏အပြုံးတွင် လူသတ်လိုသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်နေပေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က လက်ဝါးတစ်ဘက် အပေါ်သို့ မြှောက်တင်လိုက်၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ မည်သို့မျှ ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ရိုက်ချလာမည့် လက်ဝါးကိုသာ ပြူးကြည့်နေ၏။

ထိုစဉ် လူရိပ်တစ်ရိပ်က သူတို့နှစ်ယောက်ကြားသို့ ရုတ်ခြည်း ကျရောက်လာ၏။

ထိုလူရိပ်က မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးချက်အောက်မှ လောက်ချစ်အား ဆွဲထုတ်သွားလေသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က သူ့အား ကူညီလိုက်သူအား မော့ကြည့်လိုက်၏။

လူငယ်လေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုလူငယ်ကို သူမသိပါချေ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ဒေါသထွက်သွား၏။

သူသည် ကြားဝင်လာသော လူငယ်အား အေးစက်စွာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းဘယ်သူလဲ၊ သေချင်လို့ ဝင်ရှုပ်တာလား'

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

လူငယ်က ပြုံးလိုက်၏။

'ဒီလောက်တိုက်ခိုက်ရ ကျေနပ်လောက်ပါပြီ'

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

'မလောက်လေးမလောက်စား သူငယ်လေးက ကျုပ်ကို တရားလာမဟောနဲ့၊ မသေချင်ရင် အမြန်ဖယ်စမ်း'

လူငယ်က ဖယ်ရှားခြင်းမရှိပါ။

သူသည် တည်ငြိမ်စွာ ရပ်နေ၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က လူငယ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းကပါ သေချင်နေတာကိုး၊ ကောင်းပြီ မင်းရဲ့ ဆန္ဒကို ကျုပ် ဖြည့်ဆည်းပေးရတာပေါ့'

သူသည် စကား ဆုံးသည်နှင့် လူငယ်အား လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ချလေသည်။

လူငယ်က လျင်မြန်လှ၏။

ရုတ်ခြည်းပင် သူ၏ လက်ထဲ၌ ဓားရှည်တစ်လက် ရောက်ရှိလာပြီး....

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူငယ်၏ ဓားချက်က ကောင်းမွန်လှ၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး သူ၏ လက်ဝါးချက်အား အလျင်အမြန် ရုပ်သိမ်းလိုက်ရ၏။

သူ့ရှေ့မှ လူငယ်သည် အသက် အလွန် ငယ်သော်လည်း သိုင်းပညာ မြင့်မားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ရိပ်စားမိလိုက်၏။

သူသည် အထင်မသေးဝံ့တော့ဘဲ သတိနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

လူငယ်ကလည်း ဓားကို အသင့်ပြင်ကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ထား၏။

လူငယ်မှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပုံ ရလေသည်။

ထိုစဉ်....

'အားလုံး ရပ်လိုက်ပါ'

အောင်မြင်ခန့်ညားသောအသံ တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း ပြေးဝင်လာသော လူတစ်စုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ လူမှာ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး ဖြစ်၏။

သူ၏ နောက်တွင် သိုင်းသမား တို့စံ၊ ရွှောင်လင်မှဝေခုံးနှင့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ပါလာ၏။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း တိုက်ပွဲ ဖြစ်နေသည်ဟု သတင်း ကြားလိုက်သဖြင့် သူတို့ စကားပြောနေရာမှ ကမန်းကတန်း ထွက်လာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က သက်ပြင်း ချလိုက်၏။

သူက မည်သူ့ကိုမျှ မတိုက်ခိုက်တော့ပါ။

သူက တိုက်ခိုက်မည် ဆိုလျှင် သူ့အား ကျန်လူများကကြားဝင် တိုက်ခိုက် ဟန့်တားမည်ကိုကောင်းစွာ သိလိုက်သည်။

ထိုစဉ် အခြား သိုင်းသမား အများအပြားလည်း ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်ကလည်း သူ့အား မကျေမနပ်နှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သူသည် အမြဲတစေ ရန်ဘက်များ ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ဦးက အဖြူရောင် သိုင်းလောကအား ကိုယ်စား ပြု၏။
တစ်ဦးက အနက်ရောင် သိုင်းလောကအား ကိုယ်စားပြု၏။
သူတို့၏ ရပ်တည်ချက်ချင်းက ဆန့်ကျင်ဘက်များ ဖြစ်ရာ သူတို့၏ ရန်ငြိုးက မည်သည့်အခါမျှ မပြေပျောက်နိုင်ပါ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ငါးကြိမ်ထက် မနည်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည်။
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သိုင်းပညာ အရာတွင် ထိပ်တန်းအဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသူများဖြစ်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်သမျှ တစ်ကြိမ်မှ အရှုံးအနိုင် မပေါ်ခဲ့ပါ။

ယခု သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စူးစိုက်စွာ ကြည့်နေကြသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ရန်ငြိုးကို မေ့လျော့ထားလိုက်သည်။ မမေ့ရှိသည်း ဖြစ်ပါ။

ယခုအချိန် သူက ခွန်လွှန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် မည်သို့မျှ ရင်ဆိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ခွန်လွှန်ဂိုဏ်းချုပ် အနီးတွင် သိုင်းသမားတို့စံနှင့်ဆရာတော် ဝေခုံကို ရှိနေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးက ဝင်စွက်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ရွှေကျားရဲ့ဘိုက်ရှင်အောင့်ဝါကမူ တိုက်ပွဲဆင်မံ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိပါက မည်သည့်ဘက်ကမျှ ပါဝင်ပြင်းမရှိဘဲ ကြားနေလိမ့်မည်ကို သူကောင်းစွာ သိထားသည်။

သူ့အတွက် အလားအလာ မကောင်းပါ။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ...

'ခင်ဗျားတို့က တရားမျှတမျှတဲ့ အဖြူရောင် သိုင်းလောကသားတွေပဲ မဟုတ်လား'

ဟု အလျင်ဦးအောင် ပြောလိုက်၏။

သူ့စကားကို ဆရာတော်ဝေခုံက ကောင်းစွာ နားလည်သည်။

ဝေခုံက

'တကာကြီး၊ ကျုပ်တို့က ရွှေကျားရဲ့ဘိုက်ရှင်ရဲ့ ညှိခံပွဲကို တက်ရောက်ဖို့ လာခဲ့တာပါ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုက်

ခိုက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအချိန်မှာ ဘယ်သူမှလဲ တိုက်ခိုက်ဖို့ မသင့်ကြပါဘူး၊ ဒါကြောင့် တကာကြီးကလဲ ကိုယ့်အခန်းကို ပြန်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေပါ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုစကား ကြားရလျှင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ အတော် စိတ်သက်သာရာ ရသွားလေသည်။

သို့သော် ခွန်လွှန်ဂိုဏ်းချုပ်ကမူ မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏၊

'အရှင်ဘုရား၊ ပြဿနာဟာ သူက အမြဲ စ,ရှာတာပဲ၊ သူ့ကို လွှတ်ပေးဖို့ မသင့်ပါဘူး'

ဝေခုံက လက်ကာ ပြလိုက်ပြီး....

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျုပ်တို့ ဒီကိုလာတာ တိုက်ခိုက်ဖို့မှ မဟုတ်တဲ့...'

ခွန်လွှန်ဂိုဏ်းချုပ်က မကျေနပ်သော်လည်း ဘာမျှ မပြောတော့ပါ။

ဝေခုံက မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ဘက်လှည့်ကာ...

'တကာကြီး၊ နောက်ထပ် ဘာပြဿနာကိုမှ မဖန်တီးပါနဲ့၊ အထူးသဖြင့် ဒီနေ့ ဒီရက် ဒီနေရာမှာ တိုက်ပွဲဖြစ်တာမျိုး မသင့်ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ဝေခုံအား ဂါရဝ ပြုလိုက်၏။

ထို့နောက် လဲကျနေသော လောက်ချစ်နှင့် သူ့အား ဟန့်တားခဲ့သော လူငယ်အား စူးစူးစိုက်စိုက် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

....င....

အော့စန်းက လောက်ချစ်အား ပွေ့ထူလိုက်ပြီး....

'မေမေ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး'

ရွှေကျား ရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက လောက်ချစ်ဒဏ်ရာအား စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။

အတွင်းဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရရှိသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သိုင်းသမားတို့စံက....

'ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်ပါလား'

ဝေခုံးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

လောက်ချစ်အား သူ ကောင်းစွာ သိ၏။

လောက်ချစ်၏ အလုပ်အကိုင် တာဝန်နှင့်စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ နားလည်ထား၏။

သိုင်းသမား တို့စံက....

'အရှင်ဘုရား သူ့ ဒဏ်ရာ....'

ဝေခုံးက လက်ကာ ပြလိုက်၏။

'မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်အခန်းကိုသာ ခေါ်သွားပါ'
ဟု ကြားဖြတ် ပြောလိုက်၏။

လောက်ချစ်အတွက် ဝေခုံးတာဝန်ယူမည် ဆိုသောကြောင့် အားလုံးက စိတ်သက်သာရာ ရသွားကြလေတော့သည်။

....င....

လောက်ချစ် သတိပြန်ရလာ၏။

သူ သတိပြန်ရလာသောအခါ ဆရာတော် ဝေခုံး၏အခန်းတွင်း ရောက်ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

လောက်ချစ်က အနီးပတ်ဝန်းကျင်အား တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်၏။

သူ၏ အနီးတွင် သိုင်းသမား တို့စံ၊ ဆရာတော် ဝေခုံးနှင့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရှိနေသည်။

သိုင်းသမားတို့စံ၏ မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်နေ၏။

ဆရာတော်ဝေခုံး၏ မျက်နှာတွင်မူ အတော်ပင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေဟန် ပေါ်လွင်နေ၏။

လောက်ချစ်မှာ သူသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးတစ်ချက်မှန်ကာ ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ကို သတိရလာ၏။

သူ၏ ရင်ဝတွင် နာကျင်နေသော်လည်း အသက်ရှူရသည်မှာမူ အတော်ကောင်းမွန်နေ၏။

သူ့အား ဆရာတော်ဝေခုံးက အတွင်းအားဖြင့် ကုသပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု တွေးလိုက်မိ၏။

သိုင်းသမားတို့စံက....

'လောက်ချစ်၊ မင်းသတိရပြီလား'

လောက်ချစ်က....

'သတိရပါပြီဗျာ'

သူသည် ပြောရင်း ထထိုင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ဝေခုံးက....

'တကာလေး၊ မထနဲ့...မထနဲ့၊ ခဏငြိမ်ငြိမ် နေပါဦး'

ဟု ဟွန့်တားလိုက်၏။

လောက်ချစ်က ပြန်လည် လဲလျောင်းရင်းမှ ဆရာတော် ဝေခုံးအား လက်အုပ်ချီကာ ကန်တော့လိုက်၏။

'တပည့်တော်ရဲ့ ဒဏ်ရာကို ကုသပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား'

ဆရာတော်ဝေခုံးက....

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ တကာလေးက ဘာကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ ထိပ်တိုက်ထိုးရတာလဲ'

လောက်ချစ်က....

'မလွဲမရှောင်သာလို့ အခုလို ရင်ဆိုင်ရတာပါ၊ ဒီလူဟာ သိုင်းပညာ မြင့်မားသလောက် စဉ်းစားချင့်ချိန်မှု နည်းပါးတယ်၊ အခုလဲ သူ့တပည့်ရဲ့စကားကို ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်ရတာပါ'

ဝေခုံးက....

'လူဆိုး လူမိုက်တွေဟာ ဒီလိုပါပဲ၊ သူတို့က ဆင်ခြင်တုံတရားနည်းပါးလို့သာ လူဆိုးလူမိုက်တွေ ဖြစ်လာကြတာပေါ့'

လောက်ချစ်က ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

ဝေခုံးက ဆက်ပြောလိုက်၏။

'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ သိုင်းလောကရဲ့ ဆူးပြောင့်ခလုပ်တစ်ခုပဲ၊ သူ့ကို ဆုံးမပစ်သင့်ပြီ၊ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် အခုနေနဲ့ကလဲ ငါးကြိမ်ယှဉ်ဖူးပြီးပြီ၊ သူ့ကို အနိုင်ရပွဲ မလွယ်သေးဘူး၊ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်ကလဲ ဒီကိစ္စ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ကျုပ်ကလဲ တိုက်ပွဲတွေထဲ မပါဝင်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသား ဖြစ်နေခဲ့တယ်၊ အင်း....တစ်နေ့နေ့တော့ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို အနိုင်ယူနိုင်မယ့်လူ ပေါ်လာမှာပါ'

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မှာ အလွန် ကြောက်စရာ ကောင်းသော သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သိုင်းလောကတွင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား တစ်ဦးချင်း ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ကာ အနိုင်ယူနိုင်မည့်သူ အလွန် နည်းပါးလှပေသည်။

ဤအချက်ကိုသာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် နားလည်သွားပါက သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ပြဿနာများနှင့် ပြည့်နှက်သွားမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

တစ်သက်လုံး ရှုံးပွဲမရှိခဲ့သော သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာလည်း မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား မရှုမလှ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ပေသည်။

သို့အတွက် လောက်ချစ်မှာ အတော်ပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားရလေသည်။

သူသည် သိုင်းလောကထဲ စဝင်ပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ အမှုအခင်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြေရှင်းနေရ၏။

အာဏာသားခေါင်းဆောင် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရင်း အချိန်များ ကုန်ဆုံးလာခဲ့ရ၏။

ထိုအချိန်များအတွင်း အမှုအကျိုးကို ဆထက်ထမ်းပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ၏သိုင်းပညာကိုမူမြင့်မားအောင် ကြိုးစား လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

လောက်ချစ် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် အမှုအကျိုး ဆောင်ရွက်ရင်းအသက်သေဆုံးခဲ့ပါကလည်း ဂုဏ်ယူစရာပင် မဟုတ်ပါလား။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'အရှင်ဘုရား၊ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကိစ္စမှာ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်လာအောင် ထိုက်တွန်းပါလား'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဆရာတော်ဇေခုံးက....

'မဖြစ်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား'

'အခု ရက်ပိုင်းမှာ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်ဟာ စိတ်ညစ်ညူးနေတဲ့ပုံ ရတယ်'

လောက်ချစ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

'ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင် စိတ်ညစ်နေဘယ် ဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့်များလဲ ဘုရား'

ဆရာတော်ဝေခုံးက....

'သူကတော့ ဖွင့်မပြောပါဘူး၊ ကျုပ်က အကဲခတ်မိရုံ သလောက် ပြောတာပါ'

သိုင်းသမားတို့စံက....

'အံ့သြစရာပဲ၊ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်ဟာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ သူ့လိုလူမျိုးက စိတ်ညစ်စရာ ဘာအကြောင်းများ ရှိမှာလဲ'

ဆရာတော်ဝေခုံးက....

'ဒါတော့ ကျုပ်လဲ မသိဘူး၊ ကျုပ်အကဲခတ်မိသလောက်ကသူဟာ အင်မတန်မှ စိတ်ညစ်နေတယ်ဆိုတာတော့ ကျိန်းသေပါတယ်'

လောက်ချစ်မှာ နားထောင်ရင်း စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်သွား၏။

သိုင်းလောကတွင် လူအပေါင်းက ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အား လေးစားကြည်ညိုကြ၏။

ရွှေကျား ရဲတိုက်ရှင်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ဖော်ရွေသည်။

သူ့ထံရောက်လာသော ဧည့်သည်မှန်သမျှကို အဆင့်အတန်းမခွဲခြားဘဲ ကောင်းမွန်စွာ ဧည့်ခံတတ်၏။

ယခု ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်က စိတ်ညစ်နေသည်ဟု ဆို၏။

သူ့တွင် မည်သို့သော စိတ်ညစ်စရာ အကြောင်းများ ရှိနေရပါသနည်း။

လောက်ချစ်၏ ရင်ထဲ၌ စုံစမ်းလိုသောစိတ်က ဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။

ဆရာတော်ဝေခုံးက လောက်ချစ်၏ရင်ထဲမှဆန္ဒကို သိနေသည့်အလား ပြောလိုက်၏။

'တကာလေးက စုံစမ်းကြည့်ချင်နေတယ် မဟုတ်လား'

လောက်ချစ်က....
'ဟုတ်ပါတယ်'

ဆရာတော်က....
'မင်း ဒီနေ့အနားယူပါ၊ နောက်တစ်လ အတွင်းမှာလဲ အတွင်းအား အသုံးပြုတဲ့တိုက်ပွဲမျိုး ဆင်နွှဲမိမှ၊ မင်းရဲ့ဒဏ်ရာ ရှင်းရှင်းပျောက်မယ်၊ ဒါကြောင့် တကာလေး စိတ်ဆင်တိုင်း မလုပ်ပါနဲ့'

လောက်ချစ်က သက်ပြင်းချပြီး....

'မှန်ပါ့ဘုရား'

ဝေခုံးက....
'တကာလေးက သိရုံ စုံစမ်းချင်လဲ စုံစမ်းပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုအနှောင့်အယှက်တော့ မဖြစ်စေနဲ့'

လောက်ချစ်က....
'တင်ပါ့ဘုရား'

ဝေခုံးက....
'ကဲ....တို့စံက တကာလေးကို လိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါ'
ဟု မိန့်ကြားလိုက်၏။

သိုင်းသမား တို့စံက လောက်ချစ်အား တွဲခေါ်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က....
'အရှင်ဘုရား'

ဝေဖုံးက....
'တကာလေး ဘာပြောချင်လို့လဲ'

လောက်ချစ်က....
'အရှင်ဘုရား၊ တစ်ခု ကူညီနိုင်မလားလို့ပါ'

ဝေခုံးက မျက်မှောင်ကုတ်ရင်း....
'ဘာများလဲ၊ ပြောပါ'

လောက်ချစ်က....
'တပည့်တော် စုံစမ်းတာထက် အရှင်ဘုရားက ပိုလွယ်ပါတယ်၊ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်သာ တော်ရုံကိစ္စကို စိတ်ညစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ စိတ်ညစ်တာ ထူးခြားတဲ့အကြောင်းရင်းရှိရမယ်၊ အရှင်ဘုရား မသိမသာ စကား အစ်အောက်ကြည့်ရင် ပိုပြီး လွယ်နိုင်မပါတယ်'

ဝေခုံးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။
'ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ် ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်'
လောက်ချစ်က ဘာမှဆက်မပြောတော့ပါ။
တို့စံအား တွဲရင်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

....o....

ည....

ကောင်းကင်တွင် လကွေးလေးသာ ရှိ၏။

ဆရာတော် ဝေခုံးသည် အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။
သူသည် ရွှေကျားရဲ့တိုက်အတွင်း ဝင်လာခဲ့ပြီး ရွှေကျား ရဲ့ တိုက်ရှင်၏ အခန်းသို့ ဦးတည် လျှောက်လာခဲ့၏။

သူ၏ စိတ်ထဲတွင် သိမ်းငှက်လောက်ချစ် ပြောလိုက်သည့် စကားကြောင့်ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်အောဝါးတွင် ဘေးအန္တရာယ် တစ်ခုခုနှင့် တွေ့ကြုံနေရပြီဟု ပိုမို ယုံကြည်လာသည်။

သူသည် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်၏ အဆောင်အနီးရောက်မှ ခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်လိုက်မိလေသည်။

သူ့အနေနှင့် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးအား အနှောင့်အယှက် မပေးသင့်ကြောင်း စဉ်းစားမိလာပြန်၏။

မှနက်ပြန်....

မနက်ပြန်ဆိုလျှင် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး ညှော်ခံပွဲကျင်းပမည့် နေ့တစ်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဖိတ်ကြားထားသူများသာမက ဖိတ်ကြားခြင်းမရှိဘဲ သတင်းရ၍ဝင်လာသူ ညှော်သည်များဖြင့်ပါ စုံလင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ညှော်ခံပွဲပြီးမှသာ မေးမြန်းလျှင် ပို၍ကောင်းမည်ဟုလည်း တွေးလိုက်မိ၏။

ဆရာတော် ဝေခုံးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး အဆောင်အနီးမှ လှည့်ပြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် အဆောင်၏ အပေါ်ထပ်မှ လူတစ်ယောက်က ဝရန်တာကို လှမ်းခနဲ ကျော်ကာ အောက်ဘက်သို့ ခုန်ဆင်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုသူအား သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်ရာ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးမှာ ဆရာတော် ဝေခုံးအား တွေ့မြင်သောကြောင့် ခုန်ဆင်းလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက ဆရာတော် ဝေခုံးအား လက်အုပ်ချီ ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး....

'အရှင်ဘုရား၊ ဘာကိစ္စများ ရှိပါသလဲ'

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

ဝေခုံးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် ပြောဝ်ပင် ဖွင့်မေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး....

'ကိစ္စ အထွေအထူး မရှိပါဘူး၊ တကာကြီး ကြည့်ရဘာ စိတ်ညစ်စရာအကြောင်း တစ်ခုခုနဲ့များ ကြုံတွေ့နေရသလားလို့ တွေးမိပြီး ရောက်လာတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး၏ မျက်နှာအရောင် ပြောင်းသွား၏။

အော့ဝါးက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး....

'တပည့်တော်မှာ ဘာမှ ဖိတ်ညစ်စရာမရှိပါဘူး'

ဆရာတော် ဝေခုံးက....

'အင်း....ဒါဆိုလဲ ကျုပ် အထင်မှားလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

အော့ဝါးက....

'အထဲ ကြွပါဦးဘုရား'

ဆရာတော် ဝေခုံးက...

'နေပါစေ တကာကြီး၊ ကျုပ်က ဒီကနေ့ လောက်ချစ်ကို ကုသပေးသွားရလို့ ပင်ပန်းနေဘယ်၊ ပြန်ပြီး အနားယူလိုက်ဦးမယ်၊ ခွင့်ပြုပါဦး'

ဟု ပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးမှာ ဆရာတော်ဝေခုံး၏နောက်ကျောကို ကြည့်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

....၀....

အခန်းတစ်ခုအတွင်း....

အခန်းတွင်း၌ မအိပ်သေးဘဲ စကားပြောနေသော လူနှစ်ယောက်ရှိ၏။

ထိုသူနှစ်ဦးမှာ လောက်ချစ်နှင့် တို့စံတို့ပင် ဖြစ်၏။

လောက်ချစ်က....

'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ ပညာဟာ တကယ် ကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်ဗျ'

တို့စံက....

'ဒါကို သိလျက်နဲ့ မင်းက ဘာကြောင့် ရင်ဆိုင်ရတာလဲ'

လောက်ချစ်က....

'ရင်မဆိုင်ရင် မရတော့လို့ပါ'

တို့စံက....

'ဆရာတော်ဝေခုံး အချိန်မီ ရောက်မလာရင် မင်း အခုလို စကားပြောနေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

လောက်ချစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ထိုအခိုက် လောက်ချစ်က တစ်စုံတစ်ယောက်အား သတိရလာ၏။

သူ့အား ဝင်ကူညီသော လူငယ်ပင် ဖြစ်၏။

လောက်ချစ်က....

'မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့မရောက်ခင် သူက မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို ယှဉ်တားခဲ့တာဗျ'

တို့စံက....

'ဪ... မင်းအနားမှာရပ်နေတဲ့ လူငယ်လား'

လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်တယ်၊ သူက မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်ရဲတယ်၊ သူဟာ လူငယ်ပေမယ့် ပညာတော့ အတော်ကောင်းတာဗျ'

တို့စံက....

'ကျုပ်လဲမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနက လူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောဆိုတာတော့ တွေ့ခဲ့တယ်'

လောက်ချစ်က....

'လာ....ကျုပ်တို့ သူ့ကို သွားရှာရအောင်'

တိုးစံက....

'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

လောက်ချစ်က....

'သူ့ကို ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်စကား မပြောခဲ့ရသေးဘူးဗျ'

တိုးစံက ခုံးတွန့်လိုက်၏။

'မင်း မနားဘူးလား'

လောက်ချစ်က....

'နားချိန်တန်ရင် ကျုပ် နားမှာပေါ့၊ အခု....'

တိုးစံက....

'ကျုပ် နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ....သွားကြစို့'

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

—o—

ဝမ်လေ့မှာ အခန်းတွင်း လဲလျောင်းနေ၏။

ထိုအခိုက်....

'ဒေါက်....ဒေါက်....ဒေါက်....'

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်လေ့က ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'တံခါးစေ့ထားတယ်၊ ဝင်ခဲ့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူ့စကားအဆုံးတွင် တံခါးပွင့်သွားပြီး အခန်းတွင်းသို့ လူနှစ်ယောက် ဝင်လာလေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ ထိုလူနှစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ ကမန်းကတန်း လူးလဲထကာ အရိုအသေ ပြုလိုက်သည်။

လောက်ချစ်နှင့် တိုးစံတို့ ရောက်လာကြခြင်း မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့က နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်ပြီး....

'ဘာကိစ္စများရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ'

ဟု မေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး....

'မင်းရဲ့ကူညီမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာပြောတာပါ'

ဝမ်လေ့မှာ လောက်ချစ်၏စကားကြောင့် မနေတတ်သလို ဖြစ်သွားပြီး....

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ'

လောက်ချစ်က....

'ဒါထက် ယန်တဆီက ကြားခဲ့ရတယ်၊ မင်းလဲ မှုခင်းတွေကို အဖော်စိတ်ဝင်စားတယ် ဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့က ..
'အစ်ကိုယန်တရဲ့မှုခင်းက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလို့ပါ'

လောက်ချစ်က....

'မင်းစုံစမ်းမှု ဘယ်လိုလဲ'

ဝမ်လေ့က....
'စုံစမ်းမှု မပြုရသေးပါဘူး၊ စဉ်းစားကြည့်ရုံပဲ ရှိပါသေးတယ်'

လောက်ချစ်က....

'မင်းရဲ့ စဉ်းစားမိသမျှ ပြောပါဦး'

ဝမ်လေ့မှာ မပြောရဲသလို ဖြစ်သွားသည်။
သူသည် ယခုမှ သိုင်းလောကတွင်း ခြေချသူတစ်ယောက် ဖြစ်၍ လောက်ချစ်မှာမူ မှုခင်းများဖြေရှင်းရာတွင် အလွန်ကျော်ကြားသူ ဖြစ်သည်။

လောက်ချစ်က ပြုံးလိုက်ပြီး....
'ကျုပ်က မင်းဆီကအကူအညီ အမှန်တကယ်ရယူရဦးမှာပါ၊ မင်းစဉ်းစားမိပုံကို ပြောပြပါဦး'
ဟု ထပ်၍ တောင်းဆိုလိုက်၏။
ဝမ်လေ့လည်း မတတ်သာတော့ဘဲ ယန်တတို့အမှုတွင် သူတွေးတောရသမျှ ဖြစ်နိုင်ချေများကို ပြောပြလိုက်သည်။
လောက်ချစ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။
'မင်းပြောတဲ့ အချက်တွေဟာ အတော်ပဲခိုင်လုံတယ်၊ မင်းကျုပ်ကို ကူညီပါလား'

'ခင်ဗျာ'

ဝမ်လေ့ အံ့သြသွား၏။

လောက်ချစ်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်တကယ်ပဲ အကူအညီ လိုအပ်နေတယ်၊ ကျုပ်ဟာ အကျရာကုသပြီးပေမယ့် ရှင်းရှင်းမပျောက်သေးဘူး'
သူသည် ဝမ်လေ့အားကူညီရန် အကြောင်းများ အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့က မငြင်းသာတော့ပါ။
'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှကူညီပါ့မယ်'
လောက်ချစ်က....
'ကျုပ်ဆီမှာ ယန်တအမှုတင်မကဘူး၊ မရှေးမနှောင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အမှုနှစ်မှု ရှိသေးတယ်'

ဝမ်လေ့က နားထောင်နေ၏။

လောက်ချစ်က သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏ မှတ်တမ်းပျောက်ဆုံးပုံနှင့် သူဌေးကြီးလျူပင်း၏ ရွှေငွေရတနာများစွာ ပျောက်ဆုံးသွားပုံတို့ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့က သေသေချာချာ နားထောင်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'မင်း ဒီအမှုသုံးခုကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ'

ဝမ်လေ့က...

'လူတစ်ယောက်တည်းရဲ့ လက်ချက်ဖြစ်နိုင်တယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဘာကြောင့် အဲဒီလိုထင်ရတာလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'သူတို့ရဲ့လုပ်ဆောင်မှုဟာ ပိရိသေသပ်လွန်းတယ်လေ၊ ဉာဏ်သွားတဲ့လူတစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် လူတစ်စုက သေသေချာချာ အကွက်ချစီစဉ်ထားပုံပဲ'

လောက်ချစ်က ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

သူသည် ထက်မြက်သော လူငယ်တစ်ယောက်၏ အကူအညီရပြီ မဟုတ်ပါလော။

သူ မလှုပ်ရှားနိုင်သော်လည်း ဝမ်လေ့၏ကူညီမှုဖြင့် ထိုမှုခင်းများကို အောင်မြင်စွာဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဟု ကောင်းစွာယုံကြည်မိလေသည်။

လောက်ချစ်က....

'ဒီကနေ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့လူဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိသလား'

ဝမ်လေ့က ...

'ပထမတော့ မသိဘူး၊ နောက်မှ သူဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတာ သိခဲ့ရပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'မင်း မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အကြောင်း ဘယ်လောက်သိသလဲ'

ဝမ်လေ့က...

'အများကြီးတော့မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ အနက်ရောင်သိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဆိုတာတော့ သိထားပါတယ်'

လောက်ချစ်က တွေးတွေးဆက်လှည့်လိုက်ပြီး—

'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုမြင်သလဲ'

သိုင်းသမားတစ်စုက မေးလိုက်ပြီး....

'ဘယ်လိုမြင်ရမလဲ၊ သူဟာ လက်မှု့တဲ့ ဒုစရိုက်သမား တစ်ယောက်ပဲ'

လောက်ချစ်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'သူ့ရဲ့သိုင်းပညာကတော့ အလွန်မြင့်မားတယ်ဗျ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်က ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီအချိန်က သရေပွဲဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က နည်းနည်းသာတယ်လို့ ဆိုရမယ်'

အားလုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က စကားဆက်လိုက်သည်။

'အဲဒီယှဉ်ပြိုင်ပွဲ ပြီးတဲ့နောက် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ သိုင်းလောကမှာ သူ့နာမည် မကြားရလောက်အောင် ငြိမ်သက်ပြီး ပျောက်ကွယ်နေခဲ့တယ်၊ အခုမှ သူက ရုတ်ခြည်းပြန်ထွက်ပေါ်လာတယ်၊ ဒီခြောက်နှစ်အတွင်း သူက သိုင်းပညာတစ်မျိုးလေ့ကျင့်ပြီး ပြန်ထွက်ပေါ်လာတာဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီတစ်ကြိမ် သူ့ကို ဟန့်တားနိုင်တဲ့လူ ရှိပါ့မလား'

တို့စံမှာ တွေဝေသွား၏။

ဝမ်လှေက....

'ဒါဆို သူ့ကို ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်ကတောင် ယှဉ်နိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးလို့ ဆိုလိုတာလား'

ဟု ငင်မေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

တို့စံက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူး'

လောက်ချစ်က....

'ကျုပ်လဲ သူ့ရဲ့လက်ဝါးထိမှန်ပြီး မသေဘာ ဆရာဝေခုံးရဲ့ ကုသပေးမှုကြောင့်ပဲ'

တို့စံက ..

'ဆရာတော်ဝေခုံးသာ မရှိရင် မင်းသေချင်သေ မသေရင်လဲ သိုင်းလောကထဲ ခြေချနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး'

လောက်ချစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရွှေကျားရဲ့တိုက်မှာ အဖြူရောင် သိုင်းသမားတွေရော၊ အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေပါ အတော်ကို စုံစုံလင်လင် ရောက်နေကြပြီဗျ'

ဝမ်လှေက....

'အခြေအနေက တစ်မျိုးပဲ'

လောက်ချစ်က....

'တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပွားဖို့ အချိန်အခါ စောင့်နေတာမျိုးနဲ့ တူနေတယ်'

သိုင်းသမား တို့စံက....
'မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ'

လောက်ချစ်က....
'ကျုပ်လဲ သေသေချာချာမသိဘူး၊ "သိုင်းလောကမှာ ထူးဆန်းတဲ့မှုခင်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်ပေါ်ထွက်လာနေနေတယ်၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဆက်စပ်မရပေမယ့် ဆက်စပ်နေတဲ့ ပုံစံမျိုးပဲ'

သိုင်းသမားတို့စံမှာ လောက်ချစ်ပြောသော စကားများကို ကောင်းစွာနားမလည်ပါ။

သို့သော် သူက ဆက်မမေးတော့ပေ။
လောက်ချစ်ကလည်း ဆက်မပြောတော့သည့်အတွက်အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။

....o....

လှိုင်စာပေ (၄)
အမှတ် ၁၅/၁၃၈၊ ဗိုလ်ထေ...
ဘောင် ၄ ကြိုး
ဖုန်း ၂၁၃၄၄

ညစ်ခံပွဲ....

ညနေဆည်းဆာအချိန် ဖြစ်သည်။
ရွှေကျားရဲတိုက် ရှေ့မြက်ခင်းပြင်တွင် စားပွဲများ အစီအရီ ခင်းကျင်း ထားပေသည်။
စားပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော်ခန့်ရှိရာ မြက်ခင်းပြင်တစ်ခုလုံး ပြည့်လုနီးပါးပင်ဖြစ်၏။

စားပွဲတိုင်းလိုလိုတွင် လူများ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။

ဧည့်သည် စုစုပေါင်း သုံးရာနီးပါးခန့်မျှ ရှိပေသည်။
ယနေ့ရောက်ရှိနေသော ဧည့်သည်အားလုံးလိုလိုမှာ သိုင်းလောကတွင် ကျင်လည်ကျက်စားနေသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ဧည့်သည် သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်သည် အဖြူရောင် သိုင်းလောကသားများဖြစ်၍ ကျန်သူများမှာ အနက်ရောင် သိုင်းလောကသားများ ဖြစ်ကြပေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ၊ သိုင်းလောကတွင် ကျော်ကြားသော သိုင်းသမားများ အားလုံးနီးပါးမျှ ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါးသည် ဧည့်သည်များအား လိုလေသေးမရှိ ကျွေးမွေးပြုစုဧည့်ခံနေ၏။

စားပွဲတစ်လုံးတွင် လောက်ချစ်၊ သိုင်းသမားတို့စံနှင့်ဝမ်လွှတို့က ထိုင်နေကြသည်။

သူတို့သည် အားလုံးကို မသိမသာ အကဲခတ်နေကြလေသည်။

အားလုံးသော ဧည့်သည်များမှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးပင် စားသောက်နေကြ၏။

ဝမ်လေ့က....

'ဒီတစ်ညထဲရဲ့ ဧည့်ခံစရိတ်ဟာ မနည်းဘူးကုန်ကျမှာသေချာတယ်'

သိုင်းသမားတို့စံက....

'ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်ထံမှာ ဧည့်သည်သိပ်မပြတ်ဘူး၊ သူကလဲ လာသမျှဧည့်သည်အားလုံးကို အဆင့်အတန်းမခွဲဘဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဧည့်ခံတတ်တယ်၊ ပြီးတော့ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်လောက် အခုလိုဧည့်ခံပွဲမျိုးလဲ လုပ်တတ်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါဆို သူ့ရဲ့ ဧည့်ခံကျွေးမွေးစရိတ်ဟာ တစ်နှစ်တစ်နှစ် မနည်းဘူးကုန်မှာပဲ၊ အလွန်ချမ်းသာတဲ့ သူဌေးတွေတောင်မှ ဒီလိုကျင်းပနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဗျ'

တို့စံက....

'သူ့ရဲ့စေတနာပေါ့ဗျာ'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါထက် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်မှာ ဘာလုပ်ငန်းတွေများ ရှိထားသလဲ'

တို့စံက တစ်ချက်ကြောင်သွား၏။

ပြီးမှ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး....

'သူ့မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ရှိဘယ်လို့တော့ တစ်ခါမှ မကြားမိဘူးဗျ'

ဝမ်လေ့၏မျက်နှာ လေးနက် တည်ကြည်သွား၏။

သောက်ချစ်က ဝမ်လေ့၏ဆိုလိုရင်းကို ကောင်းစွာနားလည်လိုက်လေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ တစ်ခုမျှမရှိဘဲ သူဌေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဧည့်ခံကျွေးမွေးနိုင်ခြင်းသည် အလွန်တွေးဘောဖွယ်ရာ အချက်တစ်ခုပင် ဖြစ်၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်၏ တစ်နှစ်တစ်နှစ် အသုံးစရိတ်ကား မနည်းပါ။

ဝင်ငွေမရှိဘဲ ဤမျှ အကုန်ခံနိုင်ပါမည်လော....။

ဝမ်လေ့မှာလည်း တွေးရင်း ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အား သံသယဝင်လာမိလေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်သည် မည်သည့်နေရာမှ ငွေကြေးများ ရနေပါသနည်း။

လူမသိသော ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများမှ ဖြစ်ပါသလော။

သို့ဘည်းမဟုတ်....

သူ့ငွေ ကြီးလျှော်င်း ပျောက်ဆုံးသွားသော ရွှေငွေရတနာများ ရရှိထားပြီလော။

ဤသို့ဆိုလျှင် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးသည် မင်းသားခေါင်းဆောင်းထားသော ဘီလူးတစ်ကောင်ပင်လော....။

ဝမ်လွေ ပြုံးလိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်သူ အတွေးခေါင်နေပြီဟု ထင်မိ၏။

ထိုစဉ် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက စားပွဲများကြားမှ လျှောက်ရင်း ဧည့်သည်များအား လိုက်လံနှုတ်ဆက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

မကြာပါချေ....။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးသည် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်တို့ စားပွဲဆီသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကထ၍ အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး....

'ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်ရဲ့ဧည့်ခံပွဲ တက်ရောက်ခွင့် ရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်ဗျာ'

ဟု လေးစားစွာ ပြောလိုက်သည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်က အားရပါးရ ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်ရဲ့ဧည့်ခံပွဲအတွက် မင်းရဲ့တာဝန်တွေပစ်ပြီး တက်ရောက်ခဲ့တာပဲ၊ ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ၊ ကဲ....ကဲ....

အားရပါးရ စားသောက်ကြပါ၊ ဘာမှအားနာစရာ မရှိဘူး၊ ပြီးမှ ကျုပ်တို့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့၊ တခြားဧည့်သည်တွေကို နှုတ်ဆက်ရနာမို့ ခွင့်ပြုပါဦး'

သူသည် လောက်ချစ်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

လောက်ချစ်က နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်က သူနှင့် ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောဦးမည်ဟုဆို၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်း....

သူ၏ရင်ထဲ၌ ဖော်မပြတတ်သော ခံစားမှုတစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

သူသည် ထူးခြားသော ကိစ္စရပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်ဆိုလျှင် ဤသို့ပင် ဖော်မပြတတ်သော ခံစားမှုမျိုးကို ခံစားတတ်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

ဆင့္ဆမအာရုံဟု ဆိုရမည်လော မသိပါ။

ဝမ်လွေက

'ခင်ဗျား တစ်ခုခု ထူးခြားမယ်လို့ ခံစားရသလား'

ဟု ရုတ်တရက် မေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီး....

'ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ'

ဝမ်လွှေက....

'ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို ခံစားလိုက်ရလို့ပါ'

လောက်ချစ်၏ရင်ထဲ ထိတ်သွား၏။

သူသည် ဝမ်လွှေအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော် သူမပြောဖြစ်ပါ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဪဝါး၏ ကျယ်လောင်သော အသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ပိုင်ရှင်မှာ မြက်ခင်းပြင်တစ်ဘက်ထိပ်ရှိ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေ၏။

သူသည် စင်မြင့်ပေါ်မှနေ၍ ညှော်ပရိသတ်အားလုံး ကြားနိုင်အောင် အသံမြင့်ကာ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

'ကြွရောက်လာကြတဲ့ မိတ်ဆွေများခင်ဗျာ'

ညှော်ပရိသတ်များ၏ ဆူညံနေသောအသံများသည် မီးကို ရေနှင့် ငြိမ်းသတ်လိုက်သည့်အလား တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။ အားလုံး၏မျက်လုံးများက စင်မြင့်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် ဪဝါးက....

'ကျုပ်ရဲ့ညှော်ခံပွဲကို အခုလို မိတ်ဆွေများ စုံစုံလင်လင် တက်ရောက်လာကြတဲ့အတွက် အားလုံးကို အထူးပဲ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်'

အားလုံးက နားထောင်နေ၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် ဪဝါးက စကားဆက်လိုက်၏။

'ဒီကနေ့ ညှော်ခံပွဲမှာ ကျုပ်က သတင်းတစ်ခု ကြေညာချင်ပါတယ်'

ထိုစကားကြောင့် ပရိသတ်များအားလုံး စိတ်ဝင်စားသွားကြလေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် ဪဝါးက ပရိသတ်အားလုံးကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ပြီးမှ ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ကျုပ်ဟာ အသက် ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်က စပြီး သိုင်းလောကထဲ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ပါတယ်၊ သိုင်းလောကထဲမှာ အနှစ်လေးဆယ်ကျော် အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ အခု ကျုပ် အသက်အရွယ် ထောက်လာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အေးချမ်းစွာပဲ နေလိုစိတ်ရှိတော့တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ကစပြီး သိုင်းလောကမှ အနားယူတော့မယ့်အကြောင်း အားလုံးကို အသိပေး ကြေညာလိုက်ပါတယ်'

ဪဝါး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ပရိသတ်များထံမှ တီးတိုးဝေဖန်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

လူအများသည် ထိုအကြောင်းကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် နှင့် ဝေဖန် ပြောဆိုနေကြလေသည်။

အချို့က ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး သိုင်းလောကမှ အနားယူသည်မှာ သင့်လျော်သည်ဟု ဆို၏။

အချို့ကမူ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးမှာ အိုမင်းသည်ဟု မဆိုသာဘဲ သိုင်းလောကတွင် အများအကျိုး ထမ်းရွက်သင့် သေးသည်ဟု ဆိုကြ၏။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ထိုသတင်းမှာ အနက်ရောင် သိုင်းလောကသား များအတွက် မင်္ဂလာ သတင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဧည့်ပရိသတ်များက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နှင့် ဝေဖန် ပြောဆိုနေကြသော်သည်း သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အား မည်သူကမျှ ဟန့်တား၍ ရမည်မဟုတ်ပါချေ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်က လက်ဝေ့ယမ်းလိုက်ပြီး....

'ကဲ....အားလုံးကို အခုကတည်းက နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆက်ပြီး စားသောက်နိုင်ကြပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး စင်မြင့်ပေါ်မှ ပြန်လည် ဆင်းသွားလေသည်။

'ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသော ဧည့်ခံပွဲသည် ပြန်သည် အသက်ဝင်လာကြလေသည်။

လူအများသည် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်ပြောဆိုရင်း ဆက်လက် စားသောက်လိုက်ကြလေသည်။

....o....

ဝါးရှက်စိမ်းအရက်....

အရက်အမျိုးအစား များစွာတို့တွင် ဝါးရှက်စိမ်းအရက်မှာ ပထမတန်းစား အရက်ဖြစ်သည်။

နှစ်ချို့စိမ်ထားသော ဝါးရှက်စိမ်းအရက်သည် အလွန်ပင် သောက်ကောင်းရုံမက ပြင်းလည်းပြင်းပေသည်။

အရက်သမားများပင် ထိုနှစ်ချို့ ဝါးရှက်စိမ်းအရက်အား လေးငါးခွက်ထက် ပိုမသောက်နိုင်ပါ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်မှာ မိတ်ဆွေဧည့်သည်များအား နောက်ဆုံးအနေနှင့် လိုက်လံနှုတ်ဆက်ရင်း အရက် တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်နေ၏။

ညည်သည်များကလည်း အရက် တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်ကြ၏။

....ဝ....

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွား၏။

ညဉ့်နက်လာပြီဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းကာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

ညည့်ခံပွဲကား ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၏။

အရက်မူးနေသော ညည့်ပရိသတ်များမှာ မိမိတို့အခန်း ပြန်ကာ အနားယူ အိပ်စက်နေကြပြီဖြစ်၏။

အားလုံး အိပ်မောကျနေသဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးက အပ်ကျသံပင် ကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေပေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

'အား....'

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံနက်ကြီးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အရက်မူး၍ အိပ်ပျော်နေသည်ဆိုသော်လည်း သိုင်းသမားများဖြစ်ကြ၍ ချက်ချင်းပင် လန့်နိုးလာကြ၏။

အားလုံးမှာ ဝရန်းသုန်းကားနှင့် အသံထွက်ပေါ်လာရာသို့ မှန်းဆကာ ပြေးလာခဲ့ကြ၏။

အသံသည် ရွှေကျား ရဲတိုက်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် ရဲတိုက်အတွင်း ရှိသူများကလည်း လှုပ်လှုပ်ရွားရွား ဖြစ်နေကြ၏။

သို့သော် ထိုလူများထဲတွင် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးအား မတွေ့ရပါချေ။

ဝမ်လွှနှင့် သိမ်းငှက် လောက်ချစ်တို့မှာလည်း ရောက်ရှိလာ၏။

အသံသည် ရွှေကျားရဲတိုက် အော့ဝါး၏ အသံဖြစ်သည်ဟု သူတို့နှစ်ဦးက ယုံကြည်ထား၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အား မတွေ့ပါ။

အားလုံးက တောင်မြောက်နေရာအနှံ့ ရှာဖွေကြ၏။

နံနက်ခင်းရောင်နီ ထွက်ပေါ်လာမှပင် လူအားလုံးက လက်ခလျှော့ကာ မိမိအခန်းသို့ ပြန်ပြီး အနားယူလိုက်ကြလေသည်။

....o....

ဝမ်လွေက အခန်းတွင်းရှိ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး....

'ဒီအသံဟာ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင်ရဲ့ အသံပဲဗျ'

လောက်ချစ်က...
'ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကိုရှာမတွေ့တော့....'

ဝမ်လွေက ရင်ထိတ်သွား၏။

'ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင် အော့ဝါး အန္တရာယ် ကြုံနေကြပြီလို့ ခင်ဗျား ဆိုလိုတာလား'

လောက်ချစ်က....
'ဟုတ်တယ်'

ဝမ်လွေက....
'သူ့ရဲ့သိုင်းပညာဟာ အလွန်မြင့်မားတယ်၊ ပြီးတော့ သူက သိုင်းလောက ကနေ အနားယူမယ် လို့လဲ ကြေညာပြီးပြီ၊ သူ့ကို ဘယ်သူက ဒုက္ခပေးတော့မှာလဲဗျ'

လောက်ချစ် ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ဝမ်လွေ ထောက်ပြချက်က မှန်နေသည် မဟုတ်ပါလော....
ဝမ်လွေက သက်ပြင်းချလိုက်၏။
'ပြောသာ ပြောတာပါ၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာလဲ အော့ဝါး ဒုက္ခတွေ့နေပြီလို့ ယုံကြည်နေတယ်'

ထိုစဉ်မှာပင်....

'အမယ်လေး'

စူးရှစွာ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝမ်လွေနှင့် လောက်ချစ်တို့က လျင်မြန်စွာပင် အခန်းတွင်းမှ ခုန်ထွက်လိုက်၏။

ထို့နောက် အသံလာရာသို့ ပြေးသွားလိုက်လေသည်။
အသံထွက်ပေါ်ရာကား ရွှေကျားရဲ့တိုက် အနောက်ဘက်မှ ဖြစ်၏။

အပြင်ဘက်တွင် အလင်းရောင် ကောင်းစွာရှိနေပြီး အခြား သိုင်းလောကသားများလည်း ပြေးလာနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောင်သံပိုင်ရှင်မှာ အောင့်စန်းပင် ဖြစ်၏။

အောင့်စန်းသည် ချောက်ကမ်းပါးအတွင်း လက်ညှိုးထိုးကာ ဆူးဆူးဝါးဝါး အောင်ဟစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပေသည်။

....o....

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင့်ဝါးအား တွေ့ရှိရပြီ ဖြစ်၏။

သို့သော် အသက်ရှင်လျက် မဟုတ်ပါ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင့်ဝါးသည် ချောက်ကမ်းပါးအတွင်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ကာ သေဆုံးနေ၏။

သူ၏ဝတ်စုံနှင့် သူ၏ လက်ဝတ် တန်ဆာတို့ကြောင့်သာ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်ဟု သတ်မှတ်ရခြင်း ဖြစ်ကြသည်။

ဤမျှ မြင့်မားသောအမြင့်မှ ကျလာသူ တစ်ယောက်အဖို့ ဤမျှ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်ရမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ညှော်ခံပွဲလာသော ပရိသတ်များသည် အသုဘအခန်းအနားသို့ ဆက်လက်တက်ရောက်ရမည့်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွား၏။

အောင့်စန်းကလည်း ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများကို ဆက်၍နေရန် တောင်းပန်ပြီး အသုဘကိစ္စကို စီစဉ်လေသည်။

ဝမ်လေ့နှင့် လော်ကျစ်တို့မှာ ဤနေရာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပါ။

သူတို့အနေနှင့် စုံစမ်းရဦးမည့် မှုခင်းများ ရှိနေသေး၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့က အောင့်စန်းအား နှုတ်ဆက်ကာ ရွှေကျားရဲတိုက်မှ ပြန်လည်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

....o....

ညီမ်းငှက်လေးကျစ်မှာ သူ၏ရုံးခန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုသတင်းကြားသောအခါ....

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုံ၊ သူဌေးကြီးလျှပြင်းနှင့် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနမှလူများ ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်သွားကြ၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ် ပြန်ရောက်လာသည်နှင့် သူတို့၏မှုခင်းများကို စတင်စုံစမ်းပေးတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ဒဏ်ရာရထားပြီး လှုပ်ရှားမှု သိပ်မလုပ်နိုင်ဟု သိရသောအခါ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား ဝမ်လွေက ကူညီမည်ဟု သိရသော်လည်း အားလုံး စိတ်ပျက်နေကြ၏။

ဝမ်လွေမှာ အတွေ့အကြုံမရှိသော၊ နာမည်မရှိသော၊ နုနယ်သော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

....၀....

သီးသန့်ခန်း....

လောက်ချစ်၏ သီးသန့်ခန်းဖြစ်၏။

အခန်းတွင်းရှိ စားပွဲတွင် လူလေးယောက် ရှိနေ၏။

လောက်ချစ်၊ ဝမ်လွေ၊ သံပေသီး ရှောင်ဟွာခန့်၊ တောင်ဖြူသက်ဝါး လုတုံးယန်တို့ပင် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် ပြောစကားများ ရှိနေ၏။

မည်သူကမျှ မစကြပါ။

လောက်ချစ်စကားစကိုသာ စောင့်နေကြ၏။

လောက်ချစ်မှာ စားပွဲတွင်ထိုင်နေသော်လည်း မျက်လုံးများက နံရံတစ်နေရာကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

သူသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အလေးအနက် စဉ်းစား တွေးတောနေဟန် ပေါ်လွင်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'ဒီမှုခင်းသုံးမှုထဲက ဘယ်အမှုကို ကျုပ်တို့စပြီး ဖြေရှင်းရင်ကောင်းမလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

သံပေသီးရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနရဲ့ မှုခင်းက ပိုပြီး အရေးကြီးမယ်ထင်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီမှုခင်းက အများနဲ့ဆိုင်နေတဲ့အပြင် အချိန်ကာန့် သတ်ချက်လဲ ရှိနေတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ခေါ်နှစ်လက် အာမခံဌာနမှုခင်းကို အရင် ဖြေရှင်းကြမယ်၊ ကံကောင်းရင် ကျန်တဲ့မှုခင်းနှစ်ခုကိုပါ ဆက်နွယ်ပြီး ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်'

သံပေသီးရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဒီမှုခင်းသုံးခု ဆက်စပ်နေလို့လား ဆရာ'

လောက်ချစ်က....

'ဟောဒီက ညီလေးရဲ့ တွေးတောချက်နဲ့ ကျုပ်ရဲ့ယူဆချက်သာ မှန်ကန်ခဲ့ရင်တော့ ဒီမှုခင်းသုံးခုစလုံးဟာ ဆက်စပ်နေမှာသေချာတယ်'

တောင်ဖြိုလက်ဝါးလုတုံးယန်က....

'ဘယ်လို ဆက်စပ်နေသလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဆက်စပ်မှုကို ပြောပြဖို့တော့ မတတ်နိုင်ဘူးဗျ၊ ခေါ်နှစ်လက် အာမခံဌာန မှုခင်းကိုကြည့်ပါ၊ ဒီအမှုဟာ အင်မတန် ရှုပ်တယ်လို့ ထင်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဖြစ်အပျက်ကျတော့ အင်မတန်ရှင်းလင်းနေတယ်၊ ကျန်တော်တို့သာ ဒီမှုခင်းရဲ့ အခြေအနေကို သိရရင် အဖြေမှန်ကို မကြာခင်ရှာနိုင်မှာပဲ'

တောင်ဖြိုလက်ဝါးက လောက်ချစ်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

လောက်ချစ်က သူ၏တပည့်နှစ်ယောက်နှင့် ဝမ်လေ့အား မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပြီးနောက်....

'ဒီမိတ်ဆွေက ကျုပ်အကူအညီကောင်းလို့ ကျုပ်ကိုယ်စား အမှုတွေကို စုံစမ်းလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်က သူ့ကိုဝိုင်းဝန်း ကူညီကြပါ'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'စိတ်ချပါ'

လောက်ချစ်က....

'ကဲ တုကျူးတို့ မှုခင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းတို့ဘယ်လောက်စုံစမ်းထားပြီးပြီလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'တတ်နိုင်သမျှ စုံစမ်းထားပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ကဲ....ဆိုပါဦး'

ရှောင်ဟွားခန့်စာမူခင်းအဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြပြီးနောက်....

'ဒီကိစ္စမှာ အဓိကပါဝင်ခဲ့တဲ့ ပွဲစား စီဝမ်ဖေးဟာ အသတ်ခံလိုက်ရတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'အင်း... စီဝမ်ဖေးဟာ ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံး အတော်များများကို သိထားပုံရတယ်၊ ဒါကြောင့် နှုတ်ပိတ်တာ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'ဒီခေါင်းနှစ်လက် အာမခံဌာန လုယက်ခံရမှုမှာ ပွဲစား စီဝမ်ဖေး ပါဝင်တယ်လို့ မင်းက ယူဆလို့လား'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ပွဲစားစီဝမ်ဖေးဟာ သာမန်သက်သေ တစ်ယောက်ဆိုရင် သူ့အသက်ကို ဘယ်သူကယူမှာလဲ၊ အခု သူတင်မကဘူး၊ သူ့ရဲ့ တစ်အိမ်သားလုံး အသတ်ခံခဲ့ရတယ်၊ တရားခံဟာ ပွဲစား စီဝမ်ဖေးနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတာကို တယ်သူမှ မသိစေချင်ဘူး၊ ပွဲစား စီဝမ်ဖေးရဲ့နှုတ်ကို မယုံကြည်ဘူး၊ ဒါကြောင့် လုပ်ကြံလိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်'

လောက်ချစ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့၏ တွေးတောချက်မှာ သဘာဝကျ၏။

ဝမ်လေ့၏ တွေးတောချက်သည် မှန်ကန်သော မှုခင်းအချက်အလက်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု လောက်ချစ် ယုံကြည်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....

'သိသမျှ ဆက်ပြောပါဦး'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'ကျုပ်တို့ဟာ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးအကြောင်း ရာဇဝင်ကို စုံစမ်းခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီမှာ ထူးခြားချက်တစ်ခု တွေ့ရပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဘာများလဲ'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'ပွဲစား စီဝမ်ဖေးမှာ သက်တော်စောင့် ခါးသမား နှစ်ယောက်ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်၊ သေဆုံးတဲ့ အလောင်းတွေထဲမှာ သက်တော်စောင့် တစ်ယောက်ပဲ တွေ့ရတယ်၊ နောက်တစ်ယောက် မတွေ့ရပါဘူး'

လောက်ချစ်က....

'တစ်ယောက် ပျောက်နေတာပေါ့'

ရှောင်ဟွားခန့်က...

'ဟုတ်ပါတယ်'

လောက်ချစ်၏ မျက်လုံး ဝင်းလက်သွား၏။

'ဒီကိုယ်ရံတော်ကို ကျုပ်တို့ တွေ့အောင်ရှာရမယ်၊ မင်းတို့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ထားသလဲ'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'ကျွန်တော်တို့ အာဏာသားတွေကို နေရာအနှံ့ သတင်းပို့ပြီး လိုက်ရှာခိုင်းထားပါတယ်၊ မကြာခင် သတင်းကြားရမယ် ထင်ပါတယ်'

လောက်ချစ်က သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

ရှောင်ဟွားခန့်သည် အားကိုးရသော သူပဲဖြစ်၏။

လောက်ချစ် ကျော်ကြားရခြင်းမှာ ရှောင်ဟွားခန့်တို့ကဲ့သို့သော ငယ်သားများ၏ ထက်မြက်မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

လောက်ချစ်က....

'ရှောင်ဟွားခန့် မင်း စိဝမ်ဖေးအိမ်ကို ရှာဖွေသေးသလား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဘာထူးခြားမှု ရှိသလဲ'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်....'

လောက်ချစ်က....

'ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'မြို့တော်ဝန်ရဲ့အဖွဲ့က စစ်ဆေးမှု အရင်ကျတယ်၊ သူတို့က စီဝမ်ဖေးအိမ်က သေတ္တာတစ်လုံး ရခဲ့တယ်လို့ ကြားရတယ်'

လောက်ချစ်မှာ သူ့အား တကျူးပြသခဲ့သော စာကလေး အား သတိရလာ၏။

တင်စုံတစ်ယောက်က ထိုသတင်းကို တမင် ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

လောက်ချစ်မှာ ထိုသေတ္တာကလေးအား တွေ့လိုသ၏။

ထိုစဉ် ဝမ်လေ့၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'ဒီသေတ္တာကလေးကို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်လို့ ရနိုင်မလား'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'မလွယ်ဘူးဗျ'

ဝမ်လေ့က လောက်ချစ်အား ကြည့်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က...

'ဒီသေတ္တာကို မြို့တော်ဝန် သိမ်းထားတာလား'

ရှောင်ဟွားခန့်က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ မြို့တော်ဝန်နဲ့ အာဏာသား လူကြီးတို့က သူတို့ပဲ စုံစမ်းဖော်ထုတ်မယ်လို့ ကြေညာထားတယ်၊ သဲလွန်စကို ကျုပ်တို့ကို ပေးမှာမဟုတ်ဘူး'

လောက်ချစ်က....

'ခက်တာပဲ၊ ဘာကြောင့်များ လုပ်ငန်းတူချင်း မပေါင်းဘဲ ပြိုင်ချင်နေရတာလဲ မသိဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသေတ္တာကလေးကို ကျုပ်တို့ ကြည့်ရမှ ဖြစ်မယ်'

ရှောင်ဟွားခန့်က ခေါင်းကုပ်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်း ကျုပ်ဆီကို ယူလာခဲ့ပါ'

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ရှောင်ဟွားခန့်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....
'ကောင်းပါပြီ၊ ဆရာ့ရှေ့ကနေ့ည ရောက်လာစေရမယ်လို့ ကတိ ပေးပါတယ်'

.... င....

ည....

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေ၏။

အခန်းတွင်း၌မူ မီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းထား၏။

မီးအိမ်မှ ဝါကျင့်ကျင့် အလင်းရောင်က အခန်းတွင်း သဒ္ဒီတင့်သော အလင်းရောင် ပေးနေ၏။

အခန်းတွင်း၌ ဝမ်လေ့နှင့် သိမ်းငှက်လောက်ချစ် တို့ နှစ်ယောက် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ၏။

သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် တစ်စုံတစ်ရာကိုစောင့်ရင်း တွေးတောနေကြဟန် တူပေသည်။

ထိုစဉ် ပေါ့ပါးသော ခြေသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

မကြာမီ အခန်းတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာ၏။

ရှောင်ဟွားခန့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ဟွားခန့်က သေတ္တာအား စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့မှာ ရှောင်ဟွားခန့်အား ချီးကျူးသော အကြည့်ဖြင့် တစ်ချက် ကြည့်လိုက်မိသည်။
ထိုသေတ္တာအား ရှောင်ဟွားခန့်က မြို့တော်ဝန်ရုံးမှ ခိုးယူလာခြင်း ဖြစ်သည်ကို သူက ကောင်းစွာ နားလည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

သေတ္တာမှာ သော့ခတ်ထား၏။

သော့မရှိဘဲ ဖွင့်ရမည် မဟုတ်ပေ။

မြို့တော်ဝန်မှာ သက်သေခံပစ္စည်း ပျက်စီးမှု မရှိစေရန် ဤသေတ္တာအား ဖွင့်ကြည့်ခြင်း မပြုသေးဟန် တူသည်။

ဤအချက်က ဝမ်လေ့နှင့် လောက်ချစ်တို့အား အားတက်စေသည်။

သော့သာ ဖွင့်နိုင်ခဲ့လျှင် သေတ္တာအတွင်းရှိ အရာကို သူက မြို့ဝန်ထက် ဦးစွာ ကြည့်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

လောက်ချစ်က....

'ဒီသေတ္တာ မင်း ဖွင့်နိုင်သလား'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'မရဘူး၊ ဒါပေမယ့် လုတုံးယန်ကတော့ ဖွင့်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'မြန်မြန် ခေါ်လာခဲ့'

ရှောင်ဟွာခန့်က ချက်ချင်းပင် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားသည်။

မကြာမီ လုတုံးယန်နှင့်အတူ ပြန်ရောက်လာသည်။

လောက်ချစ်က....

'လုတုံးယန် ဒီသေတ္တာ မင်းဖွင့်နိုင်သလား'

လုတုံးယန်က သေတ္တာနှင့် သော့အား ဂရုတစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ....

'ဖြစ်ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဒီသေတ္တာကော သော့ကော ပျက်စီးပြီးမှဖွင့်တာမျိုးတော့ ကျုပ် မလိုချင်ဘူး'

လုတုံးယန်က ပြုံးလိုက်၏။

'ကျွန်တော် နားလည် ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဒါဆို စ,ပေတော့'

လုတုံးယန်က သော့ကို အတန်ကြာ ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

ထို့နောက် အိတ်ထဲမှ သံဆူးလေး တစ်ခုကို ထုတ်ကာ သော့ပေါက်ထဲကို ကြည့်ပြီး ဟိုဘက်သည်ဘက် လှည့်နေသည်။

သော့မှာ အကောင်းစားသော့ ဖြစ်သည်။

လွယ်ကူစွာ ဖွင့်၍ မရပါ။

ဝမ်လေ့နှင့် လောက်ချစ်တို့မှာ စိတ်မောစွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်။

လုတုံးယန်မှာ သော့ကို ကြိုးစားဖွင့်နေသည်။

သူ၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများပင် စို့လာသည်ကို တွေ့နေရသည်။

အချိန်များလည်း တစ်ရွေ့ရွေ့ ကုန်လာသည်။

အခန်းတွင်း၌ အသက်ရှူသံမှလွဲ၍ ဘာသံမျှ မရှိပါ။

အားလုံး၏ မျက်လုံးများက လုတုံးယန်နှင့် သေတ္တာ၌သာ ရှိနေသည်။

ထိုအခိုက်....

'ချောက်....'

ဟူသော အသံတိုးတိုး တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် လုတုံးယန်က ဝမ်းသာအားရဖြင့်....

'ကျုပ် ဖွင့်လို့ ရပြီ'

သူသည် ပြောရင်း သော့စလောက်ကို ဖြုတ်ကာ သေတ္တာအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လွေနှင့် လောက်ချစ်တို့ကလည်း သေတ္တာအတွင်းသို့ ပြိုင်တူ ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သေတ္တာထဲတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းမျှ မရှိပါ။

သေတ္တာထဲတွင် စာရွက်ကလေး တစ်ရွက်ကိုသာ တွေ့ရ၏။

ဝမ်လွေက....

'ဒီစာရွက်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ သော့ခတ်ထားရသလဲ'

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ရှောင်ဖွာခန့်က သေတ္တာတွင်းမှ စာရွက်အား ကောက်ယူလိုက်သည်။

လောက်ချစ်က....

'သေတ္တာမှာ အံဝှက် ရှိမရှိ စစ်ဆေးဦး'

လုတုံးယန်က စစ်ဆေးလိုက်သည်။

သေတ္တာအတွင်း၌ မည်သည့် အံဝှက်မျှ မရှိပါ။

မည်သည့်ပစ္စည်းမှလည်း မပါရှိပါ။

ရှောင်ဖွားခန့်က စာရွက်ခေါက်အား ဖွင့်လိုက်သည်။

အထဲတွင် စာများ ရေးထား၏။

လောက်ချစ်က....

'မင်းပဲ ဖတ်ပြပါ'

ရှောင်ဖွာခန့်က စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးသားထားသော စာကြောင်းများကို ဖတ်ပြလိုက်၏။

'အိပ်ခန်းရှိရင် ခုတင်ရှိမယ်'

'လရှိရင် လရောင် ရှိမယ်'

မြူနှင်းတွေဟာ ကျုပ်ခြေရင်း ရောက်ရှိ လာရမယ်.... ပဟေဠိဆိုတာ အဖြေညှိရမယ်....

အဖြေမှန်ရင် အမြန်ဝင်....

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဘာတွေ ရေးထားသလဲ မသိဘူးဗျ'

လုတိုးယန်က....

'ဒါ-ပွဲစား စီဝမ်ဖေးရေးသွားပုံပဲ'

လောက်ချစ်က မျက်မှောင် ကုတ်သွားသည်။

ပွဲစား စီဝမ်ဖေးသည် ပွဲစားလောကတွင် အတော်ပင် အောင်မြင်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူ၏တည်မှန်သော စိတ်ထားကြောင့်လည်း ပွဲစားလောကတွင် အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စီဝမ်ဖေးက ဤစာများ ဘာကြောင့် ရေးခဲ့ရသနည်း။

ထိုစာသည် ပဟေဠိဟု ဆို၏။

ပဟေဠိဆိုလျှင် အဖြေညှိရမည့်တာဝန် သူ၏တာဝန်ပင် မဟုတ်ပါလော။

လောက်ချစ်က ဝမ်လွှတ်က လှည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း....ဒီစာကို ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

ဝမ်လွှက....

'ဒီစာဟာ တစ်စုံတစ်ရာကို လျှို့ဝှက်ရည်ညွှန်းနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေတာပဲ'

လောက်ချစ်က....

'သူက ပဟေဠိ ဝှက်သွားတာပဲ'

ဝမ်လွှက...

'ဒီပဟေဠိကို ကျုပ်တို့ အဖြေထုတ် ရမှာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့...'

'မင်း အဖြေ ရှာနိုင်မလား'

ဝမ်လွှက တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

'ဒီပဟေဠိ အဖြေမှန် ဖော်ထုတ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့အိမ်ကို သွားကြည့်မှရမယ်'

ဟု ပြောလိုက်၏။

လောက်ချစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'မင်း...မင်းမဆိုးဘူး၊ ကျုပ်လဲဒီလိုပဲ သဘောရတယ်'

သူသည် ရှောင်ဟွာခန့်ဘက် လှည့်လိုက်ပြီး...

'ကျုပ်တို့ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့အိမ်ကို တစ်ခေါက် သွားကြရအောင်'

ရှောင်ဟွာခန့်က...

'ဖြစ်ပါ့မလား

ပွဲစားဝမ်ဖေးတို့ တစ်အိမ်လုံး အသတ်ခံရသည့်အတွက် ယင်းအိမ်ကို မြို့ဝန်ကချိတ်ပိတ်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

လောက်ချစ်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ဖြစ်ပါ့မလား ဆိုတဲ့စကားကို ကျုပ်တို့ သွားကြည့်ပြီးမှ ပြောတာကောင်းမယ်'

ရှောင်ဟွာခန့် ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

လောက်ချစ်၏ဆန္ဒအား မည်သူကမျှ ချိုးနှိမ်ဟန့်တား၍ မရသည်ကို သူကကောင်းစွာ နားလည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော်တို့ မှူခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို သွားကြည့်တာ မမှားပါဘူး၊ တခြားလူတွေမမြင်ခဲ့တဲ့ သဲလွန်စ ရကောင်းရနိုင်ပါတယ်'

ဟု ဝင်ပြောလိုက်၏။

ရှောင်ဟွာခန့် ဘာမျှမပြောတော့ပါ။

သူက ဝမ်လေ့နှင့် လောက်ချစ်တို့အား ခေါ်သွားရမည်ကို သဘောပေါက်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

....о....

ညဥ့်နက်နေပြီ ဖြစ်၏။

ချန်ကုန်းမြို့ကလေးသည် ညအမှောင်အောက်တွင် အိပ်မောကျနေပြီ ဖြစ်သည်။

လမ်းမပေါ်တွင် လူသွားလူလာ မရှိပါ။

ခွေးလေခွေးလွင့် တစ်ကောင်တစ်လေပင် မတွေ့ရပါချေ။

'ဒေါင်....ဒေါင်'

အဝေးမှ တုန်းမောင်းသံနှစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထိုအချိန်တွင် မင်းလမ်းမပေါ်သို့ အရိပ်သုံးရိပ် ကျရောက်လာလေသည်။

ထို့နောက် မင်းလမ်းမအတိုင်း သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားလာနေသော လူသုံးယောဂ ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်ကား ရှောင်ဟွာခန့်၊ လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လေ့တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လေ့တို့ သုံးယောက်မှာ လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာရင်း လမ်းဘေးတစ်ခုထိပ်တွင် ခေတ္တရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ယူကာ လမ်းကြားအတွင်း လှမ်းဝင်သွားကြ၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က ရှေ့မှသွားနေ၏။

လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လေ့တို့က နောက်မှထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ၏။

မကြာမီ ရှောင်ဟွာခန့်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ခြံဝင်းတစ်ခု၏ အနောက်ဘက်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ခြံစည်းရိုးအနီးတွင် ခေတ္တခိုကာပတ်ဝန်းကျင်အား တစ်ချက်အကဲခတ် ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခြံဝင်းအတွင်း လျင်မြန်စွာဝင်ရောက် သွားကြလေသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း အစောင့် ရှိမည်ဟု ထင်ရသော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ မည်သည့်အစောင့်ကိုမျှ မတွေ့ရပါ။

မည်သူမျှမရှိသည်သေချာမှ လောက်ချစ်တို့က အိမ်အနီးသို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် ချဉ်းကပ်လာခဲ့၏။

အဆောက်အအုံ တံခါးမအာ သော့ဖြင့်ပိတ်ထားရုံမက ချိတ်ပါနှိပ်ထားသည်။

ပြတင်းပေါက်များကိုလည်း သစ်သားတန်းများဖြင့် အသေအချာပိတ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လေ့က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

အိမ်ဝေဟာအတွင်း ယခုအချိန်၌ မည်သို့မျှလွယ်ကူစွာ ဝင်၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

လောက်ချစ်က....

'ခက်တာပဲ....ကျုပ်တို့အထဲရောက်မှ ဖြစ်မယ်'

ဟု ညည်းညူလိုက်၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'လွယ်ပါတယ်'

သူသည် ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်အာပိတ်ဆို့ထားသော သစ်သားတန်းများကို ခုတ်ချလိုက်သည်။

မကြာမီ ပြတင်းပေါက်ပိတ်ထားသော သစ်သားတန်းများ ကျကျသွားလေတော့သည်။ ရှောင်ဟွာခန့်က ပြတင်းပေါက်တံခါးကိုပါ ဓားဦးနှင့်ကလန့်ဖွင့်လိုက်ရာ ပြတင်းပေါက်မှာ ချက်ချင်း ပွင့်သွားလေသည်။

ရှောင်ဟွာခန့်က အိမ်တွင်းသို့ တစ်ချက်အကဲခတ်ပြီး၊....

'အထဲဝင်လို့ရပါပြီ...ဆရာ'

လောက်ချစ်က ဘာမျှပြန်မပြောပါ။

ချက်ချင်းပင်ပွင့်နေသော ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အတွင်းသို့ ခုန်ဝင်သွားလေသည်။

သူ၏နောက်မှ ဝမ်လေ့နှင့် ရှောင်ဟွာခန့်တို့ကလည်း ချက်ချင်းပင် လိုက်ဝင်သွားကြလေသည်။

ဝမ်လေ့တို့သုံးယောက်မှာ အိမ်အတွင်းဘက် ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် အဆောက်အအုံနေရာအနှံ့အပြား သဲလွန်စရမည်လော ဟူသော သံသယစိတ်ဖြင့် ရှာဖွေကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

....o....

'ဒေါင်....ဒေါင်....ဒေါင်'

အဝေးမှ တုန်းမောင်းခေါက်သံ သုံးချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွား၏။

ဝမ်လေ့က စားပွဲတွင်အသင့်တွေ့သော မီးအိမ်ကို ထွန်းညှိလိုက်သည်။

ထို့နောက် စီဝမ်ဖေး၏အိမ်အတွင်း နှံ့နှံ့စပ်စပ် ရှာဖွေလိုက်၏။

သို့သော် မည်သည့်သဲလွန်စမျှ မရပါ။

ဝမ်လေ့က ဧည့်ခန်းအတွင်း ထိုင်ချလိုက်သည်။

သူသည် သေတ္တာထဲမှရသော စာရွက်ပေါ်တွင် ပါသောစာကြောင်းများကို ပြန်လည်တွေးတောကြည့်လိုက်၏။

'အိပ်ခန်းရှိရင် ခုတင်ရှိမယ်'

သူ၏မျက်မှောင် ပိုကုတ်သွား၏။

ထူးခြားချက်က ပွဲစားစီဝမ်ဖေး၏အိပ်ခန်းမှ အစပြုနိုင်သည်ဟု အမှတ်မထင် တွေးလိုက်မိသည်။

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်တို့ စီဝမ်ဖေးရဲ့အိပ်ခန်းထဲ သွားရအောင်'

လောက်ချစ်က ...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဝမ်လေ့က ...

'သူ့ရဲ့စာအရ ထူးခြားမှုဟာ စီဝမ်ဖေးရဲ့အိပ်ခန်းက စတာဖြစ်ရမယ်ဗျ'

လောက်ချစ်က....

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့ သွားကြည့်ကြတာပေါ့'

သူတို့သုံးယောက်သည် ပွဲစားစီဝမ်ဖေး၏အိပ်ခန်းကို ရှာဖွေ၍ အထဲသို့ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

ဝမ်လေ့က အိပ်ခန်းအား သေချာစွာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

အိပ်ခန်းထဲတွင် ခုတင်တစ်လုံး၊ ဗီရိုသုံးလေးလုံးခန့်၊ ကုလားထိုင် သုံးလေးလုံးနှင့် စားပွဲတစ်ခုရှိ၏။

သာမန်အိပ်ခန်းမျှသာဖြစ်သည်။

လောက်ချစ်ကလည်း အခန်းတွင်း သဲလွန်စများကို စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာဖွေနေ၏။

ဝမ်လေ့က အခန်းအလယ်တွင်ရပ်ကာ အခန်းတစ်ခုလုံးကို ခြုံကာ ကြည့်ရှုနေသည်။

သူသည် သေတ္တာထဲမှတွေ့ရသောစာကို ပြန်လည် စဉ်းစားလိုက်သည်။

'အိပ်ခန်းရှိရင် ခုတင်ရှိရမယ်'

ဝမ်လေ့က ခုတင်ကို အထူးဂရုစိုက် ကြည့်လိုက်၏။

ခုတင်တွင် ဘာထူးခြားမှုမှ မတွေ့ရပါ။

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

'လရှိရင် လရောင်ရှိမယ်'

သူသည် ချက်ချင်းပင် အိပ်ခန်းတွင်းရှိ ပြတင်းပေါက်ကို သွားရောက်ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ဟွာခန့်က....
'အရမ်းလျှောက်မဖွင့်နဲ့'
ဟု ဟန့်တားလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ဂရုမစိုက်ပါ။

ပြတင်းပေါက်ကိုသာဖွင့်ပြီး ခုတင်ဘက် ပြန်ကြည့်လိုက်၏။
ပြတင်းပေါက် ဖွင့်လိုက်သောကြောင့် အပြင်ဘက်မှလရောင်သည် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ တိုးဝင်လာ၏။

ဝမ်လေ့က စာကို ဆက်လက်ရွတ်ဆိုလိုက်၏။

'မြူနှင်းတွေ ကျုပ်ခြေရင်း ရောက်ရှိလာရမယ်'

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

'မြူနှင်း... ဘယ်ကမြူနှင်းလဲ'
သူသည် အဓိပ္ပာယ်စဉ်းစားမရဘဲ ရှိနေသည်။
သူသည် တွေးတောမရသည့်အဆုံး ခုတင်ဘက်ကိုသာ စိတ်ပျက်စွာနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
ပြတင်းပေါက်မှလရောင်သည် တိုက်ဆိုင်စွာပင် ခုတင်ခြေရင်းဘက်သို့ ထိုးကျနေ၏။
လရောင်တန်းတွင် ဖုန်မှုန့်လေးများက မြူနှင်းသဖွယ် ရှိနေသည်။

ဝမ်လေ့ ဝမ်းသာသွား၏။
'ဟုတ်ပြီ'
သူသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ရေရွတ်ကာ ခုတင်ခြေရင်းသို့ လျှောက်သွားသည်။
လောက်ချစ်နှင့် ရှောင်ဟွာခန့်တို့ကမူ ဝမ်လေ့အား နားမလည်သလို ကြည့်နေကြသည်။

ဝမ်လေ့က....
'မဟော်က ရှင်းသွားပြီ၊ အဖြေတွေ့ဖို့ပဲ ကျန်တယ်'

ဟု ရေရွတ်ရင်း ခုတင်ခြေရင်းဘက်အား စေ့စပ်စွာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်လိုက်လေသည်။
ဝမ်လေ့က ခုတင်ခြေရင်းကြမ်းပြင်အား ကြည့်ရင်း ခုတင်ခြေရင်းတွင် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ထူးခြားမှုများကို စူးစမ်းကြည့်လိုက်၏။
ခုတင်တိုင်းတွင် ကြိုးကလေးတစ်ချောင်းရှိပြီး ငွေခေါင်းလောင်းလေးတစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

မည်သူက ခုတင်တွင် ခေါင်းလောင်းကို ချိတ်ဆွဲထားပါမည်နည်း။
ဝမ်လေ့က ထိုကြိုးကလေးအား လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။
ကြိုးကလေး တင်းသွားသည်နှင့်....
'ဂျမ်း....'

ဟူသော အသံတစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာပြီး ဝမ်လွေမှာ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

လောက်ချစ်က ထိတ်လန့်သွား၏။

'ဝမ်လွေ....ဝမ်လွေ'

ဟု အော်ရင်း ခုတင်အနောက်ဘက်သို့ ပြေးလာ၏။

ဝမ်းလွေအား မတွေ့ရတော့ပါ။

လောက်ချစ် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

သူသည် ခုတင်ခြေရင်းအနီး လှည့်ပတ်ရှာဖွေလိုက်၏။

မကြာမီ သိမ်းငှက်မျက်လုံးနှယ် စူးရှသော သူ၏မျက်လုံးများက လျှိုဝှက်ချက်ကို တွေ့မြင်သွားသည်။

လောက်ချစ်က ခုတင်တိုင်မှကြိုးကို ဆွဲလိုက်၏။

'ဂျိမ်း....'

အသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာပြီး၊ သူ၏ခြေထောက်အောက်မှ ကြမ်းပြင်က နိမ့်ကျသွားသည်။

တစ်ဏအတွင်း မှောင်မည်းသော မြေအောက်ခန်းတစ်ခု အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

'ဝမ်လွေ....ဝမ်လွေ'

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

'ကျွန်တော် ဒီမှာရှိပါတယ်'

သူ၏ညာဘက် အမှောင်ထဲမှ ပြန်ဖြေသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက်....

'ရဲ....'

ဟူသော အသံတစ်ချက်နှင့်အတူ မီးတောက်တစ်ခု ပေါ် ထွက်လာသည်။

ဝမ်လွေက မီးခြစ်ဆံကို ကိုင်ကာ ရှာဖွေရာ နံရံမှမီးအိမ်ကို တွေ့သဖြင့် ထွန်းညှိလိုက်၏။

မြေအောက်ခန်းမှာ အတော်ပင်လင်းသွားလေသည်။

ဝမ်လွေက မြေအောက်ခန်းအား အကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက် လေသည်။

သူတို့ရောက်နေသောအခန်းမှာ အတော်ကျယ်၏။

နံရံလေးဘက်တွင် ဝိုက်ဂူအပေါက်ကဲ့သို့သော လိုဏ်ဂူ ကလေးများ အများအပြားရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လွေမှာ အံ့အားသင့်သွားပြီး....

'ထူးဆန်းပါလား၊ စီဝမ်ဖေးဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုး လဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

ထိုမေးခွန်းအား သူမဖြေနိုင်ပါ။

သူကိုယ်တိုင်ပင် ထိုမေးခွန်းကို စိတ်တွင်းမှ မေးနေမိသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမှာလဲ'

လောက်ချစ်က....

'တို့ ဒီအဆိုးရောက်ပြီးမှတော့ ရှေ့ဆက်သွားဖို့ပဲရှိတော့တာပေါ့'

ဝမ်လေ့က..

'ဂူပေါက်က တစ်ဆယ့်တစ်ခုတိတိ ရှိတယ်ဗျ'

လောက်ချစ်က ပြန်ဖြေမည်အပြု အပေါ်မှ အသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာပြီး ရှောင်ဟွာခန့်လည်း နေဝက်သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ကျွန်တော်တို့ လူခွဲရှာကြရင်ကောင်းမယ်',
ဟု အကြံပေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'ဒါမှ အချိန်ကုန်သက်သာမယ်၊ ထူးဆန်းမှုတွေ့ရင် အသံပြုပါ၊ ဝင်ခဲ့တဲ့လိုဏ်ဂူကို အမှတ်အသားပြုပါ၊ ပြီးရင် ဒီမှာပဲ ပြန်ဆုံကြမယ်'

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် အနီးဆုံး လိုဏ်ဂူပေါက်သို့ လျှောက်သွား၏။

လိုဏ်ဂူဝတွင် အမှတ်အသား ပြုလိုက်ပြီး အထဲသို့လှမ်း ဝင်သွားလေသည်။

ဝမ်လေ့က ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

သူသည် ရှောင်ဟွာအား ပြုံးပြလိုက်ပြီး ညာဘက်ရှိလိုဏ်ဂူပေါက်အား အမှတ်အသားပြုကာ အထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားလေသည်။

အားလုံး တစ်ယောက်တစ်လမ်းစီ ရွေးချယ်ပြီး ဝင်ရောက်သွားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် မည်သည့်အန္တရာယ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ရမည်ကို သူတို့မသိကြပါ။

သတိကြီးစွာထားရင်း အထဲသို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် လှမ်းဝင်သွားကြလေတော့သည်။

....ဝ....

'ရှပ်...ရှပ်'

ခြေသံမှာ စည်းချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တိတ်ဆိတ်လွန်းသည့်အတွက် မိမိ၏ ပေါ်ပါးသော ခြေသံကပင် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

ဝမ်လေ့မှာ သတိကြီးစွာထားရင်း ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးလာခဲ့လေသည်။

ယခု သူတို့သည် ပွဲစား စီဝမ်ဖေး၏ လျှို့ဝှက်နေရာကို တွေ့ရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာသည် ထောင်ချောက်တစ်ခုမဟုတ်ဟု မည်သူမျှ အတင်မပြောနိုင်ကြပါ။

ပွဲစားစီဝမ်ဖေး သေဆုံးသွားမှုကား သူကိုယ်တိုင် မတွေ့ခဲ့ပါ။

သူများပြောစကားအရသိရပြီး စီဝမ်ဖေး၏ အလောင်းမှာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသည်ဟု ဆို၏။

အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်များကြောင့်သာ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးက ရုပ်ဆင်း ပျက်နေသော အလောင်းတစ်လောင်းအား သူ၏ အဝတ်အစားနှင့် အသုံးအဆောင်များ ဝတ်ဆင်ပေးခဲ့လျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း။

လူအားလုံးက ပွဲစားစီဝမ်ဖေး သေသွားပြီဟုသာ ပြောဆိုကြမည်ဖြစ်၏။

ဝမ်လေ့မှာ ထိုမျှအထိ တွေးမိသော် ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

ဤမှုခင်းတွင် သူတို့မသိသော အချက်များစွာ ရှိနေသေးသည်။

ထိုမှုခင်းကို ယန်တအား သေချာစွာ ပြန်မေးရဦးမည်ဟု တွေးလိုက်၏။

ထိုစဉ်....

'မြန်မြန်လာကြ'

ဟူသော ရှောင်ဖွာခန့်၏အသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့် ပြေးလာခဲ့ကြလေသည်။

....၀....

ဝမ်ခလွှက ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်၏။

သူတို့ မူလနေရာကို ပြန်ရောက်သောအခါ ရှောင်ဟွာခန့်နှင့် လောက်ချစ်တို့လည်း ပြိုင်တူရောက်လာကြသည်။

ရှောင်ဟွာခန်က—

'ဆရာ ...ဒီမှာကြည့်စမ်း'

ဟု ပြောရင်း လက်ဝါးဖြန့်ပြလိုက်၏။

သူ၏လက်ပါးပေါ်တွင် ငါးကျပ်သားခန့်ရှိသော ရွှေတုံးအလေးတစ်တုံးအား တွေ့လိုက်ရ၏။

ရွှေတုံးကလေးတွင် အမှတ်အသားတစ်ခု ပုံလုပ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လောက်ချစ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

'ဒါ ဘယ်ကရလာတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ကျွန်တော်ဝင်သွားတဲ့ လိုဏ်ဂူမှာ အခန်းတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒီက တွေ့ရတာပါ'

ဝမ်လွှက....

'နောက်ထပ် ဘာများတွေ့သေးသလဲ'

ဟု ဝင်မေးလိုက်၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဘာမှမတွေ့ဘူး၊ အခန်းတစ်ခုလုံး ပြောင်ရှင်းနေတယ်၊ ဒီရွှေတုံးကလေးက ကြမ်းပြင်ပတ်ကြားအက်ထဲ ဝင်နေလို့ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရတာ'

လောက်ချစ်က....

'ကျုပ်တို့ နောက်တစ်ခေါက် သွားကြည့်ရအောင်'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဟုတ်ကဲ့'

သူသည် ချက်ချင်းပင် ဝမ်လွှနှင့် လောက်ချစ်တို့အား လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားကြလေသည်။

မကြာလိုက်ပါ။

လိုဏ်ဂူလမ်းဆုံးသွားပြီး အခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ထိုအခန်းမှာ ရှောင်ဟွာခန့်ပြောသလို မည်သည့်ပရိဘောဂမျှမရှိဘဲ ပြောင်ရှင်းနေ၏။

လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လွှတို့က အတန်ကြာ အကဲခတ်ပြီးနောက် ဤအခန်းတွင်း၌ ရွှေငွေရတနာများ သိမ်းဆည်းခဲ့ပုံရသည်ဟု ကောက်ချက်ချလိုက်ကြလေသည်။

လောက်ချစ်က အခန်းအား နောက်တစ်ကြိမ် စစ်ဆေးပြီးမှ...

'ကဲ...သွားကြစို့'

သူတို့ အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

ထို့နောက် ကျန်လိုဏ်ဂူများအား စစ်ဆေးလိုက်သည်။ လိုဏ်ဂူတစ်ခုတွင် အခန်းတစ်ခုရှိနေသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။

ထိုအခန်းမှာ စောစောကအခန်းထက် နှစ်ဆမျှ ကြီးမားလေသည်။

အခန်းတွင်း၌ ပရိဘောဂ အသုံးအဆောင်အချို့ ရှိနေသည်။

ထို့အပြင် ဤအခန်းတွင်း၌ ၁စ်စုံတစ်ယောက် အတန်ကြာအောင် နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း အစအထောက်အထားများ တွေ့ရ၏။

ဝမ်လေ့နှင့် လောက်ချစ်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ၏။

မြေအောက်တွင် လျှို့ဝှက်စွာ နေထိုင်သူသည် မည်သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်မည်နည်း။

ဝမ်လေ့က....

'ဒီမှာနေခဲ့တဲ့လူဟာ သူ့သဘောနဲ့ သူနေတာ မဟုတ်ဘဲ အဖမ်းခံထားရတာ ဖြစ်နိုင်တယ်'

လောက်ချစ် တွေဝေသွား၏။

အတန်ကြာမှ ဝမ်လေ့၏စကား ယုတ္တိရှိကြောင်း လက်ခံလိုက်၏။

ဝမ်လေ့မှာ မျက်မှောင်ကုတ်ကာ စဉ်းစားနေ၏။

ဤအိမ်ဂေဟာသည် ပွဲစားစီဝမ်ဖေး၏ ဂေဟာဖြစ်၏။

ပွဲစားစီဝမ်ဖေးသည် ဤနေရာတွင် မည်သူအား ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ပါသနည်း။

အခြေအနေအရပ်ရပ်မှာ တွေးလေ ရှုပ်လေပင်။

ဝမ်လေ့မှာ အတွေးများ ဖြတ်တောက်လိုက်လေသည်။

သူတို့က ထိုအခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ရ၏။

ထို့နောက် နောက်ဆုံးကျန်နေသော လိုဏ်ဂူလမ်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြပြန်လေတော့သည်။

....၁..

လိုဏ်ဂူလမ်းမှာ အခြားလိုဏ်ဂူများထက် ပိုရှည်လျားနေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဝမ်လေ့တို့လူစုက ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လိုက်၏။

လိုဏ်ဂူလမ်းတစ်လျှောက် ထူးခြားမှု မတွေ့ရပါ။

လိုဏ်ဂူလှမ်းဆုံးအနီး ရောက်သောအခါ အပြင်ဘက်မှလေများ ဝင်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လေ့တို့က အမြန်လျှောက်လိုက်၏။
မကြာပါချေ လိုဏ်ဂူလမ်း ဆုံးသွား၏။
လိုဏ်ဂူလမ်းအဆုံးတွင် လှေကားထစ်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
ထိုလှေကားထစ်အတိုင်း တက်သွားရာ အပေါ်တွင် သံပြား
တံခါးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဝမ်လေ့က သံပြားတံခါးအား တွန်းဖွင့်လိုက်၏။

ထို့နောက် မြေပေါ် ထိုးထွက်လိုက်၏။

သူ၏နောက်မှ လောက်ချစ်နှင့် ရှောင်ဟွဲ့ခန့်တို့လည်း လိုက်
ပါလာကြလေသည်။

သူတို့ရောက်နေသော နေရာသည် ချုံနွယ်ထူထပ်သော ခြံ
ဝင်းပျက်တစ်ခု ဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
သူတို့က တစ်ဘက်ခြံဝင်းကို ကြည့်လိုက်ရာ မျက်လုံးပြူး
သွား၏။

ခြံဝင်းပျက်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ခြံဝင်းမှာ ဓားနှစ်လက်
အာမခံဌာန ခြံဝင်းပင် ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့၏ရင်ထဲ၌ လေးလံလာ၏။

ဤဖြစ်ရပ်များသည် သူ စိတ္တထင်ထားသလို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု
ဆက်နွယ်နေသော ဖြစ်ရပ်များပင်လော။

သူ ဆက်မတွေးနိုင်တော့ပါ။
တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ စုံစမ်းနေရ၍ ပင်ပန်းနေ၏။

ဒဏ်ရာရထားသော လောက်ချစ်မှာ ပို၍ ပင်ပန်းနေ၏။
ထို့ကြောင့် အားလုံး ပြန်အနားယူကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေတော့သည်။

—၀....

ဓားနှစ်လက် အာမခံဌာန....

အာမခံဌာန တံခါးပိတ်ထား၏။

ထို့အတူ အာမခံလုပ်ငန်းကိုလည်း ရပ်ဆိုင်းထား၏။

သူဌေးကြီး ချူယာဖိုး၏ ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်း
များ ပြန်လည်မရမချင်း အာမခံဌာန ပြန်ဖွင့်မည်မဟုတ်ပါ။

တကျူးအနေနှင့် အာမခံဌာန ဖွင့်ထားသော်လည်း လာ
ရောက်အပ်နှံမည့်သူ ရှိမည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

မှန်ပါသည်။

သူတို့အာမခံကာ သယ်ဆောင်ပေးပို့သော ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးသွားသည့် သတင်းကြောင့် သူတို့၏ ဓားနှစ်လက် အာမခံဌာနအား မည်သူကမျှ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ပါ။

ဓားနှစ်လက် အာမခံဌာန ပြန်လည် ရပ်တည်နိုင်ရန်မှာ ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်းများ ပြန်လည်ရရှိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မှ ဖြစ်ပေမည်။

သူတို့ ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်းများ ပြန်လည်ရပါ မည်လော။

…၄…

တုကျူးမှာ အခန်းတွင်း၌ထိုင်ကာ အရက်သောက်နေ၏။ သူသည် စိတ်ညစ်လွန်း၍ နေ့စဉ်ပင် အရက်ကိုသာ သောက် နေခဲ့၏။

ယနေ့လည်း ထုံးစံအတိုင်း အရက်သောက်နေခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနသို့ လူတစ်ယောက် ရောက် လာ၏။

ထိုလူမှာ ဝမ်လေ့ဖြစ်သည်ဟု သိရသောအခါ ဆရာဟို နည်းတူပင် တုကျူးမှာလည်း စိတ်ပျက်သွား၏။

တုကျူးက….

'လောက်ချစ်က ဘယ်လိုလဲဗျ၊ ဒီနို့နံ့မစင်သေးတဲ့ လူငယ် ကို စုံစမ်းခိုင်းမှတော့ ကျုပ်တို့ ဘဝဆုံးပြီ ထင်ပါတယ်'

ဆရာဟိုက….

'ကျုပ်တို့ကုသိုလ်ကံပဲပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဒီသူငယ်နဲ့ တွေ့လိုက်ပါဦး'

တုကျူးက….

'ကောင်းပြီလေ၊ အထဲကိုသာ လွှတ်လိုက်ပါ'

ဆရာဟို ထွက်သွားပြီး မကြာမီပင် ဝမ်လေ့ ရောက်ရှိလာ လေသည်။

ဝမ်လေ့က တုကျူးရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

'ဒီမှုခင်း ဖြေရှင်းဖို့ကိစ္စမှာ ဦးရဲ့ ပူးပေါင်းကူညီမှုက အရေး ကြီးတယ်'

ဟု ရောက်ရောက်ချင်း ပြောလိုက်၏။

တုကျူးက မျက်ခုံးပင့်လိုက်ပြီး….

'ကျုပ် ဘာကူညီရမလဲ ပြောပါ၊ ကျုပ်ကိစ္စပဲ ကျုပ် တတ်စွမ်းသလောက် ကူညီရမှာပေါ့'

ဝမ်လွေက....

'ကောင်းပါပြီ၊ ဒါဆိုရင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ကျွန်တော့်ကို တစ်ခေါက် ထပ်ပြောပြပါ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လွေ၏ စကားကြောင့် တုကျူးမှာ အလွန်စိတ်ပျက်သွား၏။

သူ့အနေနှင့် ဤအဖြစ်အပျက်များကို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ပြောနေခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါလော....

တုကျူးက....

'ကျုပ် ဒီအကြောင်းပြောခဲ့ရတာ အပ်ကြောင်းထပ်နေပြီဗျ'

ဝမ်လွေက ပြုံးလိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့....နောက်ဆုံး တစ်ကြိမ်လောက် ထပ်ပြောပြဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

တုကျူးက မတတ်သာတော့ပါ။

သူသည် အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဝမ်လွေက တစ်လုံးချင်း ဂရုတစိုက် နားထောင်နေ၏။

တုကျူးက စကားဆုံးမှ မေးလိုက်၏။

'ဦးတို့ကိုအလုပ်အပ်တာ ပွဲစားစီဝမ်ပေးပဲ မဟုတ်လား'

တုကျူးက ခေါင်းညိတ် ဆိုင်ညီတိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူက သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအတွက် အစစအရာရာ စီစဉ်ပေးတဲ့ သဘောမျိုးပဲ၊ သူဌေးကြီးက ဒီပစ္စည်းတွေ သယ်ဆောင်တဲ့အခါမှာ စိတ်ချရအောင် ကျုပ်တို့အာမခံဌာနကို ငှားရမ်းပို့ဆောင်ခိုင်းခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်'

ဝမ်လွေက....

'အာမခံပစ္စည်း ပို့ဆောင်ပေးတဲ့အတွက် အခကြေးငွေအဖြစ် ဘယ်လောက်ရသလဲ'

တုကျူးက စဉ်းစားခြင်းပင် မနေဘဲ....

'ကျုပ်သက်တမ်းတစ်လျှောက် အမြင့်ဆုံးပို့ဆောင်ခငွေဟာ ထောင်ဂဏန်းပါပဲ၊ အခု သူဌေးကြီးချူက နှစ်သောင်းတိတိ ပေးပြီး သယ်ဆောင်ခိုင်းခဲ့ပါတယ်'

ဝမ်လွေက....

'ဒါလောက်ပေးတဲ့ငွေက များလှပါလား'

တုကျူးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'များတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပစ္စည်းပျောက်ဆုံးရင် ပေးလျော်ရမယ့်တန်ဖိုးကလဲ အလွန်များတယ်၊ တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ပစ္စည်း

သယ်ပေးတဲ့အခါ အခကြေးငွေအဖြစ် မက်မောလောက်အောင် ရမှပဲ ကျုပ်တို့ကလဲ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာပါ'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်၏။

သူသည် ဆက်မမေးဘဲ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်၏။

ပြီးမှ မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်ပြန်၏။

'အာမခံထားတဲ့ ပစ္စည်းကို ဦးအနေနဲ့ ဂရုတစိုက် စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့ရဲ့လား'

တိုကျူးက....

'ဒါ....ကျုပ်တာဝန်ပဲ၊ သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဘယ်နေရာမှာလဲ'

တိုကျူးက ...

'ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့ အိမ်မှာပါ'

ဝမ်လေ့က....

'အဲ့ဒီတုန်းက ခင်ဗျားနဲ့အတူ ဘယ်သူရှိသလဲ'

တိုကျူးက....

'ပွဲစားစီဝမ်ဖေး၊ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးတို့ ရှိတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ပစ္စည်းတွေကို သေတ္တာထဲ သေသေချာချာ ထည့်တဲ့အထိ စစ်ဆေးရဲ့လား'

တိုကျူးက....

'သေတ္တာသော့ခတ်ပြီးမှ သော့ကို ကျုပ်ကပဲ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးလက် အပ်တာပါ'

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ပိုကုတ်သွား၏။

'လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ဘာထူးခြားမှု ရှိသလဲ'

တိုကျူးက....

'သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအိမ် ရောက်တဲ့အချိန်အထိ ထူးခြားမှု တစ်ခုမှမရှိခဲ့ဘူးဗျ'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါထက် အလဲခံခဲ့ရတဲ့ ပစ္စည်းအတုနှစ်မျိုး ခင်ဗျားဆီမှာပဲ မဟုတ်လား'

တိုကျူးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'အဲဒီပစ္စည်းတွေအနက် တစ်ခုကသာ အစစ်ဆိုဘာ ဖြစ်သလား'

တုကျူးက....

'ဟုတ်တယ်'

ဝမ်လေ့က....

'အဲဒီပစ္စည်းတွေ ဘယ်မှာလဲ'

တုကျူးက....

'သူဌေးကြီးချူယီဖုံးထံမှာ အစစ်ရှိတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဒီပစ္စည်းတွေကို ကျုပ်ကြည့်လို့ ရမလား'

တုကျူးက....

'ကျုပ်ဆီမှာရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးကိုတော့ ကြည့်ချင်ရင် ကြည့်လို့ရပါတယ်

ဝမ်လေ့က....

'သူဌေးကြီးချူယီဖုံးထံက ပစ္စည်းကိုကော'

တုကျူးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'ဒါတော့ ကျုပ်လဲမပြောတတ်ဘူးဗျ၊ သူ့ပစ္စည်း သူ့သဘောအတိုင်း ဆုံးဖြတ်မှာပဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးကိုပဲ ပြပါ ခင်ဗျာ'

တုကျူးက အခန်းဝတွင်ရှိနေသော ဆရာဟိုအား လှမ်း၍ နှိုးလိုက်၏။

ဆရာဟိုက ချက်ချင်း ထွက်သွား၏။

တစ်ခဏအတွင်းပင် ဆရာဟို ပြန်ဝင်လာ၏။

သူ၏ လက်ထဲတွင် ကတ္တီပါစဖြင့် ထုပ်ထားသော အထုပ် နှစ်ထုပ်ပါရှိလာလေသည်။

ဆရာဟိုက ကတ္တီပါ အထုပ်နှစ်ထုပ်အား စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်၏။

တုကျူးက ကတ္တီပါအထုပ်အား ဖွင့်ပြလိုက်ပြီး....

'မင်းကြိုက်သလို စစ်ဆေး ကြည့်နိုင်တယ်၊ ကျုပ်တို့လဲ ကြည့်ရှုပြီးပါပြီ၊ ဘာသဲလွန်စမှ ရှာမတွေ့ပါဘူး'

ဝမ်လေ့က ဘာမျှပြန်မပြောပါ။

သူသည် တုကျူးပြသော ပစ္စည်းအတုနှစ်မျိုးကို အတန် ကြာအောင် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလိုက်၏။

အတန်ကြာမှ ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ကတ္တီပါထုပ်ကို ပြန် ပိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထိုင်ရာမှထ၍....

'ကျွန်တော့်ကို အခုလို စစ်ဆေးခွင့်ပြုတာ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်၊ ဒီကိစ္စကို မကြာခင် အဖြေပေးနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါ တယ်၊ အခုတော့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး'

ဝမ်လေ့က ဖြုန်းစားကြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သောကြောင့် တူကျူးမှာ အတော်ပင် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

သို့သော် သူက ဘာမျှမပြောပါ။

ဟွန့်တားခြင်းလည်း မပြုပါ။

ဝမ်လေ့က အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။

---o---

လောက်ချစ်က ချောင်းတစ်ချက်ဆိုးလိုက်ပြီး....

'အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော်သိချင်တဲ့ အချက်တစ်ခုသာ သိရမယ်ဆိုရင် အီမှုခင်းကို ကောင်းကောင်း ဖြေရှင်းနိုင်ပါပြီ'

ရှောင်ဗာ့ခန့်က ဝမ်လေ့အား မယုံသလို ကြည့်လိုက်၏။

လောက်ချစ်ကမူ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး....

'မင်း ဘာသိချင်သလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'စာပေ ဗဟုသုတသာမက ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတွေကိုပါ ကျွမ်းကျင်တဲ့ သူတစ်ယောက်ရဲ့ အကူအညီလိုတယ်'

လောက်ချစ်က....

'အဲဒါတော့ ကျုပ်ကူညီနိုင်မယ်'

ဝမ်လေ့က အံ့အားသင့်သွားပြီး....

'ခင်ဗျားက ဒီပညာရပ်တွေ ကျွမ်းကျင်တယ်ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လောက်ချစ်က တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်က မကျွမ်းကျင်ပါဘူး၊ ကျွမ်းကျင်တဲ့လူကို သိတာပါဗျာ'

---o---

ချန်ကုန်းမြို့တောင်ဘက် မိုင်နှစ်ဆယ်ခန့်အကွာတွင် ရွာကလေးတစ်ရွာရှိ၏။

ထိုရွာကလေးသည် သေးငယ်ပြီး အိမ်ခြေလေးဆယ်ခန့်သာ ရှိသည်။

ထိုရွာကလေးတွင် နေထိုင်သူများမှာ တောင်ယာလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုကြလေသည်။

သို့သော် ထိုရွာကလေးရှိ လူတစ်ယောက်မှာမူ တောင်ယာအလုပ်လုပ်ခြင်း မရှိပါ။

ထို့အတူ မည်သည့်အလုပ်မှလည်းမလုပ်ဘဲ အေးချမ်းစွာနေထိုင်သည်။

ထိုသူမှာ အဘိုးအိုကျန်ကျူးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးအိုကျန်ကျူးသည် စာပေပညာရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤရွာကလေးမှ လူများကမူ အဘိုးအိုအား ပညာရှိတစ်ယောက်ဟူ မသိကြပါချေ။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ နေရာအနှံ့သွားလာခဲ့ပြီး မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း အလွန်များသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဤမျှခေါင်လှသော ရွာကလေး၌ ပညာရှိအဘိုးအိုကျန်ကျူး ရှိနေသည်ကို သိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ် လေးစားသော လူများထဲမှာ အဘိုးအိုကျန်ကျူးလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

....၀....

'ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်....'

မြင်းခွာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မကြာမီ ရွာလမ်းမအတိုင်း မြင်းလှည်းတစ်စီးက အပြင်းနှင်ကာ ဝင်ရောက်လာသည်။

မြင်းစီးသမားက မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းစီးရင်း ခြံဝင်းတစ်ခုရှေ့တွင် တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွား၏။

မြင်းစီးသမား လူငယ်မှာ ဝမ်လွေပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လွေက အိမ်ခရှေ့တံခါးအား အသာအယာ ခေါက်လိုက်၏။

'ခေါက်....ခေါက်'

တံခါးခေါက်သံအဆုံးဝယ် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော ခေါင်းတစ်လုံး ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

အသက်ခုနစ်ဆယ်ခန့် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုက ဝမ်လေ့အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ဘာကိစ္စလဲကွ'

ဝမ်လေ့က ဦးညွတ်အရိုအသေ ပြုလိုက်ပြီး....

'ကျွန်တော် ဝမ်လေ့ပါ၊ ဘဘကျန်ကျူးနဲ့တွေ့ဖို့ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က လွှတ်လိုက်ပါတယ်'

အဘိုးအို၏မျက်နှာ ဝင်းလက်သွားသည်။

'ဩော်....လာ လာ အိမ်ထဲဝင်ပါ'

သူသည် တံခါးဖွင့်ပေးပြီး ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့က အိမ်ထဲဝင်ရင်း တစ်ချက်မျှအကဲခတ်လိုက်၏။

အိမ်မှာသစ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားပြီး မကြီးလွန်း မငယ်လွန်းပေ။

သို့သော် စာဖတ်ခန်းမှာမူ အိမ်၏သုံးပုံတစ်ပုံမျှ နေရာယူထားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပေသည်။

ဝမ်လေ့က ပါလာသော လက်ဆောင်အား အဘိုးအိုကျန်ကျူးထံ ပေးလိုက်ပြီး....

'သိမ်းငှက်လောက်ချစ် ပေးလိုက်တာပါ'

အဘိုးအိုက အထုပ်ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်ချို့ပန်းတစ်ရာ အရက်အိုးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့သောအခါ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဝင်းထိန်သွားသည်။

'လောက်ချစ်နဲ့ ကျုပ် ဆယ်နှစ်အတွင်း နှင်ကြိမ်ပဲတွေ့ဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့အကြိုက်ကို သူမမေ့သေးဘူး'

ဝမ်လေ့က ဘာမျှမပြောပါ။

အဘိုးအိုကျန်ကျူးက အရက်အိုးအား တယုတယပွတ်သပ်ပြီးနောက် စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။

သူသည် ဝမ်လေ့အား အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းက... လောက်ချစ်ရဲ့ တပည့်တော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့.... ကျွန်တော်က သိမ်းငှက်လောက်ချစ်နဲ့တွဲပြီး မှုခင်းတစ်ခုကို ဖြေရှင်းနေတာပါ'

အဘိုးကျန်ကျူးက....

'ဒီနေရာဟာ ခေါင်လွန်းတယ်၊ လမ်းရိုးပေါ်မှာ တည်ရှိတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ လမ်းကြုံတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းဘာအကူအညီလိုသလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က အဘိုးအို၏ ဆင်ခြင်တွေးတောမှုအား ကြိတ်၍ ချီကျူးလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့.... ကျွန်တော်သိချင်တာလေးတွေ ရှိနေလို့ပါ'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....

'ကျုပ် အိမ်ထဲက အပြင်မထွက်တာရှစ်နှစ်ကျော်ပြီထင်တယ်၊ မင်း သိချင်တာ ကျုပ်သိပါ့မလား'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် မေး ကြည့်ပါရစေဦး'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟား....ဟား....ဟား ကဲ...မင်း သိချင်တာ မေးပါ'

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော် သိချင်တာ သိုင်းလောကရဲ့ ရတနာသုံးမျိုး အကြောင်းပါပဲ'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက မျက်မှောင် ကုတ်သွား၏။

'သိုင်းလောက ရတနာ သုံးပါး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

အဘိုးအိုက တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

'ရှောင်ပင်ရဲ့လိပ်ပြာဓား၊ကျားသစ်ဝူကျိန်းရဲ့ဓားကြေပန်းချီ၊ ဇွဲသားလုံးရဲ့ ရတနာဗုဆိန်ပဲ၊ မင်းက ဘာလိုချင်တာလဲ'

ဝမ်လေ့က ...

'ဒီပစ္စည်းတွေအကြောင်း ဂဃနဏရေရေရာရာ သိချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ'

အဘိုးအိုက....

'အတိအကျလား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဒါဆို ခဏစောင့်'

အဘိုးအိုက စာအုပ်ပုံများ အတွင်း တိုးခင်ဆွသွားသည်။

သူသည် စာအုပ်များ ကြားမှ လိုချင်သော စာအုပ်ကို ရှာဖွေနေဟန် တူပေသည်။

စာရွက်လှန်သံများလည်း တစ်ဖျပ်ဖျပ် ထွက်ပေါ်နေ၏။

အတန်ကြာမှ....

'အင်း....အခုမှ တွေ့တယ်'

အဘိုးအို ကျန်ကျူး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝမ်လေ့က ဝမ်းသာ သွားပြီး....

'တွေ့ပြီ ဟုတ်လား'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက စာအုပ်ပုံးကြားမှ ထလာသည်။

သူ့ လက်ထဲတွင် အတော်ပင် ဟောင်းနွမ်း၍ ဝါကျင့်ကျင့် အရောင် သန်းနေသော စာအုပ်တစ်အုပ် ပါလာသည်။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက စာအုပ်ထဲတွင် ပါရှိသော သိုင်းလောက ရတနာသုံးပါးအကြောင်းကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

ပြီးမှ....

'ဒီပစ္စည်းတွေရဲ့ သက်တမ်းဟာ အနည်းဆုံးနှစ်၊ နှစ်ရာ အထက် ရှိခဲ့ပြီး ဒီပစ္စည်းတွေကို မင်း မြင်ဖူးသလား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ခေါင်းခါ ယမ်းလိုက်၏။

'မမြင်ဖူးပါဘူး'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....

'ဟောဒီမှာ ကြည့်ထား'

သူသည် စာအုပ်ကို လှန်ပြလိုက်၏။

စာရွက်ပေါ်တွင် သိုင်းလောက ရတနာသုံးမျိုးအားရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ...
'ဒီရတနာသုံးပါးအကြောင်း မင်း ဘာသိချင်သလဲ'

ဝမ်လေ့က....
'ဒီပစ္စည်းတွေ ဘယ်သူ့ လက်ထဲမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ အဘိုးသိသလား'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....
'ဘယ်သိမလဲ ဒီပစ္စည်းတွေဟာ လူပြောများပေမယ့် နှစ်ကြာလှပြီ ဘယ်သူမှ မပိုင်ခဲ့ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒီပစ္စည်းထဲက တစ်ခုဆိုရင် ရှိကိုမရှိနိုင်တော့ဘူး'

ဝမ်လေ့က အံ့အားသင့်သွားသည်။

'ဗျာ...မရှိနိုင်တော့ဘူး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'
'ဘယ်ပစ္စည်းလဲ'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....
'ရှောင်ပင်ရဲ့ လိပ်ပြာခါးပဲ'
'ခင်ဗျာ....'
ဝမ်လေ့မှာ အံ့ဩလွန်း၍ ပါးစပ် အဟောင်းသားပင် ဖြစ်သွားသည်။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ဝမ်လေ့၏အံ့ဩနေမှုကိုဂရုမထားဘဲ ဆက်၍ ပြောနေသည်။
'ရှောင်ပင်ရဲ့ လိပ်ပြာခါးကို နောက်ဆုံး ပိုင်တဲ့သူက ခါးသမား တင်းမိန်ဆိုတဲ့သူပဲ၊ သူဟာ သိုင်းလောကရဲ့ရုပ်သေးပွဲလိုမှုကို စိတ်ကုန်ပြီး တောင်ပင်လယ်ဘက် ထွက်သွားခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ နာမည်ကြီးလှတဲ့ လိပ်ပြာခါးကို တောင်ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချခဲ့တယ်ကွ'
ဝမ်လေ့မှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩနေ၏။
အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....
'ပြီးတော့ ကျားသစ် ဝူကျိန်ဟာ သူ့ လက်နဲ့သူ ကြွေဂန်းအိုးပြုလုပ်ပြီး ပန်းအိုးပေါ်မှာ သူ့ရဲ့ ဓားပညာကို ပန်းချီပညာနဲ့ ရောစပ် ရေးခဲ့တယ်၊ ဒီပစ္စည်းလဲခုဆို နှစ်နှစ်ရာငါးဆယ်အတွင်း မရှိနိုင်တော့ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကွဲကြေလွယ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုဟာ နှစ်နှစ်ရာငါးဆယ်အတွင်း အကောင်း ပကတိရှိနေဖို့ မလွယ်ကူလို့ပါပဲ'
ဝမ်လေ့က....
'အဘိုးအို ပြောတာ သေချာတယ်နော်'
အဘိုးအို ကျန်ကျူး၏မျက်နှာ နီရဲသွားသည်။
သူသည် ဒေါသ ထွက်သွားပြီး....
'ဘာလဲ မင်းက ကျုပ်စကားကို မယုံဘူးလား၊ကျုပ်စကားမယုံရင် ဒီက ထွက်သွား၊ ကျုပ်ဟာ ဘယ်စကားမဆို မပိုင်ရင် မပြောဘူးကွ'
ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ သူ မေးခွန်းက အဘိုးအို ကျန်ကျူး၏ ပညာနှ
မာနကို ထိခိုက်သွားကြောင်းနားလည်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်း တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

'ကျွန်တော် မယုံနိုင် လောက်အောင် အံ့အားသင့်သွာ
လို့ အခုလို မေးမိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက စိတ်ချုပ်တည်းလိုက်ပြီး....

'အင်း....ကျုပ်ကလဲ အခုတစ်လော ဘာ ကြောင့် မျာ
စိတ်တိုနေသလဲ မပြောတတ်ပါဘူး၊ဒီမှာဝမ်လေ့၊ ကျုပ်ပြောတဲ့
စကားကို ယုံကြည်ပါ၊ သိုင်းလောက ရတနာသုံးပါးထဲ
နှစ်မျိုးဟာ ဘယ်လိုမှ မရှိတော့ပါဘူး၊ ကျုပ်ပြောတာကို မင်
နားလည်တယ် မဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့ ပြုံးလိုက်ပြီး....

'တကယ်လို့ ဒီပစ္စည်းတွေ ရှိနေမယ်ဆိုရင်ကော'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက မျက်မှောင် ကုတ်သွားပြီး....

'ဝမ်လေ့ မင်းက တမင်သက်သက် ကျုပ်ကို အတိုက်အခံ
ပြောနေတာလား'

ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အဘိုးနဲ့ အတိုက်အခံဘယ်ပြေ
ဝံ့မှာလဲ အဘိုး'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....

'အခု မင်းပြောနေတဲ့ စကားက ကျုပ်ကို အတိုက်အခံ
လုပ်နေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား'

ဝမ်လေ့က....

'ဒီပစ္စည်းတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ရှိပါတယ်၊ အဘိုး
စိတ်ဝင်စားရင် ကျွန်တော် လိုက်ပြပါမယ်'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ရယ်မောလိုက်၏။

'မင်းက အသက်ငယ်ရွယ်သေးသော့ အတွေ့အကြုံနည်းပုံပဲ၊
ဒါကြောင့် သူတစ်ပါးပြောတိုင်း ယုံတာကိုး၊ ကျုပ်ကတော့
ဒီပစ္စည်းကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘိုး'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ...

'ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ဒီပစ္စည်းတွေ ရှိချင်ရှိမယ်၊ ဒါပေမယ့်
အစစ်မဟုတ်တဲ့ အတုသာ ဖြစ်မှာပေါ့'

ဝမ်လေ့၏မျက်လုံးများ တောက်ပသွား၏။

သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် ကျေနပ်အားရသော အမူအရာများ
ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ယခု သူ၏ တွေးတော ခန့်မှန်းချက်များသည် တစ်စတစ်စ
အမှန်သို့ ဦးတည်လာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

အမှန်စင်စစ် ထိုသိုင်းလောက ရတနာပစ္စည်း သုံးမျိုးလုံးမှာ
သူဌေးကြီး ချူယီဖုံး ဝယ်ယူစဉ်ကတည်းက အစစ်မဟုတ်တဲ့
အတုများသာ ဖြစ်ရပေမည်။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးသည် အဘယ်ကြောင့် ပစ္စည်းအတု
များကို တန်ဖိုးကြီးမြင့်စွာပေး၍ ဝယ်ခဲ့ရပါသနည်း။

သူသည် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းနှင့် ပက်သက်ပြီး ဗဟုသုတ နည်းပါးသောကြောင့် သူ့ဘက်ပါ၏ လိမ်ညာမှုကို ခံရခြင်း လော။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ရှောင်ပင်၏ လိပ်ပြာစားသည် တောင်ပင်လယ်အတွင်း ပစ်ချခဲ့၍ မည်သို့မျှ မရှိနိုင် တော့ကြောင်း အထောက်အထားများနှင့် အခိုင်အမာ ပြောဆိုခဲ့၏။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးထံမှ သူ့ထံ ရှောင်ပင်၏လိပ်ပြာစား တစ်ခုသာ အစစ်အမှန်ဖြစ်ပြီး ကျန်ပစ္စည်းများကား အတုဖြစ် သည်ဟုဆို၏။

အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ဝမ်လေ့က အဘိုးအို ကျန်ကျူးအား သိုင်းလောက ရတနာ သုံးမျိုး အကြောင်းကို စေ့စေ့စပ်စပ် မေးမြန်းလိုက်၏။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက စာပေ အထောက်အထားများနှင့် တကွ ဝမ်လေ့ ကျေနပ်လောက်အောင် ရှင်းပြနိုင်၏။

ဝမ်လေ့က....

'အဘိုး၊ ဒီရတနာသုံးပါးကို အတုအစစ် ခွဲခြားနိုင်တဲ့နည်း တွေရှိတာပေါ့'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....

'သိပ် ရှိတာပေါ့'

'ဒါဆို ဒီပစ္စည်းတွေ တွေ့ရင် အတုနဲ့ အစစ်ကို အဘိုး ခွဲ ခြားနိုင်ပါမလား'

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက ရင်ကော့လိုက်၏။

'သိပ် ခွဲခြားနိုင်တာပေါ့'

ဝမ်လေ့က....

'အခု ဒီပစ္စည်း သုံးမျိုးထဲက တစ်မျိုးဟာ သူဌေးကြီး ချူ ယီဖုံးထံမှာ ရှိပါတယ်'

သူက ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနနှင့် ချူယီဖုံး၏အကြောင်း များကို အကျဉ်းချုပ်ကာ ပြောပြလိုက်၏။

ပြီးမှ....

'အဘိုးက ကူညီစစ်ဆေးပေးဖို့ ကျွန်တော် မေတ္တာရပ်ခံ ပါတယ်'

ဟု တောင်းပန်လိုက်၏။

အဘိုးအို ကျန်ကျူးက....

'ကဲ....ဒါဆို အချိန်ဆိုင်းမနေနဲ့၊ မင်း ခရီးထွက်နိုင်မယ်ဆိုရင် အခုပဲ သွားကြတာပေါ့'

....o....

ဝမ်လေ့၊ လောက်ချစ်နှင့် အဘုိးအို ကျန်ကျူးတို့မှာ သူဌေးကြီး ချူယဲဖုံး၏ ဂေဟာရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ဂေဟာ၏ ခန်းနားပုံကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် သူဌေးကြီး ချူယဲဖုံးမှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။

သို့သော် ဝမ်လေ့အတွက်ကား မထူးဆန်းပါ။

ဝမ်လေ့၏အိမ်ဂေဟာက သူဌေးကြီး ချူယဲဖုံး၏ ဂေဟာထက် များစွာ ခမ်းနားထည်ဝါသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့၏ဖခင်ဝမ်အင်းမှာ အချမ်းသာဆုံးသော လူဆယ်ယောက်တွင် ပါဝင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့၊ လောက်ချစ်နှင့် အဘုိးအို ကျန်ကျူးတို့သည် ခြံတံခါး ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်၏။

'ရပ်လိုက်....'

ရုတ်တရက် အော်ဂေါက်သံနှင့်အတူ လှံရှည်တစ်လက်က သူတို့၏သွားရာလမ်းကို ပိတ်ဆို့လိုက်၏။

ချုံနွယ်များကြားမှ လှံရှည်ကိုင် အစောင့်နှစ်ဦးက ထွက်ပေါ်လာ၏။

အစောင့်က....

'ဘာကိစ္စလဲ'

လောက်ချစ်က....

'သူဌေးကြီး ချူယဲဖုံးနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ'

အစောင့်က....

'ကြိုတင် တွေ့ခွင့် တောင်းထားသလား'

လောက်ချစ်က....

'မတောင်းထားပါဘူး'

အစောင့်က....

'ဒါဆို တွေ့ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ ပြန်ထွက်သွားပါ'

ဝမ်လေ့က ရှေ့သို့ တိုးလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်တို့က ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနကပါ၊ သူဌေးကြီးနဲ့ မတွေ့ရလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲဗျ'

ဟု ဝင်ပြောလိုက်၏။

အစောင့်များ တွေဝေသွား၏။

ဓားနှစ်လက် အာမခံဌာနဆိုလျှင် ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်နိုင်ပေသည်။

တွေ့ခွင့် မပြု၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

အစောင့်က....

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ'

ဟု ပြောရင်း နောက်လှည့် လျှောက်သွားလေတော့သည်။

....o....

စာကြည့်ခန်း....

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးက ဝမ်လေ့တို့ လူစုအား စာကြည့်ခန်းတွင် လက်ခံတွေ့ဆုံလိုက်လေသည်။

ချူယီဖုံးမှာ ဝမ်လေ့တို့ သုံးယောက်အား တွေ့သောအခါ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

ဝမ်လေ့တို့ သုံးယောက်အား သူ တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးပါချေ။

ချူယီဖုံးက....

'မင်း....မင်းတို့ဘယ်သူတွေလဲ၊ ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနကလို့ မဟုတ်ပါလား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမယ့် ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လာခဲ့တာပါ၊ အလယ်ကလူက သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ပါခင်ဗျာ'

သိမ်းငှက်လောက်ဟူသော အမည်ကို ကြားရလျှင် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံး၏ မျက်နှာထား ပြောင်းလဲသွား၏။

သူသည် လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်လိုက်ပြီး....

'သိုင်းလောကမှာ အလွန်ကျော်ကြားတဲ့ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကို၊ အခုလိုတွေ့ဆုံရတာ ကျုပ်အလွန်ပဲ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါတယ်'

ဟု လှိုက်လှဲသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနက ကျုပ်ကိုအကူအညီတောင်းလို့ ဒီကိစ္စ ကျုပ်ပါဝင်လာရတာပါ'

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးက....

'အာမခံထားတဲ့ပစ္စည်း ပျောက်ဆုံးတဲ့ကိစ္စကို ခင်ဗျားက ဖော်ထုတ်ပေးမယ်ဆိုပါတော့'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ဟောဒီက ဝမ်လေ့ဆိုတဲ့လူငယ်နဲ့ လက်တွဲပြီး၊ ဖော်ထုတ်ဖို့ပါပဲ'

သူဌေးကြီးချူယီဖုံးက ဝမ်းသာဟန်ဖြင့်....

'ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ်၊ မြန်မြန်ကလေး ဖော်ထုတ်စမ်းပါဗျာ၊ ကျုပ်ပစ္စည်းတွေ ကြာရင် ဆုံးဖို့ပဲရှိတော့တယ်ဗျ၊ ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနပြိုကွဲသွားတာထက် ကျုပ်ပစ္စည်းတွေက ပိုတန်ဖိုးရှိတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်ပစ္စည်းပဲ ပြန်လိုချင်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ပစ္စည်းတွေရှာမတွေ့လဲ နှစ်လပြည့်တဲ့အခါမှာ ပစ္စည်းတန်ဖိုးထက် များတဲ့ လျော်ကြေးငွေ ခင်ဗျားရဦးမှာပဲ၊ ခင်ဗျားအတွက် အရှုံးမရှိပါဘူး'

ဝမ်လေ့၏စကားကြောင့် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးမှာ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

သို့သော် ချက်ချင်း ဤခြင်းဆည်လိုက်ပြီး....

'ဒီလိုစကားမျိုး မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ ငွေဆိုတာ ဘယ်လောက်များများ ရှာလို့ရနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေက ဘယ်လိုလုပ်ရှာနိုင်မှာလဲ၊ အခွင့်ကြုံကြိုက်လို့ ကျုပ်က ငွေကြေးအမြောက်အမြားပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့တာပါ၊ တန်ဖိုးချင်းမတူဘူးဗျ'

ဝမ်လေ့က ပါးစပ်ပိတ်သွားလိုက်သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးအား မည်သို့မျှ သဘောမတွေ့ဘဲ ရှိနေ၏။

လောက်ချစ်က....

'ကျန်တော် ရှေးဟောင်းရတနာအတုနှစ်မျိုးကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပါပြီ၊ ကျန်နေတဲ့ရတနာတစ်မျိုးကို စစ်ဆေးကြည့်ချင်ပါသေးတယ်'

ဟု ဝင်ပြောလိုက်၏။

ချူယီဖုံး၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြန်သည်။

သူသည် လောက်ချစ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ဒီပစ္စည်းဟာ ရှားပါးတဲ့ပစ္စည်းပါ၊ ကျုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ မပြနိုင်ဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'အဲဒီပစ္စည်းကကော အစစ်ပဲလား'

ချူယီဖုံးက ခေါင်းကို သွက်လက်စွာညိတ်လိုက်ပြီး....

'အစစ်ပဲ၊ အစစ်မို့သာ ကျုပ်ကလက်ခံတာပေါ့ဗျ၊ ဘယ်သူက ပစ္စည်းအတု လက်ခံမှာလဲ'

လောက်ချစ်က....

'ဒါဆိုလဲ ကျုပ်တို့ကို စစ်ဆေးခွင့်ပြုပါ'

ချူယီဖုံးက....

'မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး'

ဝမ်လေ့က မဲ့လိုက်၏။

သူသည် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးနှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်ကာ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'သေတ္တာတစ်ခုထဲ အတူတူထားတဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းသုံးခုကို လူတစ်ယောက်က လဲလှယ်ခွင့်ရမှတော့ ဘာဖြစ်လို့ အကုန်မယူသွားဘဲ တစ်ခုချန်ခဲ့ရတာလဲ'

ချူယီဖုံးက ပါးစပ်ပိတ်ထား၏။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်သည်၊

'တရားခံဟာ အရူးမဟုတ်ဘူး၊ ဉာဏ်သိပ်ကောင်းတဲ့လူပဲ၊ သူက ရှေးဟောင်းရတနာပစ္စည်းတွေဟာ တန်ဖိုးကြီးမားတယ်ဆိုတာသိလို့ ယူသွားတာပဲ၊ အခွင့်အရေးရရှိသားနဲ့ ဘာကြောင့်တစ်ခု ဘည်းကြမှ ရွေးပြီးချန်ရစ်ခဲ့တာလဲ'

ချူယီဖုံး ဒေါသထွက်လာ၏။

'ဘာလဲ၊ မင်းတို့က ကျုပ်ဆီမှာကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းကိုကော အတုလို့ ထင်နေသလား'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်တယ်'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်၏။

ချူယီဖုံးက...

'မင်းတို့ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဆီမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းက အစစ်ပဲ'

ဝမ်လေ့က....

'အစစ်လို့ ခင်ဗျားဘယ်လိုသိသလဲ'

ချူယီဖုံးက....

'ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းသိတဲ့ ခွဲခြားနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေ ရှိလို့ပေါ့'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါဆို ထောလောက်ထုတ်ပြပါ၊ အတုလား၊ အစစ်လား ကျုပ်တို့သိရအောင် ကြည့်ချင်တယ်'

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးက....

'ကျုပ်ကို လာပြီးစွပ်စွဲနေတဲ့ လေသံပါလား၊ ခင်ဗျားတို့ စုံစမ်းရမှာက သူခိုးဗျ၊ ကျုပ်လို ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ကို လာမစွပ်စွဲနဲ့'

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်တို့ မစွပ်စွဲပါဘူးဗျာ၊ စုံစမ်းတာပါ'

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးက....

'မင်းတို့ တခြားမှာ သွားပြီးစုံစမ်းပါ၊ ဟော့-အစောင့်တွေ လာစမ်း၊ သူတို့ကို အပြင်ခေါ်သွားစေ'

သူသည် အော်ဟစ်လိုက်ပြီး စာကြည့်ခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့မှ ဝမ်လေ့က လောက်ချစ်အားကြည့်ကာ ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

လောက်ချစ်က အဘိုးအိုကျန်ကျူးဘက် လှည့်ကာ....

'ပစ္စည်းစစ်ဆေးခွင့်မရတာ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ'

ဟု တောင်းပန်လိုက်၏။

အဘိုးအိုကျန်ကျူးက ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို မင်းတို့ စိတ်ချလက်ချယုံကြည်ရင် ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ'

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော်နားလည်ပါပြီ၊ အခြေအနေကိုလဲ တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာပါပြီ၊ အစောင့်တွေနှင်မထုတ်ခင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ထွက်သွားတာ ပိုကောင်းမယ်ဗျ'

သူတို့သုံးယောက်က ရယ်မောလိုက်ကြပြီးနောက် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံး၏ ဂေဟာထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လေ့တို့မှာ လောက်ချစ်၏ ဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ၏။

ရှောင်ဟွာခန့်နှင့် လုတုံးယန်တို့ကိုမူ မတွေ့ရပါ။

လောက်ချစ်က....

'သူတို့ မကြာခင်ပြန်လာမယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ပွဲစားစိဝမ်ဖေးရဲ့သတင်း သွားစုံစမ်းတာလား'

လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်တယ်၊ အခြေအနေ မင်း ဘယ်လိုသတောရသလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'အတော်ရှင်းလာပြီ၊ ကွင်းဆက် ပြတ်နေတာလေးတွေကို ဆက်စပ်ပြီးရင်တော့ အားလုံးရှင်းသွားမှာပါ'

လောက်ချစ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့သည် သူထင်ထားသည်ထက်ပင် မှုခင်းစုံစမ်းရာ၌ ထက်မြက်လွန်းလှသည် မဟုတ်ပါလော။

တစ်နေ့တွင် ဝမ်လေ့အား အာဏာသားတစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းရန် စည်းရုံးမည်ဟု စိတ်ကူးထားလိုက်၏။

ထိုစဉ် ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အခန်းတွင်းသို့ ရှောင်ဟွာခန့်နှင့် လုတုံးယန်တို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

လောက်ချစ်က ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် မေးလိုက်၏။

'ရှောင်ဟွာခန့်၊ ကိုယ်ရ တော်သတင်း ဘယ်လိုလဲ'

ရှောင်ဟွာခန့်နှင့် လုတုံးယန်တို့က စားပွဲတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်စုံစမ်းကြည့်တဲ့အခါ ပွဲစားစိဝမ်ဖေးရဲ့ကိုယ်ရံတော်အမည်ဟာ ပေါင်ကျန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'အခု ပေါင်ကျန်း ဘယ်ရောက်နေသလဲ'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ပွဲစား စိဝမ်ဖေး အသတ်မခံရခင်မှာပဲ ဒီလူဟာ ပွဲစားစိဝမ်ဖေးထံက ထွက်သွားတယ်လို့ သိရတယ်'

ဝမ်လေ့နှင့် လောက်ချစ်မှာ စိတ်ဝင်စားသွား၏။

လောက်ချစ်က....

'ပေါင်ကျန်းအကြောင်း မင်း ဘယ်လောက်အထိ သိခဲ့ပြီလဲ'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'ပေါင်ကျန်းဟာ ဓားသမားတစ်ယောက်ပဲ၊ သူဟာ ပထမဆုံး ရွှေလင်းယုံရဲ့ဘိုက်မှာ သက်တော်စောင့်လုပ်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ သေဝင်ဇာ မွန်ယုထံမှာ အမှုထမ်းခဲ့တယ်၊ ပြီးမှ ပွဲစားစိဝမ်ဖေးထံကိုရောက်လာပြီး အမှုထမ်းခဲ့တာပဲ'

လောက်ချစ် အံ့သြသွား၏။

သူက ဝမ်လေ့ဘက်လှည့်ကြည့်ရာ ဝမ်လေ့မှာလည်း အလွန်ပင် အံ့ဩနေဟန်ရှိသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
ဝမ်လေ့မှာ မျက်နှာကျက်ကိုမော့ကြည့်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးတောနေဟန်ရှိ၏။

အတန်ကြာမှ....

'နောင်ကြီး ရှောင်ဟွာခန့်၊ ဒီအချက် သေချာရဲ့သား' ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'သေချာတယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ပေါင်ကျန်းဟာ ဘာကြောင့် သော့ဝိဇ္ဇာ မှန်ယုဆီက ထွက်လာရတာလဲဆိုတာ သိသလား'

ရှောင်ဟွာခန့်က....
'ဒီလောက်အထိတော့ မစုံစမ်းရသေးပါဘူး'

လောက်ချစ်က....

'မင်း ပေါင်ကျန်းကို တွေ့အောင်ရှာနိုင်ပါ့မလား' ဟု မေးလိုက်၏။

ရှောင်ဟွာခန့်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ဘာမှပြန်မပြောပါချေ။

သူ၏မျက်နှာတွင်မူ အကျပ်အတည်း တွေ့နေသည့်နှယ်ရှိ၏။ လောက်ချစ် နားလည်လိုက်သည်။

ရှောင်ဟွာခန့်အနေနှင့် ပေါင်ကျန်းအား တွေ့အောင်ရှာနိုင်ခြင်း ရှိဟန်မတူပါ။

သို့အတွက်လည်း ရှောင်ဟွာခန့်အား အပြစ်မဘင်ရက်ပါ။

ပေါင်ကျန်းဆိုသူသည် ပွဲစား၊ စီဝမ့်ဖေးအား လုပ်ကြံသွားသူလည်း ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။
သို့တည်းမဟုတ်၊ ပေါင်ကျန်းဆိုသူသည် အသက်ခံပြီးသည်း ဖြစ်နေနိုင်ပေသည်။

ဝမ်လေ့က လုတုံးယန်အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

'အစ်ကိုလု၊ သော့ဝိဇ္ဇာ မှန်ယုအကြောင်း ပြောပါဦး'

လောက်ချစ်က အံ့ဩသွား၏။

'မင်းက သော့ဝိဇ္ဇာ မှန်ယုအကြောင်း စုံစမ်းခိုင်းခဲ့တယ် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘာကြောင့်လဲ'

'ခဏနေ အစ်ကိုသိပါလိမ့်မယ်၊ ကဲ....အစ်ကိုရေ မှန်ယု အကြောင်း ပြောပါဦး'

လောက်ချစ်က အံ့ဩစွာဖြင့် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

လုတုံးယန်က....

'သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုဟာ စိတ်ထားဖြူစင်တဲ့ အဖြူရောင်ဆိုင်းသမားတစ်ယောက်ပါ၊ အားလုံးက ဒီလိုမြင်အောင်လဲ သူက ကြိုးစားနေထိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိနေတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဆက်ပြောပါဦး'

လုတုံးယန်က....

'သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုမှာ လူမသိတဲ့ ဝါသနာတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ လောင်းကစားခြင်းပါပဲ၊ သူဟာ လောင်းကစားမှုကို အလွန်နှစ်ခြိုက်စွဲလမ်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ လောင်းကစားခြင်းကြောင့်ပဲ အခုနှစ်ပိုင်းအတွင်း ဆက်တိုက်ရှုံးနိမ့်ပြီး အကြွေးမတ်လည်ဝိုင်းနေတယ်လို့ သိရပါတယ်'

လောက်ချစ် တွေဝေသွား၏။

သူဌေးကြီးလျူပြင်၊ ရွှေငွေရတနာများ ပျောက်ဆုံးစဉ်က သူသည် သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုအား သံသယဖြစ်မိ၏။

သို့သော် မွန်ယု၏ မှုခင်းကြားသော် သူ ရေလိုက်လွဲသွားလေသည်။

ဝမ်လွေ့ကမူ သိုင်းလောကသို့ ဝင်လာကာစဖြစ်၍ မည်သူ့အကြောင်းမျှ ဂဃနဏ မသိပါ။

ထို့ကြောင့် သံသယဖြစ်သူတိုင်းကို စုံစမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝမ်လွေ့က....

'သူဟာ လော င်းကစားကိုဝါသနာပါတယ်၊ အကြွေးတွေလဲ မတ်လည်ဝိုင်းနေတယ်၊ ဟုတ်လား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

လုတုံးယန်က ...

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဝမ်လွေ့က....

'သူက ဘယ်သူ့ဆီမှာ အကြွေးအများဆုံး တင်နေပြီလဲ'

လုတုံးယန်က....

'သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုရဲ့ အကြွေးတွေက အခုတော့ တစ်ယောက်တည်းမှာပဲ တင်နေပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဘယ်သူလဲ'

လုတုံးယန်က....

'သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးပါ'

'ဟင်...'

မမျှော်လင့်သော စကားကို ကြားလိုက်ရသည့် အတွက် ဝမ်လေ့မှာ အံ့အားသင့်သွား၏။

လောက်ချစ်မှာလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေသည်။

ဝမ်းလေ့က....

'ကျွန်တော်တို့ယူဆချက်တွေဟာ အမှန်တရားနဲ့ အတော်ကို နီးစပ်လာပြီ'

လောက်ချစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

သူတို့သည် သူဌေးကြီးချူယဲဖုံးအား သဘောမကျပါ။

သူဌေးကြီးချူယဲဖုံးသည် မကောင်းမှုဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများ လုပ်သူတစ်ဦးဟု အသင်ရှိခဲ့၏။

ယခုသူဌေးကြီးချူယဲဖုံးသည် သူတို့တွေးထင်ထားသကဲ့သို့ မကောင်းမှု နောက်ကွယ်၌ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော။

ဝမ်လေ့က....

'သူဌေးကြီး ချူယဲဖုံးပိုင်ဆိုင်တဲ့ သောင်းကစားဝိုင်းတွေကော ရှိသလား'

လုတုံးယန်က........

'တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်တာမျိုး ရှိမယ်မထင်ပါဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'သူ ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လောင်းကစားဝိုင်းကော'

လုတုံယန်က....

'အဲဒါမျိုးတော့ ရှိနိုင်ပါတယ်၊ စုံစမ်းကြည့်ရင် သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

လောက်ချစ်က....

'ကောင်းပြီ....စုံစမ်းပါ'

ဝမ်းလေ့က....

'အစ်ကိုလုကို တစ်ခုအကူအညီ တောင်းချင်သေးတယ်'

လုတုံးယန်က....

'ဘာများလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'အစ်ကိုလု အခွင့်သာရင် သောဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏အိမ်ထဲကို ဝင်ကြည့်စေချင်တယ်'

လုတုံးယန်က တစ်ချက်စဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

လုတုံးယန်က အဘယ်ကြောင့် ဝင်ခိုင်းသည်ကို မမေးပါ။

မည်သည့်ပစ္စည်း ရှာဖွေရမည်ကို မမေးပါ။

စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုဌာနတွင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည့်နှစ်များ မနည်းတော့ပါ။

သူ ဘာလုပ်ရမည်ကို ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်ပေသည်။

လောက်ချစ်က....

'မင်းတို့နှစ်ယောက် အပင်ပန်းခံပြီး စုံစမ်းပေးကြတာကို ကျုပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဝမ်လေ့နဲ့လက်တွဲပြီး မကြာခင် ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်ပါတယ်'

ရှောင်ဖန့်ခန့်နှင့် လုတုံးယန့်တို့နှစ်ယောက်မှာ လောက်ချစ်၏ ချီးမွမ်းမှုကြောင့် မျက်နှာဝင်းလက် သွားကြလေသည်။

စင်စစ် သူတို့သည် အာဏာသားများ ဖြစ်၏။

မှုခင်းများကို ဖြေရှင်းရန်မှာ သူတို့တာဝန် ဖြစ်၏။

မည်မျှပင်ပန်းပါစေ....

သူတို့၏ တာဝန်များကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရင်း သူတို့၏ အသက်အန္တရာယ် ရှိလာသည့်တိုင် ကြောက်ရွံ့ နောက်တွန့်နေမည့်သူများ မဟုတ်ပါချေ။

....o....

ဝမ်လေ့မှာ သူ၏နားနေခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာ၏။

သူသည် ခုတင်ပေါ် လဲလျောင်းလိုက်၏။

တောက်လျှောက် ခရီးနှင်ခဲ့ရ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်းညာနေ၏။

ခေတ္တ လဲလျောင်းလိုက်မှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွား၏။

ဝမ်လေ့မှာ အိပ်လျက်မျက်နှာကျက်ကိုကြည့်ရင်း တွေးတောနေမိလေသည်။

သူသည် လောက်ချစ်ထံမှ မှုခင်းသုံးခု ကြားသိရပြီး စတင်စဉ်းစားစဉ်ကပင် ထိုမှုခင်းသုံးခုသည် ဆက်စပ်နေမည်၊ သို့မဟုတ် တရားခံတစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်မည်ဟု ထင်မိခဲ့၏။

တစ်ဖန် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာန၊ သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယု၊ သူဌေးကြီးလျူပင်း၊ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် သေဆုံးမှုစသည့် ဖြစ်ရပ်များသည်လည်း ကွင်းဆက်များပမာ ဆက်စပ်နေသည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

ယခု စုံစမ်းတွေ့ရှိလာသမျှသည် သူ၏ယူဆချက်တို့ကို ပို၍ခိုင်မာလာစေပြီ ဖြစ်၏။

သို့သော် ထိုကိစ္စတစ်ခုလုံး ဖြေရှင်းရန်မှာမူ ကွင်းဆက်အချို့လိုအပ်နေသေး၏။

သူသည် ပြတ်တောက်နေသော ကွင်းဆက်ကလေးများကို ရှာဖွေရပေဦးမည်။

မည်သည့်နေရာမှ စတင်ရှာဖွေမည်နည်း။

သူ၏ အာရုံထဲတွင် ရွှေကျားရဲတိုက်နှင့် ခေါ်းနှစ်လက်အာမခံ ဌာနတို့သာ ပေါ်ထွက်လာ၏။

ဤနှစ်နေရာကို သူက သတိကြီးစွာထား၍ ဆက်စပ်ရှာဖွေ ရမည် ဖြစ်၏။

ပထမဆုံး သူ မည်သို့လှုပ်ရှားမည်နည်း။

ဝမ်လေ့က လူတစ်ယောက်နှင့် သွားတွေ့ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။

သို့သော် လူတစ်ယောက်နှင့် သွားမတွေ့မီမှာပင် လူတစ် ယောက်က သူတို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူမှာ ရွှေကျားရဲတိုက်သခင်လေး အောင်စန်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။

...o...

လောက်ချစ်မှာ ခရီးကြမ်းနှင်လိုက်သည့်အတွက် ရင်ဝတစ်ခု လုံး ပြန်လည်နာကျင်မှု ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် သီးသန့်ခန်းတွင်းရှိ ခုတင်ပေါ်ဝယ် သက် တောင့် သက်သာနှင့် လဲလျောင်းနေလိုက်၏။

ထိုစဉ် ရှောင်ဟွာခန့်က ဝင်လာပြီး....

'ရွှေကျားရဲတိုက် သခင်လေး ရောက်နေပါတယ်'

ဟု သတင်းပို့လိုက်သောအခါ အလွန်ပင် အံ့အားသင့် သွား၏။

သူသည် အခန်းတွင်းလာခွင့်ပြုလိုက်ပြီး ဝမ်လေ့ကိုပါအမြန် ခေါ်ခိုင်းလိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ရွှေကျားရဲတိုက်သခင်လေး အောင်စန်း ရောက်ရှိလာ၏။

အောင်စန်းက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ဂါရဝပြုကာ....

'သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကို ဂါရဝပြုပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ထိုင်ပါ....ထိုင်ပါ....ကျုပ်ဆီ ရောက်လာတာ အကြောင်း ကိစ္စ တစ်ခုခုရှိမယ် ထင်တယ်'

အောင်စန်း မျက်နှာညိုးသွား၏။

သူသည် ဝမ်လေ့ဘက် မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'သူက ဝမ်လေ့ပါ၊ အခုချိန်မှာ ကျုပ်ကိုယ်စား သူကပဲ ပြဿနာအားလုံးကို တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ပြောစရာရှိတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောပါ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှေ့ကျွေးရဲ့တုိက်သခင်လေး အော့စန်းက....

'ဟုတ်ကဲ့....ဒီကိုလာခဲ့တာက ကျွန်တော့်ဖခင် သေဆုံးသွားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရောက်လာတာပါ'

လောက်ချစ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

'ဒီကိစ္စမှာ ထူးခြားချက်များ ရှိနေလို့လား'

အော့စန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့'

လောက်ချစ်က....

'ဒါဆို.... ပြောပါဦး'

အော့စန်းမှာ ချက်ချင်း မပြောနိုင်သေးပါ။

အတန်ကြာအောင် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေပြီးမှ....

'ကျွန်တော် ဒီကိုလာပြီး တိုင်ပင်တဲ့ကိစ္စကို အခြား ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ပါဘူး'

လောက်ချစ်က....

'စိတ်ချပါ'

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်လဲ ကတိပေးပါတယ်'

လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လေ့တို့ ကတိပေးလိုက်ကြသည့်အတွက် အော့စန်းမှာ စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။

အော့စန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး....

'ကျွန်တော့်ဖေဖေ သေဆုံးသွားတဲ့ကိစ္စဟာ ရိုးသားမှုမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်'

ဝမ်လေ့က စိတ်ဝင်စားသွားပြီး....

'ဘယ်လို မရိုးသားဘူးလို့ ထင်တာလဲ'

အော့စန်းက....

'သေသေချာချာတော့ မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် သံသယတွေကို ပြောပြချင်ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ပြောပါ'

အော့စန်းက....

'ကျွန်တော့်ဖေဖေဟာ အလွန်အဆင့်မြင့်တဲ့ သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်ပါ'

လောက်ချစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းဖခင်ရဲ့ သိုင်းပညာဟာ ကျုပ်တို့ထက် များစွာ သာလွန်ပါတယ်'

အောင့်စန်းက....

'ကျွန်တော့်ဖေဖေလို အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ချောက်ထဲပြုတ်ကျပြီး သေသွားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဝမ်လေ့၏မျက်လုံးများ တောက်ပသွား၏။

အောင့်စန်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ပြီးတော့....သူ့ဟာသူလဲ ချောက်ထဲခုန်ချပြီး သေမယ်လို့ မထင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေရာမှာ နေထိုင်လာခဲ့တာ နှစ်များစွာ ကြာခဲ့ပါပြီ၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး သွားလာနိုင်ကြပါတယ်၊ ဒါ ကြ အရက်မူးပြီး ချောက်ထဲပြုတ်ကျတယ် ဆိုရအောင်လဲ ဘယ်လို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။

သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ရွှေကျွဲရဲတိုက်ရှင် ချောက်ထဲ သေဆုံးခြင်းမှာ ရိုးအားမှုမရှိဟု ထင်ထားခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင်....

ရွှေကျွဲရဲတိုက်ရှင် အောင့်ဝါးအား တစ်စုံတစ်ယောက် တွန်းချပစ်ခဲ့သည်လော။

သို့သော် ဝမ်လေ့က သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ထုတ်မပြောပါ။ သူသည် အောင့်စန်းထံမှသာ သိလိုသမျှ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့က...

'ခင်ဗျားရဲ့ဖခင်ဟာ အသတ်ခံရတာလို့ ခင်ဗျားက သံသယ ရှိနေသလား'

အောင့်စန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်'

လောက်ချစ်က....

'အံ့သြစရာပဲ၊ ကျုပ်ိ သလောက်တော့ မင်းရဲ့ဖခင်ဟာ လူချစ်လူခင် အလွန်ပေါပါတယ်၊ မင်းရဲ့ဖခင်နဲ့ ဘယ်သူမှ ရန်ငြိုးမရှိဘူး ထင်တယ်'

အောင့်စန်းက....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှမသိတဲ့ ရန်ငြိုးရှိတဲ့ လူ တစ်ယော ရှိနေတယ်ဗျ'

'ဟင်...'

အောင့်စန်း၏စကားကြောင့် ဝမ်လေ့နှင့် သိမ်းငှက် လောက်ချစ်တို့မှာ အလွန် အံ့သြသွားကြ၏။

ဝမ်လေ့က အောင့်စန်းအား ကြည့်လိုက်၏။

အောင့်စန်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ကျွန်တော့်ဖခင်ထံကို လူတစ်ယောက်က မကြာခဏ သတိပေးတဲ့စာတွေ ပေးပို့နေတယ်ဗျ'

ဝမ်လေ့မှာ စိတ်လှုပ်ရှားသွား၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ ထူးခြားသော အချက်တစ်ချက်ကို ကြားသိလိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

လောက်ချစ်မှာလည်း အံ့သြနေ၏။

သူ အံ့သြနေသည်ကို အောင့်စန်း မရိပ်မိစေရန် မနည်းပင် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လေ့က....

'သတိပေးတဲ့စာ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အဲဒီစာကို ခင်ဗျား တွေ့ဖူးသလား'

အောင့်စန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့၊ မြင်ဖူးပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကိုပါ ပြရအောင် ကျွန်တော် ယူလာခဲ့ပါတယ်'

သူသည် ချက်ချင်းပင် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စာတစ်စောင်ကို ထုတ်ယူကာ လောက်ချစ်အား ပေးလိုက်၏။

လောက်ချစ်က စာကိုလှမ်းယူကာ ချက်ချင်း ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ဝမ်လေ့အား ကမ်းပေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့ကလည်း စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

စာထဲတွင်....

'ဒီနေ့စ်မကုန်ခင် အားလုံးပြေသည်အောင် ဖြေရှင်းပေးပါ။မဟုတ်ရင် ခင်ဗျား ဘဝဆုံးစေရမည်'

ဒေါင်းစိမ်း

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

သူသည် ထိုစာကိုဖတ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားမရဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ဝမ်လေ့က....

'စာအရဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ဖခင်ကို ဒေါင်းစိမ်းဆိုတဲ့ လူက ခြိမ်းခြောက် နေတာပေါ့၊ အဲဒီဒေါင်းစိမ်းကို ခင်ဗျား သိသလား'

ဟု မေးလိုက်၏။

အောင့်စန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'မသိပါဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားဖခင်က ခင်ဗျားကို တစ်ခါမှ မပြောခဲ့ဘူးလား'

အော့စန်းက....
'ဟုတ်ကဲ့ မပြောခဲ့ပါဘူး၊ ဒီစာရောက်လာလို့ ဖေဖေ့အလွန် စိတ်ညစ်သွားတာတော့ သေချာပါတယ်၊ အဲဒီစာရောက်တဲ့နေ့ကစပြီး တမှိုင်မှိုင်တတွေတွေဖြစ်နေတယ်၊ အစားအသောက် မမှန်တော့သလို အိပ်လဲမအိပ်တော့ဘူး၊ သူ့ကိုကြည့်ရတာ အကျဉ်းအကြပ်ထဲ ရောက်နေတဲ့ပုံပဲ၊ ကျွန်တော်လဲ ဖေဖေ့ရဲ့ထူးခြားမှုကို သတိပြုမိလို့ အခြေအနေကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ထူးခြားမှုမရှိပါဘူး၊ ညွှန့်ခံပွဲနေ့ကျတော့မှာပဲ....'

သူ၏အသံမှာ တဖြည်းဖြည်း တိမ်ဝင်သွား၏။

ဝမ်လေ့က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် ဒေါင်းစိမ်းဟူသောအမည်ကို စိတ်ထဲမှ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ရေရွတ်နေမိ၏။

ဒေါင်းစိမ်းသည် မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

ဤစာသည် တရားခံဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အသုံးဝင်မည့်စာဖြစ်ပါသလား။ သို့တည်းမဟုတ် သူတို့မျက်စေ့လည်သွားစေရန် လှည့်ဖြားသည့်စာ ဖြစ်ပါသလော....။

ဤအချက်ကို သူက သေသေချာချာ စဉ်းစားနိုင်မှသာ ဖြစ်ပေမည်။

သို့မဟုတ်လျှင် အတွေးတစ်ချက် မှားသည်နှင့် ရှင်းလင်းပြလာသော မှုခင်းသည် ရှုပ်ထွေးသွားမည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့က....
'ဒါ့အပြင် တခြား ဘာများ ထူးခြားတာ ရှိသေးသလဲ'

အော့စန်းက....
'မရှိပါဘူး'

ဝမ်လေ့က....
'ညွှန့်ခံပွဲ မကျင်းပခင်ကလေး ခင်ဗျား ဖခင် ခရီး ထွက်တာတို့ ဘာတို့ ရှိသေးသလား'

အော့စန်းက မျက်မှောင် ကုတ်သွား၏။

အတန်ကြာမှ....
'ညွှန့်ခံပွဲ မစခင် နှစ်ပတ်လောက်ကတော့ ဖေဖေ ခရီးထွက်သွားခဲ့တယ်ဗျ၊ သူ ပြန်လာတော့ အတော်လေး စိတ်ချမ်းသာပုံရတယ်၊ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် တွေ့ရတယ်'
ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....
'ခရီးထွက်တာ သူ တစ်ယောက်တည်းလား'

အော့စန်းက....
'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမယ့် အပြန်ကျတော့ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်လဲ ဖေဖေနဲ့ အတူ ပါလာတယ်ဗျ'

အခြေအနေသည် ထင်သည်ထက် ပို၍ ရှုပ်ထွေးလာသလို ဝမ်လေ့မှာ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ဝမ်လေ့၏ အတွေးထဲ၌ ကွင်းဆက်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပီပြင်စွာ ဆက်လာနိုင်လေသည်။

သို့သော် လက်တွေ့တွင်မူ ခိုင်မာသော အထောက်အထား ဟူ၍ကား နည်းပါးလွန်းလှ၏။

ယခု သူသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အခြေအနေများ အားလုံးကို ခြုံငုံ၍ နားလည် သဘော ပေါက်လာ၏။

သူ၏ တွေးတောမှုများက ထင်ရှား မှန်ကန်ကြောင်း သက် သေပြနိုင်လျှင် အဖြေမှန် ဖော်ထုတ်နိုင်တော့မည် ဖြစ်၏။

ငြိမ်နေသော လောက်ချစ်က ဝင်မေးလိုက်၏။

'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ညှော်ခံပွဲ ကျင်းပခါနီးမှ ရောက်လာ တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့'

အောင့်စန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့ သူက ဖေဖေနဲ့ အတူ ပါလာတာဆိုတော့ အားလုံး ထက် ဆယ်ရက်လောက် စောရောက်ခဲ့ပါတယ်'

လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်ရဲ့လား၊ ကျုပ်ကတော့ သူဟာ ရွှေကျွန်းရဲ့တိုက်ကို ညှော်ခံပွဲ မတိုင်မီ နှစ်ရက်အလို ညမှ ရောက်လာတာ တွေ့မိ သလားလို့'

အောင့်စန်းက....

'ခင်ဗျား တွေ့တာလဲ မလွဲပါဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ သူဟာ နှစ် ယောက်တည်း တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြတယ်၊ ပြီးမှမိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် ဟာ တောင်အောက် ပြန်ဆင်းသွားခဲ့တယ်ဗျ'

လောက်ချစ်၏ ရင်ထဲ လေးလံသွား၏။

အခုအတိုင်းဆိုလျှင် ပြဿနာ အရှုပ်အထွေးထဲတွင် မိုးမြေ ဂိုဏ်းချုပ် ပါဝင် ပတ်သက်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

သူသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား မည်သို့မျှ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

သို့သော် သူတို့ စုံစမ်းချက်များ ဆက်လုပ်ပါက မကြာမီ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်ထိပ်တိုက် တွေ့နိုင်၏။

လောက်ချစ် လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

သူသည် အောင့်စန်းအား တည်ကြည်သော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းရဲ့ဖခင် သေဆုံးရတဲ့ကိစ္စဟာ မရိုးသားဘူး ဆိုတဲ့အချက် ကို ကျုပ်လဲ ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းက ရွှေကျွန်း ရဲ့တိုက်ကို ပြန်သွားပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ပါ၊ ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့တာနဲ့ ကျုပ်ဆီကို ချက်ချင်း အကြောင်း ကြားပါ'

အောင့်စန်းမှာ သူ၏ သံသယများကို လောက်ချစ်တို့က လက်ခံသည့်အတွက်ကျေနပ်သွားသည်။

သူသည် လောက်ချစ်အား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး....

'တာ ယ်လို့ ကျွန်တော့ ဖေဖေ အသတ်ခံရတာဆိုရင် ဒီကိစ္စကို ဖော်ထုတ်ပေးပါလို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'စိတ်ချ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ တစ်နေ့၊ ဒီကိစ္စအားလုံး ရှင်း သွားမှာပါ'

အော့စန်းက....

'အဲဒီတစ်နေ့ မြန်မြန်ရောက်ပါစေဗျာ'

ဝမ်လေ့က....

'စိတ်ချ....အဲဒီတစ်နေ့ဆိုတာ နောက်တစ်လ မကြာစေရပါ ဘူး၊'

အော့စန်းက ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ ထရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လေ့တို့အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

....o....

ခွန်လွန်တောင်....

ခွန်လွန်တောင်သည် စင်စစ်တောင်တန်း တစ်ခုဖြစ်သည်။

ခွန်လွန်တောင်သည် တောင်ရှစ်လုံး စီတန်းနေသောတောင် တန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကတွင် ခွန်လွန်တောင်သည် ကျော်ကြားပြီး အရေးပါသော နေရာတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

ခွန်လွန်တောင်တွင် တရားမျှတမှုကိုလိုလားသော အဖြူ ရောင် သိုင်းသမားများ စုရုံးနေထိုင်ကြ၏။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းဟု ခေါ်တွင်ပေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ အသက်ငါးဆယ်ကျော်မျှ ရှိပြီဖြစ်၏။

သူသည် အလွန်တရားမျှတသော၊ စိတ်ထားတည်ကြည်သော သမားမိတို့ကြောင့် သိုင်းလောက သားများက လေးစား ကြည်ညိုကြသည်။

အနက်ရောင် သိုင်းလောကသား များကလည်း ခွန်လွန် ဂိုဏ်းချုပ်အား ရှံ့ကြောက်ကြ လေသည်။

ခွန်လွန်တောင်သို့ လာရာလမ်းအတိုင်း လူနှစ်ယောက်တက် လာ နေကြသည်။

တောင်တစ်ဝက် အရောက်တွင် ထိုလူနှစ်ယောက်အား ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် ဆင်း၍ကြိုဆိုပေသည်။

ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရောက်ရှိလာသူနှစ်ယောက်မှာ အရေးပါသူ၊ သို့မဟုတ် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်၏ အလွန်ရင်းနှီးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကား အခြားသူများ မဟုတ်ပါ။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လွေတိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

....၀....

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းသည် သိုင်းလောကတွင် အလွန်ဩဇာအာဏာရှိသော ဂိုဏ်းကြီးလေးဂိုဏ်းအနက် တစ်ဂိုဏ်းအပါအဝင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ခွန်လွန်ဂိုဏ်း ဌာနချုပ်သည် ကြီးကျယ်ခန်းနားခြင်း မရှိပါချေ။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းဌာနချုပ် သီးသန့်ခန်းအတွင်း ဂုဏ်ပြုပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပလိုက်လေသည်။

အားလုံးစားသောက် အပန်းဖြေပြီးမှ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'မင်းဒဏ်ရာ မသက်သာသေးဘဲနဲ့ ခရီးထွက်လာခဲ့တာအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ တစ်ခုခုရှိလို့ ဆိုတာ ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ ဘာကိစ္စလဲဆိုတာ ပြောပါ'

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'အကူအညီ တောင်းစရာ ရှိလို့ပါ'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က မျက်ခုံးပင့်သွားပြီး....

'ဘယ်လို....သူတစ်ပါးကိုသာ အမြဲကူညီနေတဲ့မင်းက အကူအညီတောင်းချင်လို့ ဟုတ်လား'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်....'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'အင်း....မင်းမှာ အကူအညီလိုနေပြီကိုး'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်ကဲ့... ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဒီအကူအညီဟာ ခင်ဗျားကူညီမှပဲ ဖြစ်မှာပါ'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က အရေးကြီးသောကိစ္စ ဖြစ်မည်ဟု ကောင်းစွာ နားလည်လိုက်လေသည်။

'ကောင်းပြီ... ဘယ်လိုကူညီရမလဲဆိုတာသာ ပြောပါ'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'အခုတလော... သိုင်းလောကမှာ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြားမိမယ် ထင်ပါတယ်'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

'ခေါင်းနှစ်လက် အာမခံဌာန၊ သူဌေးကြီးလျှုပင်းနဲ့ သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုတို့ ကိစ္စလား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီကိစ္စတွေအပြင် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးသေဆုံးတဲ့ကိစ္စလဲ ကျန်ပါသေးတယ်'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

'ဒီကိစ္စတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်နေတယ်လို့ မင်းယူဆထားသလား'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ဟုတ်ကဲ့'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'ဘာကြောင့် ထင်ရတာလဲ'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က....

'ဒီမှုခင်းတွေကို ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ဖြေရှင်းနေတဲ့ဝမ်လေ့ရှင်းပြတာ ပိုကောင်းမယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ သိုင်းလောကမှာ ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ဖြစ်ပွားတတ်ပါတယ်၊ အခုတော့ ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်သုံးလေးခုဟာ တစ်လမပြည့်ခင် ရက်များအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်၊ မှုခင်းတွေကိုအသေအချာ လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ တရားခံဟာ တစ်ယောက်တည်း ဒါမှမဟုတ် တစ်ဖွဲ့တည်းပဲဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ သေသေချာချာ စုံစမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာလဲ မှုခင်းတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်နွယ်နေတာကို တွေ့လာရပါတယ်'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် ခေါင်းညှိတ်သွား၏။

သူသည် ထိုမှုခင်းဖြစ်ရပ်များကို ကြားရစဉ်က စိတ်ဝင်စားမိသော်လည်း ရှုပ်ထွေးလှ၍ လက်လျှော့ခဲ့သည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏ တစ်သက်တာ ပညာမှတ်တမ်း၊ သူဌေးကြီးလျှုပင်း၏ ရွှေငွေရတနာများ၊ ခေါင်းနှစ်လက်အာမခံဌာနမှ ရှေးဟောင်းရတနာ ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းတို့သည် အဖြေရှာမရနိုင် လောက်အောင် ထူးဆန်းနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'ကျုပ်ကိုတောင်းတဲ့ အကူအညီဟာ ဒီမှုခင်းတွေကိုဖြေရှင်းဖို့ အတွက်ပဲလား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'ဒါဆို ကျုပ်က ကူညီပါမယ်'

ဝမ်လေ့က ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

'အခုလိုကြားရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က....

'မသိဘူး၊ ကျုပ်က ဘာကူညီရမယ်ဆိုတာလဲ ပြောပါဦး'

ဝမ်လေ့က လောက်ချစ်အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'ဒီမှုခင်းကို ဖြေရှင်းတဲ့အခါမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ့်အကြောင်းတွေ ရှိလာပါတယ်၊ အဲ့ဒီအခါမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို....'

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က လက်ကာပြလိုက်၏။

'ကျုပ်နားလည်ပြီ၊ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်လို ဒုစရိုက်သမားတစ်ဦးဟာ သိုင်းလောကမှာ မရှိသင့်ပါဘူး၊ သူ့ကိုမောင်းနှင်ထုတ်ဖို့ ကျုပ်က ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ၊ ကျုပ် အခြေအနေမပြတ်

အကဲခတ်နေမယ်၊ မင်းတို့ကလဲ အခြေအနေမပြတ်တမ်း သတင်းပို့ပါ၊ ကျုပ်အချိန်မီရောက်လာမယ်လို့ ကတိပေးလိုက်ပါမယ်'

ထိုစကားကြားရလျှင် ဝမ်လေ့နှင့် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်တို့မှာ အလွန်ဝမ်းသာသွားကြလေသည်။

သူတို့အနေနှင့် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား မည်သို့မျှ ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်ရာ ယခု ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်က တာဝန်ယူမည် ဆိုသောအခါ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားကြလေသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် အချိန် အတော်ကြာအောင်ပင် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လိုက်ကြလေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်ထံမှသည်း အကြံဥာဏ်များ ရယူလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် ဝမ်လေ့နှင့် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်တို့မှာ ခွန်လွန်တောင်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့သည်။

....o....

'အဖွတ်....အဖွတ်'

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ချောင်းဆိုးရင်းမှ နှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် သွေးများယိုစီးကျလာ၏။

ဝမ်လွှကာ ဖေးမရင်း....

'အစ်ကိုလောဂ‌ချစ် ပင်ပန်းခံလို့ မရသေးဘူး'

လောက်ချစ်က ဆေးတစ်လုံး ထုတ်သောက်လိုက်၏။

ခုတင်ပေါ် အသာပြန်၍ လဲလျောင်းလိုက်ပြီး....

'အင်း.. ကျုပ် ခရီးပြင်းနှင်တဲ့ဒဏ်တောင် မခံနိုင်တော့ပါလား'

ရှောင်မှော်ခန့်က....

'ဆရာ့အနေနဲ့ တစ်လတိတိ အိပ်ရာထဲမှာ အနားယူနေမှ ဒဏ်ရာက သက်သာသွားမှာ'

လောက်ချစ်က....

'မှုခင်းတွေက အရေးကြီးတဲ့အချိန် ရောက်နေပြီ'

ဝမ်လွှကာ...

'စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ဖြေရှင်းပါ့မယ်'

လောက်ချစ်က....

'ညီလေးဟာ အလွန်တော်တဲ့လူပါ၊ ညီလေးကြောင့် အခုလောက် မြန်မြန် အဖြေရှာတွေ့ခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် ညီလေးက အတွေ့အကြုံနုနယ်တော့ ကျုပ် စိတ်မချနိုင်တာကို အပြစ်မယူပါနဲ့'

ဝမ်လွှကာ...

'အစ်ကို့စေတနာကို ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ အစ်ကို သက်သာအောင်သာ‌နေပါ'

လောက်ချစ်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ရှောင်ဟွာခန့်'

'ပြောပါဆရာ'

'ညီလေး ဝမ်လွှကို ကျုပ်ကိုယ်စား ကူညီပါ၊ ပြီးတော့ သူ့ကို အန္တရာယ်မရှိအောင် ဂရုစိုက်'

ရှောင်ဟွာခန့်က....

'စိတ်ချပါဆရာ'

လောက်ချစ်က....

'ညီလေး၊ ဒီမှုခင်းကို စိတ်တိုင်းကျသာ ဖြေရှင်းပေတော့၊ ကျုပ် ညီလေးကို အစစအရာရာ လွှဲအပ်လိုက်ပြီ'

ဝမ်လွှကာ....

'စိတ်ချအစ်ကို၊ ကျွန်တော်ဘတ်စ္စမ်းသမျှ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပါ့မယ်'

သောက်ချစ်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဟန်များ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

....ဝ....

အခန်းတစ်ခု....

အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

အခန်းတွင်း၌ လူသူမရှိဟုပင်ထင်ရ၏။

စင်စစ် အခန်းတွင်း၌ လူနှစ်ယောက်ရှိနေသည်။

စားပွဲတစ်လုံးတွင် နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

တစ်ဦးမှာ သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုပင် ဖြစ်ပါသည်။

လွင်ဓာတ်ပေ
စာမျက် ၁၅/၁၃၈၊
ဘောင်
ရုံး ၂၁၇၄၄

မွန်ယုသည် ပေးငိုင်နေ၏။

ယခု ရက်ပိုင်းအတွင်း မွန်ယုအမူအရာများက သိသိသာသာပင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

ယခင်က ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အေးအေးချမ်းချမ်း နေနိုင်ခဲ့သူမှာ ယခုအချိန်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းများ၊ သောကစိတ်များဖြင့် မှိုင်တွေညှိုးနွမ်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ယနေ့ သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း၏ အရိပ်အယောင်များလည်း တစ်ချက် ပေါ်ထွက်နေ၏။

သူ၏ရှေ့တွင် ထိုင်နေသူကိုကြည့်ကာ ရင်ထဲ၌လည်း ထိတ်လန့်နေသလို ခံစားနေရ၏။

သူ့ရှေ့တွင် ထိုင်နေသူမှာ သူ့ထက် အသက်များစွာ ငယ်သော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူသည် ထိုလူငယ်၏လက်ထဲမှအရာအား မဝံ့မရဲနှင့် တစ်ချက် ကြည့်လိုက်၏။

တံဆိပ်ပြားတစ်ခု ဖြစ်သည်။

တိတိကျကျဆိုရလျှင် ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ အထူးအာဏာသား အမှတ်တံဆိပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအာဏာသားတံဆိပ်မှာ လေးခုသာရှိပြီး မြို့စားနယ်စားများကိုပင် စစ်ဆေးနိုင်သော အခွင့်အာဏာရှိသည်။

နေပြည်တော်မှ ရွေးချယ်ကာ အာဏာသား ခေါင်းဆောင်လေးဦးကိုသာ ဤတံဆိပ်အပ်နှင်းထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုတံဆိပ်ကိုင်ထားသူမှာ အခြားသူမဟုတ်ပါ။

ဝမ်လွေပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ့အား လောက်ချစ်က တံဆိပ်ကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့မှသာ ဝမ်လွေအနေနှင့် စိတ်ကြိုက်စုံစမ်း ဆောင်ရွက်လှုပ်ရှားနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လွေသည် သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယုရှေ့တွင် ထိုင်နေ၏။

သူလည်း သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယုကဲ့သို့ပင် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အတန်ကြာမှ သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယုက သက်ပြင်းချရင်း....

'မင်းက ဒီကိစ္စအားလုံး လောက်ချစ်ကိုယ်စား စုံစမ်းစစ်ဆေးရမှာပေါ့'

ဟု စတင်ပေးလိုက်၏။

ဝမ်လွေက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ပါတယ်'

သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယုက....

'အခု မင်းလာတာ မှုခင်းအခြေအနေ ထူးခြားလို့လား'

ဝမ်လွေက....

'နည်းနည်းတော့ သဲလွန်စ ရသွားပြီ'

မှန်ယုက....

'ဘယ်လိုသဲလွန်စလဲ၊ ကျုပ်ကို ပြောပြနိုင်မလား'

ဝမ်လွေက...

'ခင်ဗျားရဲ တစ်သက်တာပညာရပ် ကျမ်းစာအုပ်ပျောက်ဆုံးသွားတာ အမှန်ပဲလား'

သူသည် အမေးကိုမဖြေဘဲ ပြန်မေးလိုက်၏။

သော့ဝိဇ္ဇာ မှန်ယု၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်တုန်ခါသွား၏။

သူ၏မျက်နှာက ရှုတ်ခြည်းတင်းမာသွားပြီး ဝမ်လွေအား မကျေမနပ်နှင့် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

'မင်း ဘယ်လိုစကား ပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ပညာရပ်ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်ဆုံးသွားလို့ ကျုပ်မှာ ဘယ်လောက်ပူပန်သောက ရောက်နေတယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား'

ဝမ်လွေက အပြုံးမပျက်ပါ။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မေးတာသာ ဖြေစေချင်ပါတယ်....၊ ဒီကျမ်းစာအုပ် တကယ်ပျောက်တယ် မပျောက်ဘူးဆိုတာကို သေသေချာချာသိရမှ ဖြစ်မယ်'

မွန်ယုက ဒေါသထွက်လာဟန်ဖြင့်....

'ဘာလဲ၊ မင်းက ကျုပ် ကျမ်းစာအုပ်မပျောက်ဘဲ ပျောက်တယ်ဆိုပြီး လိပ်ညာပြောတယ်လို့ စွပ်စွဲတာလား'

ဝမ်လေ့က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ပြုံးနေ၏။

မွန်ယု၏မျက်နှာ မည်းမှောင်လာ၏။

သူသည် ဒေါသထွက်လွန်း၍ အသားများပင် တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသည်။

ဝမ်လေ့အား မီးထွက်မတတ် မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ဂရုမစိုက်ပါ။

မွန်ယုအား ပြုံး၍ပင် ကြည့်နေ၏။

မွန်ယုမှာ ဝမ်လေ့အား တိုက်ခိုက်တော့မည့်အသွင် ပေါ်ထွက်လာ၏။

ဝမ်လေ့က လက်ထဲမှ တံဆိပ်ပြားလေးကို ဟိုလှည့်သည်လှည့်လုပ်နေသည်။

မွန်ယုမှာ အထူးအာဏာသား တံဆိပ်ပြားကို ပြန်လည်သတိပြုမိသွား၏။

သူသည် ဒေါသကို ပြန်လည်လျှော့ချသွား၏။

အတန်ကြာမှ ပုံမှန်အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက ခေါင်းကို လေးပင်စွာ ခါယမ်းလိုက်ပြီးလျှင်....

'ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ပညာရပ်ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့အတွက် ကျုပ်ရင်ထဲမှာ အလွန်ပူပန်နေပါတယ်၊ ကျုပ်စိတ်တွေလဲ အလိုလိုနေရင်း တိုနေမိတယ်၊ မင်းရဲ့မေးခွန်းကိုလဲ မခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ...'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က တစ်ချက် ရယ်မောလိုက်၏။

လျှောင်သံကင်းသော ရယ်မောသံတိုးတိုးသာ ဖြစ်၏။

ဝမ်လေ့က....

'ကောင်းပါပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ပညာရပ်ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်ဆုံးသွားတာမှန်ရင် မကြာခင်အချိန်အတွင်း ကျွန်တော်က ရအောင် ပြန်ရှာဖွေပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို အမှန်အတိုင်း ဖြေရလိမ့်မယ်'

ဟု တင်းလုံးချင်း ပြောလိုက်၏။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုမှာ စကားပြောမာသော သူ့ရှေ့မှ လူငယ် ဝမ်လေ့အား ဆုံးမချင်စိတ်ကို မနည်း ချုပ်တည်းထားရသည်။

ဝမ်လေ့၏ အမူအရာနှင့်လေသံက သူ့အား မယုံသင်္ကာဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

မွန်ယုက ချက်ချင်း လေသံပြောင်းလိုက်၏။

သူသည် ခပ်မာမာပင် ပြန်ပြောလိုက်၏။

'မေးပါ၊ မင်းကြိုက်တာ မေး၊ ကျုပ် အနုန် အတိုင်းဖြေမယ်၊ မင်းယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ၊ မင်းသဘောပဲ'

ဝမ်လေ့က....
'ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို ကျွန်တော်စမေးပါရစေ'

မွန်ယုက....
'မေးပါ'

ဝမ်လေ့က...
'ကျန်ပေါင်ဆိုတဲ့လူတစ်ယောက် ခင်ဗျားဆီမှာ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းကို ကြားလိုက်ရသောအခါတွင် မွန်ယုမှာ အံ့အားသင့်သွား၏။

သူသည် ဝမ်လေ့အား ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီး....
'ဟုတ်တယ်၊ မင်းက ဘယ်လိုသိနေတာလဲ'
ဝမ်လေ့က ပြုံးလိုက်၏။
ကျန်ပေါင်အကြောင်း မေးလိုက်သောအခါ မွန်ယုမှာ အငိုက်မိသွားကြောင်း သူရိပ်မိလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က...
'ဘယ်လိုသိသလဲဆိုတော့ ကျန်ပေါင်ကို ကျုပ်တွေ့သားလို့ပါ၊ အခု သူက ပွဲစားစီဝမ်ဖေ၊ထံမှာ သက်တော်စောင့်လုပ်နေတယ်လေ'

မွန်ယုက ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပြီး....

'ပွဲစားစီဝမ်ဖေးက သေသွားပြီလို့ ကျုပ်ကြားတာပဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်တယ်၊ တစ်အိမ်သားလုံး လုပ်ကြံခံလိုက်ရတာပဲ'

မွန်ယုက....

'ဒါဆို ကျန်ပေါင်ကို တွေ့တယ်ဆိုတော့ သူကလွတ်မြောက်သွားလို့လား'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်'

မွန်ယုက....
'ဒါ... ဒါဆို ကျန်ပေါင် ဘယ်မှာလဲ'
ဟု ခပ်လောလော မေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့က....
'ရှိတယ်၊ အလွန်လုံခြုံတဲ့ နေရာမှာပါ'
မွန်ယု၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွား၏။

ဝမ်လေ့ကမှန်ယုအား ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ပြီးတော့ တချို့အကြောင်းအရာတွေလဲ သူပြောပြလို့ ကျွန်တော် သိခဲ့ပြီးပါပြီ'

မှန်ယုက....

'ဘာများလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ခင်ဗျားရဲ့ ဝါသနာတစ်ခုပါ'

မှန်ယုက....

'မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဥပမာပြောရရင် ခင်ဗျားဟာ လောင်းကစားခြင်းမှာ ဝါသနာထုံတယ်၊ လောင်းကစားမှုကို စွဲသမ်းနှစ်ခြိုက်တယ်၊ လောင်းကစားမှုကြောင့် အကြွေးပတ်လည် ဝိုင်းနေတယ်ဆိုတာတွေပေါ့ဗျာ'

'မင်း....'

မှန်ယု၏မျက်နှာ ရုတ်တရက် ဖြူဖွေးသွား၏။

သူသည် ဆတ်ခနဲ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့အား ရန်လိုသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်....

'မင်း....မင်း....'

ဒေါသကြောင့် စကားပင် ထစ်ငေါ့နေ၏။

ဝမ်လေ့က လက်ကာပြလိုက်ပြီး....

'အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ပါဦးဗျာ၊ ကျုပ်ပြောမယ့်စကားတွေ မဆုံးသေးဘူးဗျ'

ဟု ပြုံးစစနှင့် ပြောလိုက်၏။

မှန်ယုမှာ စိတ်ကို ချုပ်တည်းနေသည်။

သူသည် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို ဝေခွဲ၍ မတတ်သောကြောင့် ပြန်လည် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

သူ၏ရင်ထဲတွင် အလွန်တရာမှ လှုပ်ရှားနေသည်။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ကျုပ်သိသမျှကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ရှိသမျှစည်းစိမ် ဥစ္စာတွေ မှန်သမျှဟာ လောင်းကစားခြင်းကြောင့် ကုန်ခဲ့ပြီ၊ ဒါ့အပြင် အကြွေးတွေလဲ ပတ်လည်ဝိုင်းနေခဲ့ပြီ၊ ကဲ....ဆိုစမ်းပါဦး....၊ ခင်ဗျားဘယ်မှာ လောင်းကစားခဲ့တာလဲ၊ ကျုပ်စိတ်အထင်ကို ပြောရရင်တော့ ဒီလူတွေဟာ ခင်ဗျားကို လောင်းကစားရာမှာ လိမ်လည်လှည့်စားပြီး ဒီလိုဒုက္ခတွေပင်လယ်ဝေအောင် ဖန်တီးခဲ့ကြပုံပဲဗျ'

ဝမ်လေ့မှာ ထိုစကားများကို တွေးတောမှန်းဆပြီး ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏စကားက မွန်ယု၏ ချက်ကောင်းကို တည့်တည့်ထိမှန်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယု၏မျက်နှာမြင်မကောင်းအောင် ပျက်သွားလေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုပုံသဏ္ဌာန်မှာ စိတ်ပျက်အားငယ်သွားဟန်ရှိသည်။

ရန်လိုသော အမူအရာများလည်း မတွေ့ရပေ။

ဝမ်လေ့က အခွင့်အရေးကို အသုံးချကာ ထပ်နင်း၍ ပြောလိုက်သည်။

'ဘယ်လောင်းကစားခြင်းမှာမှ ကံဆိုတာ မရှိပါဘူးဗျာ....၊ လောင်းကစားခြင်းနဲ့ လိမ်ညာခြင်းဟာ အမြဲဒွန်တွဲနေတာပဲဗျ၊ ဒါ့ထက် ခင်ဗျားနဲ့ဒေါင်းစိမ်း ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ....၊ သူဌေးကြီး ချူယမ်ိဖုံးကတော့...'

သူ့စကားမဆုံးပါ။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယု၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်သွားသည်။

သူသည် ဝမ်လေ့အား မယုံကြည်နိုင်သောင် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း....မင်း... ဒါတွေအကုန်သိထားတယ် ဟုတ်လား'

ဟု အလန့်တကြား မေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့က ခေါင်းအသာညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့၊ သိထားပြီးပါပြီ'

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက ခေါင်းအသာယမ်းလိုက်၏။

'ဒါဆို မင်းမလွယ်ဘူး'

ဝမ်လေ့က...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုက....

'ဒီကိစ္စတွေ မင်းသိပြီးပြီဆိုရင် မင်းအတွက် အသက်ရှင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး'

ဟု အေးစက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

သူ၏လေသံမှာ ခြိမ်းခြောက်မှုအပြည့်ပါနေသည်။

သို့သော် ဝမ်လေ့က ကြောက်ရွံ့သွားခြင်းမရှိပါ။

ပကတိ တည်ငြိမ်အေးဆေးသောလေသံဖြင့်....

'ကျုပ်ကိုသတ်မယ်၊ ဟုတ်လား'

မွန်ယုက....

'ဟုတ်တယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်ကိုသတ်လို့ မရပါဘူး'

မွန်ယုက မဲ့လိုက်သည်။

'ကျုပ်က မင်းကို မသတ်နိုင်ဘူးမျာ၊ ထင်နေသလား၊ မင်းကို ကျုပ် သိုင်းကွက် တစ်ရာအတွင်း သတ်ပစ်နိုင်တယ်'

ဝမ်လွှကာ ပြုံးလိုက်၏။

'ကျုပ်ကိုသတ်လို့ ဒီကိစ္စ ဘယ်ပြီးသွားမှာလဲ၊ ကျုပ်ကို သတ်လိုက်ဘာနဲ့ ခင်ဗျားလည်ပင်း ခင်ဗျားဘာသာ ကြိုးကွင်းစွပ်သလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

မွန်ယုက မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဝမ်လွှကာ...

'ကျုပ် ဒီကိုလာတာ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်သိတယ်၊ သူ့ရဲ့ အထူးအာဏာသားတံဆိပ်ကို ကျုပ်ကို လွှဲပေးလိုက်တာ ကြည့်ရုံနဲ့ သိသင့်တယ်၊ တကယ်လို့ ကျုပ်က အချိန်တန်လို့ သူ့ဆီပြန်မရောက်ရင် သိမ်းငှက်လောက်ချစ် ဘာဆက်လုပ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတွေးစရာမလိုဘဲ သိနိုင်ပါတယ်'

ဟု တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်လေသည်။

သောဝိဇ္ဇာမွန်ယု ငိုင်ကျသွား၏။

ဝမ်လွှ၏စကား မှန်ကန်ကြောင်း သူကောင်းစွာ နားလည်လိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

သူ ဘာလုပ်ရမည်ကို မည်သို့မျှ ဆုံးဖြတ်မရအောင် ဖြစ်နေသည်။

ဂစ်ခေါင်းလုံးထူပူကာ စဉ်းစားမရပါချေ။

ဝမ်လွှကာ ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ခင်ဗျားသာ ကျုပ်စကား နားထောင်မယ်၊ ကျုပ်နဲ့ ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို...'

သူ့စကား မဆုံးပါ။

သောဝိဇ္ဇာ မွန်ယုက ခေါင်းကို သွင်သွင်ခါယမ်းလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်က ဘာလို့ ပူးပေါင်းရမှာလဲ၊ ပြီးတော့ မင်းစကားကို ဘာကြောင့် နားထောင်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်ကို အတည်ပေါက်နဲ့ လာပြီး အစ်အောက်မှနေနဲ့၊ ကျုပ်မဟုတ်တာ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး'

ဟု ပြန်အော်လိုက်၏။

ဝမ်လွှကာ တစ်ချက် ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားစကား သေချာရဲ့လား'

သောဝိဇ္ဇာမွန်ယု မျက်နှာနီရဲသွားသည်။

ဝမ်လွှကာ....

'ကျန်ပေါင်ဟာ ကျုပ်အတွက် အတော်အသုံးဝင်ပါတယ်၊ သူ့ကို ဒေါင်းစိမ်းအကြောင်း ဖော်ထုတ်ခိုင်းလိုက်ရင်...'

သူသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အကျိုးအကြောင်းဆက်စပ်မှုရှိသည်ဟု ယူဆပြီး တမင်ပင် ဒေါင်းစိမ်းဟူသောအမည်ကို ထည့်သွင်းပြောနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ယုမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။
သူသည် ဒေါသကြီးစွာဖြင့်....
'မင်းသဘောပဲ၊ မင်းက ဒေါင်းစိမ်းကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်က ပိုတောင်မှ သဘောကျသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းက ဒေါင်းစိမ်းကိုသွားထိလိုက်တာနဲ့ မင်းကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လုပ်ကြံကြမှာပဲ'
ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့မှာ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

မှန်ယု၏စကားအရဆိုလျှင် ဒေါင်းစိမ်းဟူသည်မှာ လူတစ်ယောက်၏ အမည်ဝှက်သာ ဖြစ်နိုင်တော့သည်။
သို့တည်းမဟုတ် နေရာဌာနတစ်ခု၏ အမည်လည်း ဖြစ်နိုင်လေ၏။
ဝမ်လေ့က စဉ်းစားရင်း မှန်ယုအား အငိုက်ဖမ်းကာ မေးခွန်းတစ်ခု ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။
'ဒေါင်းစိမ်းဟာ ခင်ဗျားတို့ကစားကြတဲ့ လောင်းကစားခန်းမရဲ့အမည် မဟုတ်လား'

မှန်ယုမှာ ဒေါသထွက်နေ၍ မစဉ်းစားနိုင်ဘဲ....

'ဟုတ်တယ်'

ဝမ်လေ့က....
'ဒီဒေါင်းစိမ်းလောင်းကစားဝိုင်းရဲ့ ပိုင်ရှင်ဟာ သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးပဲ မဟုတ်လား'

မှန်ယုက ဒေါသဖြင့်ပြုံးပြီးမှ ပါးစပ် အမြန်ပိတ်လိုက်၏။
စောစောကမေးခွန်းကို သူမစဉ်းစားဘဲ အဖြေပေးလိုက်မိခြင်းမှာ မှားယွင်းသွားကြောင်း သိလိုက်၏။
ထို့ကြောင့် ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့က ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်၏။

သူ၏ တွေးတော မှန်းဆချက်များသည် တစ်စထက်တစ်စ ပို၍ ပီပြင်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
လစ်ဟာနေသော ကွင်းဆက်ကလေးများလည်း ဟိုတစ်စ သည်တစ်စနှင့် ချိတ်ဆက်မိလာ၏။
ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးရုပ်လုံးပေါ်ရန် အနည်းငယ်မျှသာလိုတော့သည်။

ဝမ်လေ့က....
'ချူယီဖုံးဟာ အလွန်ကောက်ကျစ်တဲ့လူပဲ၊ သူဟာ ဒေါင်းစိမ်း လောင်းကစားခန်းမကနေပြီး စနစ်တကျ အကွက်ချ စီစဉ်ပေးနေတာကိုး'

မှန်ယုက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
သူ ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်လိုက်နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။
လက်ရှိ ရင်ဆိုင်နေရသော အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ နားလည်သွားပြီဖြစ်၏။

မွန်ယုက ပြုံးလိုက်၏။

သူ့အသက်သေရမည်ဆိုလျှင်သော်မှ သူက ဝမ်လေ့အား အသက်ရှင်လျက် ပြန်မလွှတ်နိုင်တော့ပါ။

မွန်ယုမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်နိုင်ပြီဖြစ်၍ လှုပ်ရှားနေသော စိတ်တို့ကို ထိန်းချုပ်လိုက်နိုင်၏။

သူ၏ အမူအရာတို့သည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြန်လည် ဖြစ်သွားချေပြီ။

စိုးရိမ်မှု၊ ထိတ်လန့်မှုတို့အား သူက ကောင်းစွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မွန်ယုက ဝမ်လေ့အား ပြုံးကြည့်ရင်း....

'မင်းမဆိုးဘူး၊ အသက်ငယ်ငယ်ပေမယ့် ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်သားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မင်းဟာ ပြောသလောက် သိသားပုံ မရပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်ဆက်စပ် တွေးတောရင်းကနေ ဒီပြဿနာတွေရဲ့ ဆက်နွှယ်မှုကို သတိပြုလိုက်မိတယ်၊ ကျုပ်နောက်ဆုံး ခန့်မှန်းမိသလောက်ဆိုရင် ရွှေကျွန်းရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးဟာသူ့ မသေဘဲ တစ်နေရာရာမှာ ရှိပါဦးမယ်'

မွန်ယုက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်၏။

'မင်းဟာ အလွန်ချီးကျူးဖို့ကောင်းတဲ့ လူငယ်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စိတ်မကောင်းဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

မွန်ယုက ...

'မင်းဟာ ဉာဏ်အလွန်ကောင်းတဲ့အတွက် လူ့လောကမှာ ကြာရှည် အသက်ရှင်သန်ခွင့် မရှိတော့တာရှကြောဖို့ပဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုသတ်မလို့လား'

မွန်ယုက

'လောလောဆယ်တော့ မင်းကိုမသတ်သေးဘဲ ထိန်းသိမ်းထားရမယ်၊ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကိုအရင်ရှင်းပစ်မယ်၊ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကို ရှင်းပြီးရင်တော့ မင်းအလှည့် ရောက်ပြီပေါ့'

ဟု အေးစက်စွာ ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ...

'ခင်ဗျားအပြောက အတော်လွယ်ဘာပဲ၊ ကျုပ်ပြန်မရောက်ရင် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က သူလုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်သွားမှာပဲ'

မွန်ယုက ရယ်မောလိုက်၏။

'အပြောကမှ ခက်ပါသေးတယ်၊ ကျုပ်က မင်းနဲ့ဆွေးနွေးပြီးတဲ့အနေနဲ့ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကို သွားတွေ့မယ်၊ ပြီးမှ သူ့ကို ရှင်းပစ်တာပေါ့၊ သူဟာ အခုချိန်မှာ ဘာသိုင်းပညာမှ အသုံးမချနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့မှာ ရင်ထိတ်သွား၏။

အမှန်တွင် သူပြောသလို သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က စိစဉ်ထားခြင်း မရှိပါ။

သူက သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုအား ခြိမ်းခြောက် အစီအောက် ပြောဆိုနေသော်လည်း သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက ယုံကြည်မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရသောအခါ စိတ်ပူပင်လာမိလေသည်။

သူသည် ဤနေရာမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာသွားလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက ရယ်မောလိုက်၏။

'မင်းရဲ့ ပထမအမှားက ကျုပ်ဆီလာခဲ့တာပါပဲ၊ ဒုတိယအမှားကတော့ မင်းသိသမျှ ကျုပ်ကိုဖွင့်ပြောတာပဲ၊ ကဲ...မင်းအမှားတွေအတွက် နောင်တ ယူပေဦးတော့'

သူ့ စကားအဆုံးတွင်....

'ဂျိမ်း'

ဟူသော အသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ် သူထိုင်နေသော ကုလား ထိုင်၏ အောက်ခြေကြမ်းပြင်မှာ ရုတ်တရက် နိမ့်ဆင်းသွား၏။

ဝမ်လေ့မှာ ကုလားထိုင်နှင့်အတူ ကြမ်းပြင်အောက်သို့ ကျကျသွားလေတော့သည်။

o....

ဝမ်လေ့မှာ ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့မှာ မှောင်မိုက်နေသော မြေအောက်တွင်းနက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ လူနှင့်ကုလားထိုင်ပါ ရောထွေးကာ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက ကောက်ကျစ်သော နည်းလမ်း ..းဖြို့လိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလော။

ဝမ်လေ့ အလွန် ထိတ်လန့်သွား၏။

သူသည် သတိကို ပြန်လည် စုစည်းလိုက်ပြီး လေထဲတွင်ပင် ကျွမ်းပစ်ကာ အပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သော်လည်း အပေါ် မရောက်တော့ပါ။

ကုလားထိုင်မှာ သူ့ထက်လျင်မြန်သောအရှိန်ဖြင့် အောက်သို့ ပြုတ်ကျသွား၏။

'ဝုန်း...'

ကုလားထိုင် ကျိုးပဲ့ကြေမွသွားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝမ်လေ့က အသက်ကို ပြင်းပြင်းတစ်ချက် ရှူလိုက်၏။

ထို့နောက် ကိုယ်ဖော့ကာ အောက်သို့ ကျသောအရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်လေသည်။

သူ၏ ထက်မြက် ကောင်းမွန်သော ကိုယ်ဖော့ပညာကြောင့် ခြေထောက် အနည်းငယ် ကျဉ်သွားသည်မှလွဲ၍ ဒဏ်ရာ ကြီးကျယ်စွာ မရခဲ့ပါချေ။

ဝမ်လေ့မှာ အောက်ခြေတွင် ကောင်းမွန်စွာ ရပ်နိုင်သည်နှင့် အပေါ်သို့ လှမ်း၍ မော့ကြည့်လိုက်၏။

အပေါက်ဝမှာ အတော်ပင် ေးကွာသော နေရာတွင် ရှိ၏။

ရောက်နေသောနေရာသည် ရေတွင်းပျက်တစ်ခုပမာ ဖြစ် ထွက်ပေါက်တစ်ခုတည်းသာ ရှိ၏။

ာ်ပေါက်မှာ ပေငါးဆယ်နီးပါးမြင့်သော အပေါ်မှ အပေါက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လေ့က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် ရန်သူထောင်ချောက်အတွင်း သက်ဆင်းမိပြီးနောက် လွတ်မြောက်ရန် မလွယ်ကူပါချေ။

မည်သို့ဆိုစေ....

ရန်သူ့လက်တွင်း ခေါင်းနှင့် အသေခံမည့်အစား လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကြိုးစားရုန်းကန်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ် အပေါ်ဘက်မှ သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏ ရယ်မောသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

ဝမ်လေ့က အသာငြိမ်နေ၏။

သူသည် အမှောင်ထုအတွင်း မျက်လုံး ကျင့်သားရအောင် ကြိုးစားနေရလေသည်။

မကြာပါချေ။

အပေါက်ဝမှ သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏ ခေါင်းပြူထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက အောက်သို့ငုံ့ကြည့်ရင်း....

'ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းဒဏ်ရာ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ရမယ်တော့ ကျုပ်မထင်ပါဘူး'

ဝမ်လေ့မှာ သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု အကောက်ကြံမှုကြောင့် ဒေါသထွက်ရ၏။

သူသည် မကျေမနပ်နှင့် ပြန်လည် အော်ဟစ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် ချက်ချင်း သတိဝင်လာပြီး ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုအနေနှင့် သူ၏ အခြေအနေသိလိုသောကြောင့် ယခုလို မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ သူက သာ တုံ့ပြန်စကား ပြောလျှင် သူ့အသက်ရှင်လျက်ရှိပြီး အခြေအနေ ကောင်းမွန်ကြောင်း သိသွားမည်ဖြစ်၏။

ထိုအခါ သူ့အား ထပ်၍ယုတ်မာကောက်ကျစ်သောနည်းတို့ဖြင့် လုပ်ကြံဦးမည်မှာ သေချာပေသည်။

မွန်ယုက မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

အောက်ဘက်မှ ဝမ်လေ၏ တုံ့ပြန်သံ မကြားရသည်မဟုတ်ပါလော။

မွန်ယုက ကျယ်လောင်စွာ ထပ်ပြောလိုက်သည်။
'ဝမ်လေ၊ မင်းက ကျုပ်တို့ကိစ္စမှာ ဝင်မစွက်ဘူးလို့ သာကတိပေးပါ၊ မင်းကိုလွှတ်ပေးပါ့မယ်'

ဝမ်လေက ပါးစပ်ပိတ်မြဲ ပိတ်ထားသည်။
မွန်ယုမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။
သူသည် အောက်ကိုငုံ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။
တွင်းထဲ၌ မှောင်နေ၍ ဘာမျှမမြင်ရချေ။

မွန်ယုက ...
'မင်းသေပြီလား'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေက ကြိတ်၍ရယ်နေမိသည်။
သို့သော် အသံမထွက်အောင် ဂရုစိုက်နေရ၏။

မွန်ယုက....
'ဝမ်လေ၊ မင်း သေချင်ဟန်ဆောင်နေရင်လဲ အပိုပဲ၊မင်းကိုတွေ့သေတဲ့အထိ ကျုပ်က ဒီထဲမှာ ပစ်ထားမှာပဲ၊ တကယ်လို့မင်း မသေသေးဘူးဆိုရင် အသံပြုပါ၊ မဟုတ်ရင် မင်းအတွက်စားစရာ ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

ဝမ်းလေမှာ အံ့သြသွား၏။
သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယု၏ စကားအရ သူ့အား ဤနေရာတွင် အတန်ကြာအောင် ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားမည့် သဘောရှိ၏။

သို့သော် မည်သို့ဆိုစေ နောက်ဆုံးတွင် သူ့အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်မည်လား သံသယ ဖြစ်ဖွယ် မရှိချေ။

ထို့ကြောင့် သူက ဘာမျှ မပြောဘဲ ငြိမ်နေလိုက်၏။

မွန်ယုက....
'ကောင်းပြီလေ၊ မင်းရဲ့ ခံနိုင်ရည်ကို ကြည့်ရသေးတာပေါ့'
စကားဆုံးနှင့်....
'ဂျိမ်း....'

အသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အပေါ်မှ အပေါက်မှာ ပြန်လည် ပိတ်သွား၏။

တွင်းထဲ၌ မှောင်အတိကျသွားလေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်လေတော့သည်။

....ငါ....

အချိန်မှာ တစ်ရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

အချိန် မည်မျှ ကြာသွားသည်မသိပါ။

ဝမ်လေ့မှာ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလာ၏။

သူသည် သိမ်းငှက် လောက်ချစ်ထံမှ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ခရီးပြင်းနှင်ခဲ့ရာ ကောင်းစွာ အိပ်စက်ခဲ့ရခြင်း မရှိပေ။

ယခုလို မြေအောက်တွင် အချုပ်အနှောင် ခံရသောအခါ မလွတ်မြောက်မီ စပ်ကြား အားအင်ပြည့်ဝစေရန် အိပ်ရေးဝဝ အိပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဝမ်လေ့အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုကသာ ကြီးစိုးနေရာ ဘာကိုမျှ မမြင်ရပေ။

တံခါးပိတ်ထားသည်မှာ သေချာ၏။

အပေါ်ဘက်တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသော ခြေသံတချပ်ချပ်ကိုလည်းကြားနေရသည်။

ဝမ်လေ့က ဂရုမစိုက်ပါ။

သူသည် မြေပေါ် သက်တောင့်သက်သာ လဲလျောင်းရင်း ထပ်မံ၍ အိပ်ပစ်လိုက်ပြန်လေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ဝမ်လေ့ အိပ်ရာမှ နိုးလာ၏။

သူက မထသေးဘဲ နားအရင် စွင့်လိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေ၏။

မည်သည့်အသံမျှ မကြားရပါ။

ဝမ်လေ့က အသာ ထ,ရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် အင်္ကျီအိတ်အတွင်း နှိုက်လိုက်ရာ ဓားတိုနှစ်လက် လက်ထဲပါလာ၏။

ဝမ်လေ့မှာ ခေသော လူငယ် မဟုတ်ပါ။

သူသည်သိုင်းပညာကို အတော်ပင်အဆင့်မြင့်စွာ တတ်ကျွမ်းသော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သူ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်လက်နက်များလည်းပါရှိ၏။

ဝမ်လေ့ကဓားတိုနှစ်လက်အားလက်တစ်ဘက်စီကိုင်လိုက်၏။

သူ၏ အမူအရာက အေးဆေး၏။

သူသည် အသက်ငယ်ရွယ်သော်သည်း စိတ်ဓာတ်က ခိုင်မာသည်။

သေရေးရှင်ရေး အချိန်တွင်သော်မှ သူသည် ပျာယာခတ်ခြင်း အေးအေးဆေးဆေးရှိပေသည်။

ဝမ်လေ့က အံကြိတ်လိုက်ပြီး....

'မှန်ယူခင်ဗျား ပြေးလို့ မလွတ်စေရဘူး'

ဟု အသံမထွက်ဘဲ ပြုံးလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် ခြေတစ်ချက် ဆောင့်လိုက်ရာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အပေါ်သို့ ထိုးတက်သွား၏။

ဝမ်လေ့၏ ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ အတော်ပင် ကောင်းမွန်၏။

သူ ခုန်လိုက်ရာ ပေနှစ်ဆယ်နီးပါးမျှ မြင့်သော အမြင့်အထိ ရောက်ရှိသွား၏။

သို့သော် အမြင့်သည် အပေါက်ဝသို့ ရောက်ရန် တစ်ဝက် မကပင် လိုနေပါသည်။

ဝမ်လေ့က အပေါ် ခုန်တက်သွားပြီး နံရံအား လက်ထဲမှ ဓားပါးနှင့် ထိုးစိုက်လိုက်လေသည်။

'စွပ်...'

ထို့နောက် သူသည် ဓားပါးနှစ်လက်အား တစ်ချက်စီ ထိုးသွင်းပြီး တစ်ထစ်စီ တစ်ထစ်စီ ထိုးလိုက်နှုတ်လိုက်ဖြင့် လက်နှစ်

ဘက်အား အသုံးပြုကာ အပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့ တက်သွားလေသည်။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ နှေးကွေး၏။

ဝမ်လေ့က မမှုပါ။

သူ သိုင်းပညာ သင်ကြားစဉ်က ဒီထက် ပင်ပန်းသောအလုပ်များကို အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်အောင် လုပ်ကိုင်လေ့ကျင့်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့မှာ တစ်ရွေ့ရွေ့နှင့် တက်လာခဲ့ရာ တွင်းဝနှင့် ရှစ်ပေခန့်အကွာတွင် လက်အံသေသလို ဖြစ်လာသည်။

သူသည် ခဏ နားလိုက်ပြီးနောက် ခလျော့သောင့်ဖြင့် အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ ကုပ်ကပ် တက်သွားလိုက်လေတော့သည်။

ဝမ်လေ့၏ ကြိုးစားမှုကား အောင်မြင်ခဲ့ချေပြီ။

မကြာမီ ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိတော့မည် ဖြစ်၏။

သူသည် တွင်းငုတ်ပ်ရောက်ရန် သုံးပေမျှလောက်ပင် မကွာဝေးတော့ပါချေ။

ထိုစဉ် အပေါ်ဘက်မှ ခြေသံများ ကြားလိုက်ရ၏။

ထို့နောက် အချီအချ စကားပြောသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သော့ဝိဇ္ဇာ မှန်ယုနှင့် အခြားသူတစ်ယောက်၏ စကားသံမှာ ဖြစ်ပါသည်။

'ဝမ်လေ့ ဘယ်မှာလဲ'

မှန်ယုက....
'ကျုပ် ဖမ်းထား ပြီးပါပြီ'

ထိုလူက....
'သူ သေပြီလား'

မှန်ယုက....
'မသေသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒဏ်ရာတော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရသွားပုံ ရတယ်'

ထိုလူက....
'ခင်ဗျားတို့ တိုက်ခိုက်လိုက်တာလား'
မှန်ယုက....
'မဟုတ်ဘူးဗျ၊ မြေတွင်းထဲကို အရှိန်နဲ့ ထိုးကျသွားပြီး ထိခိုက်မိသွားပုံ ရတယ်'
ထိုလူက ...
'ကျုပ် သူ့ကို ကြည့်ချင်တယ်'
မှန်ယုက....
'ကြည့်မနေပါနဲ့'
ထိုလူက....
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

မှန်ယု....
'မြေတွင်းက အတော်နက်ရှိုင်းတယ်ဗျ၊ အောက်ခြေကို ဘယ်လိုမှ မြင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး'
ထိုလူက....
'လွယ်ပါတယ်၊ မီးတုတ်တွေပစ်ချလိုက်ရင် ကျုပ်တို့အကောင်းကောင်း ကြည့်လို့ ရပါတယ်'
အပေါ်မှ အချီအချစကားပြောသံများ ကြားရသောအခါ ဝမ်လေ့မှာ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။
သူသည် အခေါ်သို့ ရောက်လုရောက်ခင် ဖြစ်နေ၏။
ထိုအချိန်တွင် တံခါးဖွင့်လိုက်ပါက သူ့အား တွေ့မြင်သွားမည်မှာ မလွဲကေန် ဖြစ်၏။
ယခုအချိန်ကျမှ သူက အောက်ပြန်မဆင်းနိုင်ပါ။
သူသည် မည်သို့ လုပ်ရမည်ကို အလျင်အမြန် စဉ်းစားလိုက်၏။

ယခု သူရောက်နေသော နေရာသည် တွင်းဝနှုတ်ခမ်းအားလက်ဖြင့် ခုန်ဆွဲ၍မီနိုင်သောအကွာတွင် ဖြစ်၏။
ထိုစဉ်မှာပင်....
'ဂျိမ်း'
တံခါးက ရုတ်တရက် ပွင့်သွား၏။
မျက်နှာတစ်ခုက အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လာ၏။
ဝမ်လေ့နှင့် အလွန် နီးကပ်နေပါသည်။
ဝမ်လေ့က ဘယ်လက်မှဓားကို နံရံတွင်စိုက်ကာ အားပြုထား၏။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က လေထဲတွင် တွဲလောင်းဖြစ်နေ၏။ သူ၏ညာလက်ထဲတွင် ဓားတိုတစ်လက်က အသင့်ရှိနေ၏။ တံခါး ပွင့်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မ်လွေက ညာလက်မှ ဓားကို အပေါ်သို့ အားကုန်ပစ်လွှင့်လိုက်၏။

ဓားရောင် ဝင်းလက်သွား၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်...

'အား...'

စူးရှသောအော်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝမ်လွေက နံရံကို ခြေစုံကန်ပ်ကာ တွင်းနှုတ်ခမ်းအား ညာလက်ဖြင့် လှမ်းဆုပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်အား ချိန်သီးတစ်ခုပမာ လွှဲလိုက်ပြီး အုံဖုံးအပေါက်မှတစ်ဆင့် အပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် မျက်စိတစ်မှိတ်မျှ အချိန်အတွင်း လျှင်မြန်စွာဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

အပေါ်ဘက်မှ လူနှစ်လောက်မှာ အန္တရာယ်ကို သတိမထားမိပါ။

သူတို့က အုံဖုံးတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်စဉ် အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်မေါ်လာပြီး ဓားတိုတစ်လက် ပစ်လွှင့်သာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အပေါ်ဘက်မှ လူနှစ်ယောက်မှာ သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုနှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော လူတစ်ယောက်တို့ဖြစ်၏။

ဝမ်လွေ ပစ်ပေါက်လိုက်သောဓားတိုကလေးက သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်းယု၏ ရင်ဝသို့ တည့်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွား၏။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်းယုတို့မှာ မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် မည်သို့မျှ မရှောင်လိုက်နိုင်ပါ။

မွန်ယုမှာ စူးရှနာကျင်စွာ တစ်ချက် အော်ဟစ်လိုက်ပြီး နောက်လန် လဲကျသွား၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာလည်း ထိတ်လန့်သွား၏။

ချက်ချင်း နောက်ကျွမ်းပစ်ကာ အဝေးသို့ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ဝမ်လွေ အပေါ်သို့ ရောက်လာသောအခါ မျက်နှာဖုံးစွပ်လူ၏ အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ပါ။

ထို မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူကား ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

... ၀ ...

ဝမ်လေ့ အပေါ်သို့ ခုန်တက်လာ၏။

သူသည် ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေချမိသည်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်၏။

သို့သော် တိုက်ခိုက်ခံရသူ မည်သူမျှ မရှိပါ။

ဝမ်လေ့ကို ပတ်ဝန်းကျင်အား ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

ကြမ်းပြင်တစ်နေရာတွင် လဲကျနေသော သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယူအား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယူ၏ ရင်ဝတွင် ဓားတိုက စိုက်ဝင်နေ၏။

သူ၏ရင်ဝ တစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်းနီရဲနေ၏။

ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်သည်မှာ မှန်သော်သည်း အသက် သေဆုံးနိုင်လောက်ခြင်း မရှိပါ။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယူမှာ အပေါ်သို့ရောက်ရှိလာသော ဝမ်လေ့အား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ အလန့်တကြား ထိတ်လန့်သွား၏။

သို့သော် ဝမ်လေ့၏ လှုပ်ရှားမှုက မွန်ယူထက် လျင်မြန်လှပေသည်။

ဝမ်လေ့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ထွက်သွားပြီး မွန်ယူ၏ ရှေ့သို့ ကျရောက်သွား၏။

သို့သော် သူ့အား ထိတ်လန့်မှုက ကြီးစိုးထားသဖြင့် တိုက်ခိုက်ပြီး ပြင်ခြင်း မရှိပါ။

ဝမ်လေ့က အသာပင် ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် မွန်ယူ၏ပခုံးမှ သွေးကြောကို ထိုးပိတ်လိုက်လေသည်။

မွန်ယူမှာ ဝမ်လေ့၏ သွက်လက်လျင်မြန်သော တိုက်ခိုက်မှုအား မရှောင်နိုင်ပါ။

သွေးကြောပိတ် ခံလိုက်ရသေသည်။

အမှန်စင်စစ် မွန်ယူအနေနှင့် ဝမ်လေ့အား ဤမျှ လျင်မြန်စွာ ရှုံးနိမ့်သွားစရာမရှိပါ။

သူသည် ဒဏ်ရာရထားသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဝမ်လေ့မှာ မယုံနိုင်အောင် မြေတွင်းထဲကထွက်လာနိုင်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ သူကိုယ်တိုင် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ဤမျှ လျင်မြန်စွာ ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့မဟုတ်ပါက....

ဝမ်လေ့အားနှင့် မွန်ယူအား အလွယ်တကူ အနိုင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ဝမ်လေ့က မွန်ယူအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

'ဒီတစ်ခါတော့ ခင်ဗျားအလှည့်ပဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မြေတွင်းထဲ ခင်ဗျားကို ပြန်ပစ်ချရမှာပဲ'

မွန်ယူမျက်နှာ ဖြူလျော်သွား၏။

အလန့်တကြား ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွား၏။

ဝမ်လေ့၏မျက်နှာထားကို ကြည့်ရသည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ပြောသည့်စကားအတိုင်း ပြုလုပ်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းကို မွန်ယူက ကောင်းစွာ နားလည်လိုက်၏။

မွန်ယု၏တစ်ကိုယ်လုံး ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သော စိတ်များက ဖုံးလွှမ်းသွားလေတော့သည်။

ဝမ်လေ့မှာ မွန်ယုနှင့် စကားပြောခဲ့သူတစ်ယောက်ရှိသေးသည်ကို ကောင်းစွာ သိထား၏။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်သော်လည်း ထိုလူအားလုံးဝ မတွေ့မြင်ရပါချေ။

ထွက်ပြေးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

ထိုသူ မည်သူများနည်း။

လွယ်ပါသည်။ ထိုလူ မည်သူဖြစ်သည်ကို မွန်ယုအား မေးမြန်းနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဝမ်လေ့က မွန်ယုအား အေးစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျား မှန်မှန်ဖြေဖို့ လိုလာပြီ၊ စောစောက ခင်ဗျားနဲ့အတူ ပါလာတာ ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုမှာ ဘာမျှမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ထိုအခါမှ သူသွေးကြောပိတ်ခဲ့ရာတွင် စကားပြောနိုင်သောသွေးကြောကိုပါ ပိတ်မိသည်ကို သတိရမိ၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့က သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု စကားပြောနိုင်ရန်အတွက် သွေးကြောအချို့ ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

ပြီးမှ သူက ထပ်မေးလိုက်၏။

'ကဲ....ပြောစမ်းပါဦး၊ စောစောက ခင်ဗျားနဲ့အတူပါလာတဲ့ လူဟာ ဘယ်သူလဲ'

သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုက ခေါင်းခါလိုက်၏။

'ကျုပ်ကိုမမေးနဲ့၊ ကျုပ်က ဖြေမှာမဟုတ်ဘူး'

ဝမ်လေ့က မြုံးလိုက်၏။

'ခင်ဗျားကို ဟောဟိုးမြွတွင်းထဲပစ်ချမယ် ဆိုရင်ကော'

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုက အံကြိတ်လိုက်ပြီး....

'မင်းကြိုက်သလိုလုပ်'

ဝမ်လေ့က တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်၏။

'ကောင်းပြီလေ၊ အခုက ကျုပ်အလှည့်ပဲ၊ ကျုပ်ပြုမျိုးတစ်ခါ ခင်ဗျားနဲ့ရမယ်၊ ခင်ဗျားလို လူယုတ်မာတွေကိုတော့ ကျုပ်က ရက်စက်ပေးဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး'

သူ၏စကားကြောင့် မွန်ယု မျက်နှာပျက်သွား၏။

ဝမ်လေ့က မွန်ယုအား ဆွဲထူလိုက်၏။

ထို့နောက် မြွေတွင်းဝအနီးသို့ တရွတ်တိုက်၍ ဆွဲခေါ်သွားလိုက်သည်။

မွန်ယု၏မျက်နှာ ဖြူလျော်နေ၏။

နဖူးပေါ်ဝယ် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ထွက်နေ၏။

မြွေတွင်းဝအနီး ရောက်သောအခါ မွန်ယုမှာ စိတ်မတင်းထားနိုင်တော့ပါ။

ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်၏။

'မ... မလုပ်....မလုပ်ပါနဲ့'

ဝမ်လေ့ကာ ရယ်မောလိုက်၏။

'ခင်ဗျားက သေရမှာတော့ အဲဒါကို ကြောက်တတ်ပါလားဗျာ'

မွန်ယုမျက်နှာ နီရဲသွား၏။

သူ ဘာမျှမပြောနိုင်ပါ။

ကြောက်ရွံ့၍ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေ၏။

ဝမ်လေ့ကာ....

'ဝင့်ဆိုတာ လည်းစမြဲပါပဲ၊ မြေတွင်းထဲပြုတ်ကျတဲ့အရသာကို ခင်ဗျားမြည်းကြည့်ပါဦး'

သူသည် ပြောရင်း မွန်ယုအား မြေတွင်းထဲတွန်းချရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

မွန်ယုမှာ အလွန်ထိတ်လန့်သွားပြီး....

'မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်....ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့ဗျာ'

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့ကာ မွန်ယုအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

'အသက်တစ်ချောင်းဆိုတာ ရဖို့အလွန်ခက်တယ်ဗျ၊ ခင်ဗျား အသက်ကို ခင်ဗျားလိုချင်ရင် ကျုပ်ဆီက ပြန်ဝယ်ရလိမ့်မယ်'

မွန်ယုက....

'မင်း....မင်းက ငွေလိုချင်လို့လား၊ ကျုပ်....ကျုပ်က ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ'

ဝမ်လေ့ကာ....

'ငွေမဟုတ်ဘူး'

မွန်ယုက....

'ဒါဆို ဘာလဲ ပြောပါ၊ ကျုပ်တတ်နိုင်တာဆိုရင် ပေးပါ့မယ်ဗျာ'

ဝမ်လေ့ကာ....

'ခင်ဗျား တကယ်ပေးမှာလား'

မွန်ယုက....

'မင်းကသာ ကျုပ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးရင် ကျုပ်က မင်းလိုချင်တာ ပေးပါ့မယ်'

ဝမ်လေ့ကာ....

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့တစ်သက်တာ ပညာရပ်ကျမ်းစာအုပ်ကိုပဲ ပေးပါ'

ဟု တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

မွန်ယုက မျက်တောင်တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း ..

'မင်း.. မင်းက ဒီစာအုပ်လိုချင်တယ် ဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့ကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

မွန်ယုက....

'အဲဒီကျမ်းစာအုပ်ကိုပေးရင် မင်းက ကျုပ်ကို တကယ့်လွှတ်မှာလား'

ဝမ်လေ့က....

'စိဘ်ချ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ပါဘူး'

မွန်ယုက....

'မင်း တကယ်ပြောတာနော်'

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်ကတိပေးတယ်'

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်၏။

မွန်ယုမှာ စိတ်သက်သာရာရသွားဟန် ပေါ်လာ၏။

မွန်ယုက....

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ဒီကျမ်းစာအုပ်ကို လျှို့ဝှက်စွာသိမ်းထားပါတယ်၊ ကျုပ်ကိုသွေးကြောဖွင့်ပေးမှ ကျုပ်က သွားယူလို့ရမှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျုပ်မေ့နေတယ်'

သူသည် လက်ချောင်းသုံးချောင်းဖြင့် မွန်ယု၏ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးကြောအချို့အား ထိုးချလိုက်၏။

မွန်ယု၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတွန့်သွား၏။

သူသည် ကြိုးစားလှုပ်ရှားလိုက်၏။

သို့သော် မည်သို့မျှ မရပါ။

ခေါခေါကထက်ပင် အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားလာ၏။

တစ်ကိုယ်လုံး ထုံထိုင်းကာ ကျောက်ရုပ်တစ်ခုပမာ ဖြစ်သွားလေသည်။

မွန်ယုက ထိတ်လန့်သွားပြီး

'မင်း....မင်း....ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ရယ်မောလိုက်၏။

သူသည် သဘောကျစွာ ရယ်မောပြီးမှ....

'ခင်ဗျားကို သွေးကြောထပ်ပိတ်လိုက်တာပါ'

ဟု အဖြေပေးလိုက်၏။

မွန်ယုက

မင်း....မင်းက တာသဘောလဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ရှင်းပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ကျမ်းစာအုပ်ဟာ ပျောက်ဆုံးမသွားခဲ့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဆီမှာပဲ ရှိနေတာပဲ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားဟာ လူယုတ်မာတစ်စုနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဒုစရိုက်မှုတွေ ကျူးလွန်တယ်၊ ကာလိန်ကျတယ်၊ ခင်ဗျားအပြစ်တွေ ဖုံးကွယ်ထားနိုင်အောင် ခင်ဗျားရဲ့ သော့ဝိဇ္ဇာပညာတွေ ရေးမှတ်ထားတဲ့ ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်သွားတယ်လို့ ကြေညာလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ သိုင်းလောကသားတွေ ယုံကြည်သွားအောင် တမင်ကိုပဲ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ထံမှာ အမှုကို အပ်ပြီး အကူ

အညီတောင်းခဲ့တယ်၊ ဟား....ဟား....ဟား....အခုတော့ ခင်ဗျား ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေ ဘူးပေါ်သလို ပေါ်နေပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယု၏ မျက်နှာသည် ရုတ်တရက် သွေးခရှိ တော့သည့်အလား ဖြူလျော်သွား၏။

သူသည် အသက်သေရမည်ကို ကြောက်၍ပြီး သူ့ထံတွင် ကျမ်းစာအုပ် ရှိနေကြောင်း ဝန်ခံလိုက်မိပြီ မဟုတ်ပါလား။

သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုမှာ ဝမ်လေ့အား ထိတ်လန့်စွာကြည့်နေ၏။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်၏။

'အမှန်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ကျမ်းစာအုပ် မပျောက်ဘဲနဲ့ ပျောက်တယ်ဆိုတာဟာ ခင်ဗျားအပေါ် သံသယမဝင်အောင် ရှောင်ချင်တဲ့ သဘောအပြင် လောကချစ်စုံစမ်းတဲ့အခါ အချိန်ကုန်အောင် လမ်းလွှဲပေးလိုက်တဲ့ သဘောပါပဲ၊ ဒီလို အချိန်ကုန်ခံပြီး ရေလိုက်လွဲနေတဲ့ အချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့က ပိုင်ရှိရန် ကျူးလွန်တဲ့ ဒုစရိုက်မှုတွေကို ခြေရာဖျောက်ပစ်မယ်၊ နောက်ဆုံး ဘယ်သူမှ ဒီအမှုတွေကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့အကြံအစည်ဟာ အတော်ကို ကောင်းမွန်ပါပေတယ်'

မွန်ယုက ပါးစပ်ပိတ်ထား၏။

ဝမ်လေ့က မွန်ယုအားကြည့်ရင်း ဒေါသထွက်လာ၏။

မွန်ယုသည် စင်စစ် မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားသော ဘီလူးတစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် မွန်ယု၏ခန္ဓာကိုယ်အား ကိုင်လှုပ်လိုက်ပြီး....

'ကဲ....ပြောစမ်း၊ ခင်ဗျားတို့ သူဌေးကြီးလျူပင်းရဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေကို ခိုးခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား'

ဟု ထပ်မေးလိုက်၏။

မွန်ယုမှာ ဘာမျှမပြောဘဲ ဝမ်လေ့အား ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေလေသည်။

ဝမ်လေ့၏စကားများကို မယုံကြည်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပုံရ၏။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်၏။

'သူဌေးကြီးလျူပင်းရဲ့ ရတနာတိုက်ဟာ အလွန်ကို လုံခြုံတဲ့ အခန်းတစ်ခုပဲ၊ သော့ကလဲ အထပ်ထပ်ခတ်ထားတယ်၊ လျှို့ဝှက်နည်းစနစ်နဲ့ဖွင့်တဲ့ သော့မျိုးပဲ၊ ဒီလိုသော့မျိုးကို ခင်ဗျားလို သော့ဝိဇ္ဇာပညာ တစ်ဘက်ကမ်းခတ် ဓာတ်မြောက်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်မပါဘဲနဲ့ ခိုးဝင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီအချက်ကို တွေးမိတာနဲ့ ခင်ဗျားဟာ သံသယဝင်စရာလူအဖြစ် ကျုပ်က သတ်မှတ်ထားခဲ့တာပဲ၊ အခုတော့ ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားဟာ တရားခံတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီပဲ၊'

မွန်ယုက ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။

ဝမ်လေ့သည် အဖြစ်အပျက်များ အစအဆုံး သိရှိသွားခဲ့ပြီဟု သူက ယုံကြည်သွားလေသည်။

ဝမ်လေ့က....

'ကဲ....ခင်ဗျား ဘာပြောင်းဦးမလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

မွန်ယုက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ်....ကျုပ်က ဘယ်လိုမှ လွဲရှောင်လို့မရလို့ ပါဝင်ခဲ့ရတာပါ'

ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

ဝမ်လွေက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားဟာ လောင်းကစားမှုနဲ့ အကြွေးတွေ ဝိုင်းနေခဲ့တယ်၊ ဒီအကြွေးတွေ မဆပ်နိုင်တော့ အကြွေးရှင်ရဲ့ အကြံပ် ကိုင်ခိုင်းတာကို ခံခဲ့ရတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

မွန်ယုက....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ် ဘယ်လိုမှ မငြင်းနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ငြင်းပယ်ရင် ကျုပ်ဘဝပျက်ပြီး'

ဝမ်လွေက....

'အကြွေးရှင် ဘယ်သူလဲ'

မွန်ယုက....

'မင်း သိရဲ့နဲ့ ဘာလို့မေးတာလဲ'

ဝမ်လွေက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် အကြွေးရှင်မှာ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးသာ ဖြစ်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လွေက....

'ချူယီဖုံးပဲ၊ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးမှာ ဒေါင်းစိမ်းဆိုတဲ့ လောင်းကစားဝိုင်း ရှိနေတယ်မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်၏။

မွန်ယုက....

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဝမ်လွေက....

'ခင်ဗျားနဲ့အတူ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ကြတာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ကျုပ်ကို ပြောပါဦး'

မွန်ယုက ပထမတွင် အဖြေပေးရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ စိတ်ပြောင်း သွားဟန်တူ၏။

'ကျုပ်က ဘာကြောင့် ပြောရမှာလဲ'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

ဝမ်လွေက....

'ခင်ဗျားမပြောရင် သေရမှာပေါ့'

မွန်ယုက....

'မင်း....ကျုပ်ကို မသတ်ပါဘူး'

'ဘာလို့ မသတ်ရမှာလဲ'

'မင်းက ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး၊ ကျုပ်ဆီက သတင်း နှိုက်ယူနေတာ ကျုပ်သိပါတယ်'

ဝမ်လွေက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟား....ဟား....ဟား....ခင်ဗျားထင်တာ မှားသွားပြီဗျ'

မွန်ယုက ပါးစပ်ပိတ်ထား၏။

ဝမ်လွေက ရယ်မော ရာမှ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့မှာ ဘယ်သူတွေပါတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်ဗျာ'

မွန်ယုက....

'မင်း...မသိနိုင်ပါဘူး'

ဝမ်လွေက....

'ကောင်းပြီ ကျုပ်ပြောပြမယ်၊ မဟုတ်ရင် ခင်ဗျား ပြောပေါ့'

မွန်ယုက ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ဝမ်လွေက....

'ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ထဲမှာ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံး၊ ခင်ဗျားရယ်၊ မားနှစ်လက်အာမခံဌာနက တူအာဂျူးရယ် ပါတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်၊ ပြီးတော့ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးတောင်မှ ပါသေးတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မွန်ယု၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွား၏။

ပါးစပ်သည်း အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

သူသည် ဝမ်လွေအား မယုံကြည်နိုင်သော အကြည့်များဖြင့် ကြည့်ကာ....

"မင်း....မင်း....ဘယ်လို သိတာလဲ'

ဝမ်လွေက ..

'မခက်ပါဘူးဗျာ'

မွန်ယုမှာ စိတ်လှုပ်ရှားနေ၏။

ဝမ်လွေက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

အဖြစ်အပျက်တွေကို သေသေချာချာ ဆန်းစစ်ကြည့်တဲ့အခါ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ တွေ့ရတယ်ဗျ၊ အဲဒီမှာ သူဌေးကြီးချူယိဖုံးရဲ့ အကြံပက်ကိုင်မှုအောက်က ရှန်းမထွက်နိုင်တဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးတို့ဟာ သူဌေးကြီးချူယိဖုံးရဲ့ ပိရိတဲ့ဒုစရိုက်မှုမှာ ပါဝင်ခဲ့ကြတယ်'

မွန်ယု ငြိမ်နေသည်။

ဝမ်လွေက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးဟာ ကောက်ကျစ်တယ်၊ လောဘရမ်းကြီးတယ်၊ သူဟာ သူ့ထက်အဆများစွာ ချမ်းသာတဲ့သူဌေးကြီးလျူပြင်းရဲ့ ရတနာတွေကို ခိုးဖို့စီစဉ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ကို ကြိုးကိုင်စီစဉ်ခဲ့တာပဲ'

ဝမ်လွေက မွန်ယုအား ကြည့်လိုက်သည်။

မွန်ယု၏မျက်လုံးများ ရီဝေနေ၏။

သူ၏မျက်နှာ အတော်ပင် ငြိမ်သက်နေ၏။

သူ၏ရင်ထဲ၌ မည်သို့ခံစားနေရသည်ကို ခန့်မှန်းရန် အခက်တွေ့ပင် ခဲယဉ်းနေ၏။

ဝမ်လွေက ဆက်ပြောလိုက်၏။

'သူဌေးကြီးချုယ်ဖိုးက ခင်ဗျားတို့ကို သူဌေးကြီးလျူပင်းရဲ့ ရတနာတိုက်ဖွင့်ဖို့ ခိုင်းစေတယ်၊ ခင်ဗျားက အောင်မြင်အောင်ဖွင့်ပေးတော့ အလွယ်တကူခိုးယူလို့ ရသွားတာပေါ့'

မှန်ယု၏မျက်နှာသည် ငြိမ်သက်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းအပြုံးရိပ်များ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သူသည် ဝမ်လွေအား စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ရုတ်တရက် အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား....'

မှန်ယု၏ရယ်မောသံက အဆက်မပြတ် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သူသည် မရပ်မနား ရယ်မောနေသည်။

ထိုသို့မရပ်မနား ရယ်မောလိုက်ခြင်းကြောင့် သူ၏ရင်ဝမှဓား ဒဏ်ရာမှ သွေးများယိုစီးကျလာသည်။

သို့သော်မှန်ယုက ဂရုမစိုက်ပါ။

ဆက်သက်၍သာ အားရပါးရ ရယ်မောနေသည်။ မှန်ယု ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် ရူးသွပ်သွားပြီလော....

ဝမ်လွေမှာ မှန်ယုအားကြည့်ရင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူ၏ရင်ထဲ၌ စိုးထိတ်သွား၏။

ဝမ်လွေက....

'မှန်ယု ခင်ဗျားဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ'

ဟု ကမန်းကတန်း မေးလိုက်၏။

မှန်ယုက အားဖြေမပေးပေ။

ဝမ်လွေမှာ ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရလာ၏။

သူ၏ နောက်ကျောဘက်မှ လုံခြုံမှုမရှိသလို ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် ဆတ်ခနဲနောက်လှည့် လိုက်သည်။

သူက နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် မှန်ယုက အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှရယ်မောနေရသည် ဆိုသည်ကို သူကကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ အနောက်ဘက်တွင် မည်သည့်အချိန်က ရောက်ရှိနေမှန်းမသိသော လူသုံးယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုလူသုံးယောက်မှာ ပုံစံမတူပါ။

အရောင် ဒေးမျိုးမျိုး ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သို့သော် လူအားလုံးသည် ခေါင်းစွပ်အနက်များ စွပ်ထားကြလေသည်။

ဝမ်လွေမှာ စောစောကမှန်ယုနှင့်အတူပါလာသောလူအား မတွေ့ရခြင်းကို ယခုမှသိလိုက်သည်။

ထိုလူက အဖော်သွားခေါ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဝမ်လေ့က ထိုလူသုံးယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် အဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

....၀....

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

အခန်းတစ်ခုလုံးတွင် ရယ်မောသံများဖြင့်သာ ဖုံးလွှမ်း၍ နေပေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် အခန်းတွင်း၌ရှိသမျှ လူအားလုံးတာ ရယ်မောနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခေါင်းစွပ်အနက် စွပ်ထားသူသုံးယောက်က ရယ်မောရင် တရွှေ့ရွှေ့နှင့် ရှေ့သို့တိုးလာကြသည်။

သူတို့သည် လူစုခွဲကာ ဝမ်လေ့အား မသိမသာ ဝိုင်းရံပြီး ပြေးပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ကြ၏။

ဝမ်လေ့ကလည်း ထွက်ပြေးရန် မစဉ်းစားခဲ့ပါ။

သူသည် ထိုဒုစရိုက်မှုခင်းကို ဖော်ထုတ်ရာ၌ ဒုစရိုက်ကောင်များနှင့် မလွဲမသွေ ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကနဦးမဆွကပင် ကြိုတင်တွက်ဆထားပြီး ဖြစ်၏။

သိုင်းလောက သာယာရေးအတွက် ဒုစရိုက်ကောင်များကို သူက ရှင်းလင်းရပေမည်။

ထို့ကြောင့် သူက ထွက်ပြေးရန် မစဉ်းစားပါ။

ထွက်ပြေးရန်လည်း မလိုပါ။

ရန်သူက အင်အားများသည်ဖြစ်စေ၊ သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်မားသည်ဖြစ်စေ သူက ရင်ဆိုင်ရန်သာ ရှိပေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ် သုံးယောက်အနက် အလယ်မှလူမှာ အနည်းငယ် ပိုဖြိုးသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိ၏။

ထိုလူက....

"ဝမ်လေ့၊ မင်းသိထားတာတွေ အတော်ကိုများနေပါပြီ၊ ဒီတော့ မင်းကို မသတ်ချင်လို့လဲ မရတော့ဘူး၊ ဒီကနေ့ မင်းသေရမှာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ၏အသံမှာ ရှတတဖြစ်နေ၏။

ဝမ်လေ့က ပြုံးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုပဲ အသံဖျက်ပြောပြော ခင်ဗျားဟာ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်'

ထိုမျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တုန်ခါသွားသည်။

အံ့သြသွားဟန်လည်း ရှိ၏။

ကျန် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော လူနှစ်ယောက်မှာလည်း စကားပြောရန်ပင် မငိုတော့သလို ဖြစ်သွား၏။

သူတို့ စကားပြောလိုက်သည်နှင့် သူတို့ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ဝမ်လေ့က သိရှိသွားမည် မဟုတ်ပါလော။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့တွေရဲ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိခဲ့ပြီဗျ၊ ဒီလိုပဲ လောက်ချစ်က ကျုပ်ထက်ပိုပြီး အတွေ့အကြုံရင့်တဲ့လူပဲ၊ သူက ပိုပြီးတော့တောင် သိပါသေးတယ်၊ ကျုပ်ကိုနှုတ်ပိတ်လိုက်ရင်လဲ လောက်ချစ်က ခင်ဗျားတို့အကြောင်းကိုထုတ်ဖော်မှာ အသေအချာပါပဲ'

သူ၏စကားကြောင့် ရှေ့သို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် တိုးလာသော မျက်နှာဖုံးစွပ်သုံးဦးစလုံး ခြေလှမ်းရပ်တန့်သွား၏။

အားလုံး တွေဝေသွားကြသည်။

သူတို့သည် မျက်နှာဖုံးစွပ်များအောက်မှ မကျေနပ်သော မျက်လုံးများဖြင့် ဝမ်လေ့အား ကြည့်နေကြ၏။

ဝမ်လေ့က....

'ကျုပ်သိသမျှ ပြောရရင် ဒီကိစ္စထဲမှာ ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနက တုကျိုးကိုယ်တိုင်လဲ ပါဝင်နေတယ်၊ သူဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လူပဲမဟုတ်လား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ခန္ဓာကိုယ် ဝဖိုင့်သောလူမှာ ဝမ်လေ့ခန့်မှန်းသကဲ့သို့ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးပင် ဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီးချူယိဖုံးက သူ့အား ဝမ်လေ့က သိရှိနေပြီဖြစ်သောကြောင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်အား ဆွဲချွတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ဝမ်လေ့အား ကြည့်ကာ....

'ကောင်းပြီလေ၊ မင်းက အကုန်လုံးသိနေပြီဆိုတော့ ကျုပ်က ကွယ်ဝှက်မနေတော့ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စတွေကို ကျုပ်က စီစဉ်ပြီး လုပ်ခဲ့တာပဲ၊ မင်းကသာ ကျုပ်တို့ဘက် ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရင် မင်းအတွက် တစ်သက်စားမကုန်တဲ့ ရွှေငွေရတနာ စေစုတစ်ခု ပိုင်ဆိုင်စေရမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ'

'ကျုပ်ကို ရွှေငွေရတနာတွေနဲ့ သိမ်းသွင်းလို့ ရမယ်များ ထင်သလား'

ချူယိဖုံးက မဲ့လိုက်သည်။

'ဒါ...မင်းအတွက် အခွင့်အရေးပဲ၊ အသက်အသေခံမလား၊ ရွှေငွေ ရတနာယူပြီး စည်းစိမ်ခံမလား၊ ဒီနှစ်ခုမှ မင်းကြိုက်ရာ ရွေးပေါ့'

ဝမ်လေ့က တွေဝေသွားသည်။

ခဏနေမှ....

'ကျုပ် သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်နေသည်ဖြစ်စေ လောက်ချစ် ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့'

ချူယီဖုံးက....
'ဒီကိစ္စအတွက် မပူနဲ့၊ အခုပဲ ကျုပ်က လောက်ချစ်ကို ရှင်း ခိုင်းလိုက်မယ်'

သူသည် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ဦး ဘက်ကို လှည့်လိုက်ပြီး....

'လောက်ချစ်ကို ခင်ဗျားရှင်းပစ်လိုက်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက ဘာမျှမပြောပါ။

ချက်ချင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။

ဝမ်လေ့ ရင်ထိတ်သွားသည်။

လောက်ချစ်အတွက် စိတ်ပူသွား၏။

လောက်ချစ်မှာ မိမိလောက် အဖြေသိထားခြင်း မရှိသေး ပါချေ။

ယခု ထွက်သွားသူ၏ လှုပ်ရှားပုံကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် သိုင်းပညာ အလွန်အဆင့်မြင့်ကြောင်း သိသာ၏။

လောက်ချစ်မှာ သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် ဝမ်လေ့က ဤမျှ စိတ်ပူမည် မဟုတ်ပါ။

ယခု အခြေအနေတွင် သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ ဒဏ်ရာ ရထား၏။

ကောင်းစွာ အနားမယူရသေးဘဲနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင် စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ပါ။

ဝမ်လေ့က....
'နေဦး'
ဟု ဟန့်တားလိုက်၏။

ချူယီဖုံးက....

'ဘာပြောချင်လို့လဲ'

ဝမ်လေ့က....
'ခင်ဗျားကသာ လောက်ချစ်ကို သုတ်သင်ခိုင်းမယ်ဆိုရင် ကျုပ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ အပေးအယူလုပ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး'
ဟု ပြောလိုက်၏။

သူ့စကားအဆုံးတွင် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟား....ဟား....ဟား'

ဝမ်လေ့က....
'ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲ'

ချူယ်ဖူးက....

'မင်းက အပေးအယူလုပ်မယ် ထင်နေလို့လား'

ဝမ်လွှက ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ချူယ်ဖူးက ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်က မင်းနဲ့ အပေးအယူ မလုပ်ပါဘူး၊ မင်းလိုလူမျိုး အသက်ရှင်နေသမျှ ကျုပ်အတွက် အန္တရာယ်ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကောင်းကောင်း သိသားပါတယ်'

ဝမ်လွှ ရင်ထိတ်သွား၏။

ချူယ်ဖူးက....

'မင်းဟာ လူငယ်အသောက်ဥာဏ်ပညာထက်မြက်ပါတယ်၊ သိမ်းငှက်လောက်ချစ် အားကိုးမယ်ဆိုလဲ အားကိုးထိုက်တယ်၊ မင်းဟာ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်ရုံမကဘူး၊ သူတစ်ပါးရဲ့ ပျော့ကွက် ဟာကွက်ကို ရှာဖွေတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ'

ဟု ချီးကျူးလိုက်၏။

ဝမ်လွှ၏ရင်ထဲ၌ လေးလံလာသည်။

သူ၏အခြေအနေသည် လွန်စွာမှပင် ဆိုးရွားလာပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ဤအခန်းထဲမှ သူထွက်သွား၍ ရမည်မဟုတ်ပါ။

ထိုစဉ် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူကလည်း ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်လေ၏။

သူသာ အန္တရာယ်ရှိရုံ မကသေးပါ။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ် အတွက်လည်း အန္တရာယ်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။

ဝမ်လွှမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုစဉ် အပြင်ဘက်မှ ဆူညံသောအသံများ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

....ဝ....

ဆူညံသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အပြင်ဘက်၌ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသောအသံများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လွှက ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

သူ့အနေနှင့် တိုက်ခိုက်ရန်သာ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့မှာ ရလာသောအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအား ခုန်အုပ်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူဌေးကြီးချူယီဖုံးမှာ ခေသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

သူသည် ဝမ်လေ့၏ တိုက်ခိုက်မှုအား ရှောင်တိမ်းကာ ဝမ်လေ့အား တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တစ်ခဏချင်းပင် သိုင်းကွက် ဆယ်ကွက်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်မိလိုက်လေ၏။

ဝမ်လေ့က ချူယီဖုံးအား တိုက်ခိုက်ရင်း အခန်းထွင်းရှိသော မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူကိုလည်း သတိထားနေရ၏။

သို့သော် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ နောက်ဆုတ်သွား၏။

သူသည် တိုက်ပွဲအတွင်းဝင်မပါဘဲ ရပ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့မှာ သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးအား ကောင်းစွာ ရင်ဆိုင်နိုင်ခွင့် ရရှိသွားလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်နေ၏။

မွန်ယူသည် ကြမ်းပြင်တစ်နေရာတွင် လဲကျနေသည်။

သူ၏ရင်ဝမှဒဏ်ရာက သွေးထွက်သည်မှာ အတော်ပင်လျော့နည်းသွားပြီဖြစ်သည်။

သူသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက အပိုက်ခံထားရသော သွေးကြောများကို အတွင်းအားအသုံးပြုကာ ကြိုးစားဖွင့်လိုက်၏။

သို့သော် ဝမ်လေ့၏ သွေးကြောပိတ်ပညာက ထူးဆန်းသည့်အတွက် မည်သို့မျှ ဖွင့်မရပါချေ။

မွန်ယူမှာ ဒေါသထွက်သွားမိ၏။

သူသည် တိုက်ပွဲအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဝမ်လေ့နှင့် ချူယီဖုံးတို့က အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေသည်။

အခန်းတစ်နေရာတွင် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူတစ်ယောက်က ပါဝင်ကူညီခြင်းမရှိဘဲ ရပ်နေ၏။

မွန်ယူက ဒေါသ ပိုထွက်သွားသည်။

သူသည် ငေးကြောင်ရပ်သော မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူအား....

'ဟေ့....ခင်ဗျားက ဘာငေးနေတာလဲ၊ ဝင်ပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ပါတော့လား'

ဟု အော်ဟစ်သတိပေးလိုက်၏။

သို့သော် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ မွန်ယူ၏ အော်ဟစ်သတိပေးသံကို မကြားသည့်အလား၊ တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်ချေ။

မွန်ယူက စိတ်တိုလာ၏။

သူသည် ထပ်မံအော်လိုက်သည်။

'မင်း ငေးမနေနဲ့၊ ဒီကောင်လေးကိုအမြတ်ရှင်း'

သို့သော် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူက မလှုပ်ပါ။

မှန်ယုက....

'မင်း သတ္တိမရှိရင် ကျုပ်ကို သွေးကြောလာဖွင့်ပေး၊ ကျုပ် ဒီကောင်လေးကို ဆုံးမပြမယ်'

ဟု ထစ်အော်လိုက်သည်။

သူက မည်သို့ပင် အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသော်လည်း မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ တွေဝေနေဆဲပင်ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဘာကိုမျှမကြားသည့်အလား၊ မမြင်သည့်အလား ကျောက်ရုပ်တစ်ခုပမာ ရပ်နေ၏။

မှန်ယုမှာ ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားသည်။

သူသည် မကျေနပ်သလိုဖြစ်လာပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူအား ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းလိုက်လေတော့သည်။

....o....

'ယား....'

ဝမ်လေ့နှင့် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးတို့၏ တိုက်ပွဲမှာ တစ်စထက် တစ်စ ပြင်းထန်လာလေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ သူဌေးသားတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း သိုင်းပညာကို စိတ်ဝင်စားသောကြောင့် ငယ်စဉ်ကပင် သိုင်းပညာကို သင်ကြားခဲ့၏။

ဆရာကောင်းများထံမှ စနစ်တကျသင်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ သူ၏ သိုင်းပညာသည် အရွယ်နှင့်မလိုက်ဖက်အောင် ထက်မြက်လှပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးအား သိုင်းကွက် လေးငါးဆယ်အတွင်း အနိုင်ယူနိုင်မည်ဟု ထင်ခဲ့၏။

လက်တွေ့တွင်မူ အထင်နှင့်အမြင်သည် လွန်စွာမှ ခြားနားနေသည်။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးသည် ဝဖြိုးသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မလိုက်အောင် ပေါ့ပါးစွာ လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့အပြင် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာလည်း သိုင်းပညာ အတော်ပင် ထက်မြက်သည်ကို သိလာရသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့မှာ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအား အနိုင်ရရှိစေရန် ကြိုးစား၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေရလေသည်။

သူ့ဓားကြီး ချူယီဖုန်းကလည်း ဝမ်လွေအားရှင်းပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပုံရလေသည်။

သူသည် ဝမ်လွေအား တရကြမ်းပင် တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလာ၏။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တိုက်ပွဲအရှိန်အဟုန်က ပို၍ပို၍ မြင့်မားလာလေသည်။

သိုင်းကွက်တစ်ရာခန့် ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်၏။

ဝမ်လွေမှာ တစ်စထက်တစ်စ အသာရလာသည်။

သူသည် သိုင်းကွက် တစ်ရာ့ငါးဆယ်မပြည့်ခင် သူ့ဓားကြီး ချူယီဖုန်းအား အနိုင်ယူနိုင်ရန်အတွက် သူ တတ်မြောက်ထားသော သိုင်းကွက်များမှ အကောင်းဆုံး သိုင်းကွက်များကို ထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ယား....'

သူ့ဓားကြီး ချူယီဖုန်းမှာ သိုင်းပညာ ထက်မြက်သည်မှာ မှန်၏။

သို့သော် လေ့ကျင့်မှုပြတ်ကာ စည်းစိမ်ခံစားနေခဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

တကယ်တန်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်သောအခါ၌ အချိန်ကြာသည်နှင့်အမျှ မောဟိုက်လာ၏။

သိုင်းကွက်များလည်း လျော့ကျလာသည်။

သူသည် တဖြည်းဖြည်း တိုက်ခိုက်မှုပင် မပြုနိုင်ဘဲ ဝမ်လွေ တိုက်ခိုက်သမျှကို ခံရနေသောအနေအထားသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ့ဓားကြီးချူယီဖုံးမှာ ရင်ထိတ်လာ၏။

သူ့အခြေအနေ မဟန်တော့သည်ကို ကောင်းစွာသဘောပေါက် သွားလေသည်။

သူသည် ထိတ်လန့်စွာဖြင့်....

'ဟေ့....မင်းက ဘာလုပ်နေတာလဲ ဝင်တိုက်ပါတော့လား'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

သူ့ဓားကြီး ချူယီဖုံး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသော အခါ ကျောက်ရုပ်ပမာ ရပ်နေသော မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

သူသည် သူ့ဓားကြီးချူယီဖုံးအား အတော်ပင်ကြောက်ရှံ့ပုံရသည်။

သူ့ဓားကြီးချူယီဖုံး အသံထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် တုံ့ဆိုင်း၍ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာ တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ချက်ချင်းပင် ပြေးဝင်လာသည်။

သူသည် ဝမ်လေ့အား ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ဝမ်လေ့....ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို အသုံးပြုကား ဝမ်လေ့အား စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူ၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူသည် မသဲမကွဲ အသံတစ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး ရှတ်တရက် နောက်ကျွမ်းပစ်လိုက်သည်။

ဝမ်လေ့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တိုက်ပွဲအတွင်းမှလွတ်ထွက်ကာ အခန်းထောင့်တနေရာသို့ ကျရောက်သွားသည်။

ဝမ်လေ့ တိုက်ပွဲအတွင်းမှ ခုန်ထွက်သွားသောကြောင့် သူ့ငွေကြီးချူယဲ့ ဖုံးမှာ အကြပ်အတည်းအောက်မှ လွတ်မြောက်သွားလေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူမှာလည်း တစ်ချက်မျှသာ တိုက်ခိုက်ပြီး ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

ဝမ်လေ့က ထိုလူများနှင့် အတော် ဝေးဝေးရောက်အောင် နောက်သို့ဆုတ်ခွာပြီးမှ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်သူသည် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့်လူအား မယုံကြည်နိုင်သလို ကြည့်လိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူက လေသံ ပျော့ပျောင်း စွာဖြင့်....

'မင်း....အံ့ဩသွားတယ် ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ပါတယ်'

မျက်နှာဖုံး စွပ်နှင့်လူက....

'ကျုပ်လို့.... မင်းမထင်ဘူး မဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့....ပထမ.... ဦးသေပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်အတော်ပဲ အံ့ဩသွားပါတယ်၊ ဦးကို တစ်ယောက်ယောက်က သုပ်ကြံသတ်ဖြစ်သွားတာလို့တောင် ထင်မိခဲ့ပါတယ် ဦးဟန်ဆောင်ပစ်ချလိုက်တဲ့ အလောင်းကလဲ ကြေမွပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား'

တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ ဘယ်သူကမှ ဦးမဟုတ်ဘူးလို့ မငြင်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး'

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူက....

'ဟုတ်တယ်၊ ချောက်ထဲကျပြီး သေတယ်ဆိုတော့ အလောင်းဟာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ ဒီအလောင်းကို ဘယ်သူက မှတ်မိတော့မှာလဲ'

ဝမ်လေ့က….

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စုံစမ်းရင်းနဲ့ပဲ ဦးဟာမသေနိုင်ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တယ်၊ အခုတော့ ကျွန်တော့်အထင်မှန်နေတာ သိရပါပြီ'

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူက….

'မင်းကသိတာတွေ များနေတာ မင်းအတွက်ကံဆိုးတာပဲပေါ့'

ဝမ်လေ့က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဦးကို ရွှေကျားရဲ့ဘိုက်ပိုင်ရှင်ဆိုပြီး သိုင်းလောကသားတွေက ဝိုင်းဝန်းပြီး လေးစားကြည်ညိုကြပါတယ်၊ ဦးဟာ သိုင်းလောကမှာ တစ်သက်လုံး သိက္ခာသမာဓိ တည်ကြည်စွာနဲ့ ရပ်တည်လာခဲ့တယ်၊ အမှားတစ်ခုအတွက်နဲ့ နောက်ထပ်အမှားတွေ ဆက်တိုက်ကျူးလွန် ရမယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိလှပါဘူး'

မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူမှာ ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင် အော့ဝါးပင်ဖြစ်သည်။

အော့ဝါးမှာ ဝမ်လေ့၏စကားကြောင့် တွေဝေနေသည်။

ဝမ်လေ့က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'လောကမှာ ဘယ်သူမှအမှားနဲ့ မကင်းကြပါဘူး၊ တစ်ခါတစ်ရံ မှားယွင်း တတ်ကြပါတယ်၊ အမှားကို နောင်တရပြီး ဆင်ခြင်ကြည့်တတ်ဖို့ပဲ လိုပါတယ်'

သူ့စကားကြောင့် ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင် အော့ဝါးမှာ ငိုင်ကျသွားသည်။

ဝမ်လေ့က အော့ဝါးအား ကြည့်လိုက်သည်။

အဖြစ်အပျက်များသည် ရှုပ်ထွေးလှသည်။

သို့သော် ဝမ်လေ့အနေနှင့် အဖြစ်အပျက်အားသုံးကို ခြုံကြည့်ပြီး သဘောပေါက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဖြစ်စဉ်များ တစ်ခုချင်းကိုမူ ကောင်းစွာ သိခြင်းမရှိပါ။

မကြာမီ သူမရှင်းလင်းသေးသော အချက်အလက်များ ရှင်းလင်းစွာ သိရတော့မည်ဟု ယုံကြည်၏။

အော့ဝါ့ထံမှ သက်ပြင်းချသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အော့ဝါးက မျက်နှာပေါ်မှ ဖုံးအုပ်ထားသော ခေါင်းစွပ်အနက်ကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်၏။

သူ၏မျက်နှာမှာ ညိုးနေ၏။

သူသည် အလွန် စိတ်ထိခိုက်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'ကျုပ်ဟာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အများရဲ့လေးစားကြည်ညိုမှုကို ခံခဲ့ရပါတယ်၊ အခုတော့ ကျုပ်ဘဝက မျက်နှာမဖော်ရဲတဲ့ အဖြစ်ကို ရောက်ရှိနေရတယ်'

ထိုလူသည် အမှန်တကယ်ပင် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါး အစစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါး သေဆုံးခြင်း မရှိသေးပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင် ရွှေကျားရဲတိုက် အနောက်ဘက် ချောက်ကမ်းပါးထဲ ကျ၍ သေဆုံးခဲ့သူသည် မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။

စဉ်းစားစရာပင်....

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်၏ နောင်တရသော လေသံကို ကြားရလျှင် သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးက ရင်ထိတ်သွား၏။

သူသည် ကမန်းကတန်း လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်၏။

'အောင်ဝါး၊ခင်ဗျား ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ၊သူ့ကို ရှင်းပစ်ပြီးရင် ကျုပ်တို့ ဘာကိုမှ စိုးရိမ်သောကဖောက်နေစရာ မလိုတော့ပါဘူးဗျာ'

ထိုစဉ်....

'ချင်....'

'ဟာ....'

'အား....'

အပြင်ဘက်မှ တိုက်ခိုက်နေသော အသံများ ပို၍ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

အဆောက်အအုံ အပြင်ဘက်တွင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ ကျိန်းသေလှ၏။

ယင်းတိုက်ပွဲက အဘယ်ကြောင့် ပေါ်ပေါက် လာရပါသနည်း။

ဝမ်လေ့မှာ အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့် အဖြေ သိလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က ချူယိဖုံးအား ကြည့်လို ပြီး....

'ချူယိဖုံး၊ ခင်ဗျား လွှတ်လိုက်တဲ့လူက သိမ်းငှက်လောက် ချစ်ဆီ သွားလို့ မရတော့ဘူး၊ ကျုပ်နောက်မှာ အင်အား တောင့်တင်းတယ်၊ကျုပ်ကို ကူညီမယ့်လူ အများကြီးရှိတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ဖို့ ကောင်းတယ်'

သူဌေးကြီး ချူယိဖုံး၏ မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွား၏။

သူ၏ ရင်ထဲ၌ လေးလံလာ၏။

'မင်း....မင်း....'

သူ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။

ဝမ်လေ့က ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါးဘက် လှည့်လိုက် သည်။

'ဦး အပြင်မှာ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်နဲ့ အာဏာသားတွေ ရောက်လာကြပါပြီ၊ ဦးတို့ဘက်က လူကို ဟန့်တား တိုက်ခိုက်နေတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးအနေနဲ့ နောင်တရသင့်ပါပြီ၊ သူတစ်ပါးရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှာ ရှပ်သေးတစ်ရုပ်လို နေမယ့်အစား အမှန်တရားအတွက် ရင်ဆိုင်လိုက်ပါ၊ရပ်တည်လိုက်စမ်းပါ'

ရွှေကျား ရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက....

'စောစောက ထွက်သွားတဲ့လူ ဘယ်သူလဲ မင်းသိရဲ့လား'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

'မသိပါဘူး'

ရွှေကျား ရဲတိုက်ရှင်က....

'အဲဒီလူဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ပဲ'

ဟု တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်၏။

ထိုစကား ကြားရသောအခါ ဝမ်လေ့မှာ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

သူ၏ ရင်ထဲ လေးလံသွား၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက....
'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို သိမ်းငှက် လောက်ချစ်တို့က ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း ရှိပါ့မလား'

ဟု မေးလိုက်ပြန်၏။

ဝမ်လေ့က အံကြိတ်လိုက်၏။

'သူ့ကို သိမ်းငှက်လောက်ချစ်က ရင်ဆိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးကတော့ သူ့ကို ဟန့်တားနိုင်လိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်က သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးကို ဖမ်းလိုက်ရုံပေါ့'

ဝမ်လေ့က စကားဆုံးသည်နှင့် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးထံသို့ ခုန်အုပ်ကာ ဖမ်းချုပ်လိုက်လေသည်။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေ၏။

သို့သော် သတိမလွတ်ပါ။

ဝမ်လေ့က သူ့ထံသို့ ခုန်အုပ်လာသောအခါ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပြီး နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က အလွတ်မပေးပါ။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးထံ အတင်းတိုးဝင်သွားပြီး တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'မင်း....မင်း'

ချူယီဖုံးမှာ စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ပါ။

ဝမ်လေ့၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်မှုများကို အသည်းအသန် ရှောင်တိမ်းရင်း နောက်သို့ ဆုတ်ပေးနေရ၏။

ဝမ်လေ့က တိုက်ခိုက်အား မလျော့ပါ။

သူသည် ယခုတစ်ကြိမ်တွင် လက်ဦးမှု ရသွားပြီ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အပေါ်စီးမှ နေ၍ သူက စိတ်တိုင်းကျ တိုက်ခိုက်နေလေတော့သည်။

တခဏ အတွင်းမှာပင်....

ဝမ်လေ့၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံး၏ တစ်ကိုယ်လုံးအား လွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာ အလွန် ထိတ်လန့်သွား၏။

သူသည် ဝမ်လေ့၏ တိုက်ခိုက်မှုအား အသည်းအသန် ကာကွယ်နေရ၏။

သူ၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သိုင်းကွက် ငါးဆယ်ပင် ပြည့်အောင် ခုခံနိုင်မည် မဟုတ်ဟု တွေးလိုက်မိ၏။

သူသည် မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး....

'အောဝါး ခင်ဗျား ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ကျုပ် ဒုက္ခရောက်ရင် ခင်ဗျားက ပိုပြီး ဒုက္ခရောက်မယ်ဆိုတာ နည်းနည်းမှ မသိဘူးလား'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်၏။

သို့သော်....

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောဝါးက ဘာတစ်ခုမျှပင် မလှုပ်ပေ။

သူသည် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးဘက်မှဝင်ရောက်ကူညီခြင်း မရှိဘဲ တွေဝေငေးငိုင်နေ၏။

ချူယီဖုံးမှာ အောဝါးအား ကြည့်ရင်း ထိတ်လန့် ဒေါသထွက်သွားပြီး....

'အောဝါး ကျုပ်ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်ချင်သလား'

ဟု လှမ်း၍ ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။

ဝမ်လေ့က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားကြောင့်သာ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် ဒုက္ခရောက်ရတာဗျ၊ ကျုပ်က သူ့ကို ဒုက္ခမပေးဘူး၊ သူ့ကို ကျုပ် အလွန်လေးစားကြည်ညိုတယ်၊ ကျုပ်တင်မကဘူး၊ သိမ်းငှက်လောကချစ်ဟာလဲ သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်ပဲ၊ ဘယ်သူကမှ ကိုယ့်ရဲ့မိတ်ဆွေကို ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်ကြပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်လွေ့ ပြောစကားများသည် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်၏ အသည်းနှလုံးတည့်တည့်သို့ ထိမှန်သွားသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး၏မျက်နှာ အနည်းငယ် ဖြူလျော်သွားသည်။

မှန်သည်။

ဝမ်လွေ့သည် သူ့အား ဒုက္ခပေးမည် မဟုတ်ပါ။

ထို့အတူ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်သည် သူ၏မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

သူ့အား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ဒုက္ခမပေးခဲ့သလို ယခုလည်း သူ့အဖြစ်ကို စာနာနားလည်ကြသည်။

သူ့အား ဒုက္ခပေးကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သူ့အား တကယ်တမ်း ဒုက္ခတွင်းထဲဆွဲချခဲ့သူမှာ သူငွေ့ကြီး ချူယာဖိုးပင် မဟုတ်ပါလား။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက....

'ကျုပ်ကို ဘယ်သူက ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကောင်းကောင်း သိပါပြီ၊ ကျုပ် ဒုက္ခ မရောက်ချင်တော့ဘူးဗျ'

ဟု တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ရုတ်တရက် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လာလေတော့သည်။

....o....

တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး ခုန်ဝင်လာပြီ ဖြစ်သည်။

အော့ဝါး ဝင်ရောက်လာသောကြောင့် ဝမ်ကေမှာ ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူသည် တစ်ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်ရန် ဝန်မလေးပါ။

သို့သော် အော့ဝါးနှင့် သူငွေ့ကြီးချူယာဖိုးနှစ်ယောက်ပေါင်း တိုက်ခိုက်လျှင်မူ မည်သို့မျှ ရင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးအား သိုင်းလောကသားတို့က လေးစားကြရသည့် အကြောင်းရင်းတွင် သိုင်းပညာ ထူးချွန်သော အချက်သည်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါး၏ သိုင်းပညာသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ထက်ပင် မြင့်မားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်၏ သိုင်းပညာအဆင့်ကိုပင် ဝမ်လေ့က ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် အတော်ကို ကြိုးစားရမည် ဖြစ်သည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါးနှင့်ဆိုလျှင် ဆိုဖွယ်ရာပင် မရှိတော့ပါ။

ဝမ်လေ့မှာ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

သူသည် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်မနေနိုင်ခဲ့တော့ပါချေ။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အောင်ဝါး တိုက်ပွဲအတွင်း ဝင်လာသည်နှင့် သူက ချက်ချင်း နောက်သို့ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

ဝမ်လေ့ နောက်ဆုတ်သွားသဖြင့် သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာ ဝမ်လေ့၏လက်မှ ဒုတိယအကြိမ် လွတ်မြောက်သွားလေသည်။

သူဌေးကြီးချူယီဖုံးက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

သို့သော် သူ၏အပြုံးက တာရှည်မခံပါ။

တစ်ခဏအတွင်း ပျောက်ကွယ် သွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်သည် တိုက်ပွဲအတွင်းရောက်ရှိလာသည်နှင့် ဝမ်လေ့အား တိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိပါ။

သူသည် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးအား ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါးက ရန်သူဖြစ်သည့် ဝမ်လေ့အား တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ သူ့အား အဘယ်ကြောင့် ယခုလို တိုက်ခိုက်လာရသည်ကို စဉ်းစား မရပါချေ။

သို့သော် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးသည် စဉ်းစားရန် အချိန်လုံလောက်စွာ မရှိပါချေ။

သူသည် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါး၏တိုက်ခိုက်မှုအား ကမန်းကတန်း ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အောင်ဝါး၏ သိုင်းပညာ အလွန် ထက်မြက်သည်မှာ အပြောမဟုတ်ပါ။

လက်တွေ့၌လည်း အလွန်ပင် ထက်မြက်လှကြောင်း ဝမ်လေ့တစ်ယောက် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အောင်ဝါးက လက်ဝါးတစ်ချက် ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။

သူ၏လက်ဝါးသည် သူဌေးကြီးချူယီဖုံး၏ ပခုံးစွန်းအား ကုပ်ဆွဲမည့်ဟန်နှင့် ဝင်ရောက်လာသည်။

ချူယီဖုံးက ပခုံးစွန်းအား နှိမ့်ချ၍ ကိုယ်တစ်ဘက်စောင်းကာ လက်ဝါးနှစ်ဘက် ပြိုင်တူ ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။

သို့သော် ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါး၏ လက်ဝါးက ရုတ်ခြည်း ကွေ့ဝိုက်ကာ သူဌေးကြီး ချူယီဖုံး၏ရင်ဝကို ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူဌေးကြီးချူယီဖုံးမှာ ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူသည် အလွန်ထိတ်လန့်သွားပြီး ရှောင်တိမ်းရန် အလျင်အမြန် ကြိုးစား လိုက်လေသည်။

သို့သော် သူ့အတွက် အချိန်က လွန်စွာ နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။

'ဝုန်း...'

အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

သူဌေးကြီးချူယီဖုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။

....ဝ..

တိတ်ဆိတ်နေ၏။

အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်စွာ ငြိမ်သက်နေ၏။

အခန်းတစ်နေရာတွင် ဝမ်လေ့မှာ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်ပမာ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံက ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးအား စူးစိုက်၍ ကြည့်နေလေသည်။

သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့သြခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်းစသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်ထွက်နေ၏။

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်ကမူ ဝမ်လေ့အား မကြည့်ပါ။

သူသည် ကြမ်းပြင်တွင် လဲကျနေသော သူဌေးကြီးအား ရွံရှာစက်ဆုပ်သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာမှ ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက ဝမ်လေ့ဘက် လှည့်လာ၏။

သူသည် ဝမ်လေ့အား ပြုံးပြလိုက်ပြီး....

'မင်းကြည့်ရတာ အတော် အံ့သြနေတယ်ထင်တယ်'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

သူသည် အော့ဝါးအား ဦးညွတ်ရင်း....

'ဦးလိုလူမျိုးဟာ မတရားမှုကို ဘယ်တော့မှ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် အမြဲယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်၊ အခုကိစ္စမှာ ဦးက ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့ ကျွန်တော် အတော်ပဲ အံ့ဩတုန်လှုပ်မိပါတယ်'

ရွှေကျားရဲ့ဘိုက်ရှင် အော့ဝါးက....

'ကျုပ် ဘာကြောင့် ပါဝင်ခဲ့ရသလဲဆိုတာ မင်းသိသလား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....

'ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိသမျှ ပြောပါရစေ'

ရွှေကျားရဲ့တိုက်ရှင် အော့ဝါးက....

'ပြောပါ'

ဝမ်လေ့က တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်၏။

ပြီးမှ....

'ဦးဟာ....အလွန်ကျော်ကြားတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်တာမှန်ပေမယ့် ဦးမှာ ဝင်ငွေကောင်းတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ မရှိပါဘူး၊ ပြီးတော့ ဦးရဲ့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်တစ်လျှောက် ကြည့်ရင်လဲ ချမ်းသာတဲ့လူတွေ မဟုတ်ကြပြန်ဘူး'

ဝမ်လေ့က စကားဆက်လိုက်၏။

'ဦးဟာ ဝင်ငွေသိပ်မရှိပေမယ့် ထွက်ငွေကတော့ အလွန်များပြားတယ်လို့ ဆိုရမယ်၊ တစ်ခါတရံ လောင်းကစားမှုများပြားတဲ့ညော့်သည်တွေ၊ ညော့်ခံစရိတ်၊ ခမ်းနားထည်ဝါတဲ့ ရွှေကျားဲတိုက် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းဖို့စရိတ်၊ အမှုထမ်းတွေအတွက် စားစရိတ်တွေဟာ အလွန်များပါတယ်၊ ဒီစရိတ်တွေကြောင့် ဦးမှာ အကြွေးတင်လာမယ့် ဦး အကြွေး မဆပ်နိုင်တဲ့အခါ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်ကို အလိုလို ရောက်ရှိသွားတာပေါ့'

အော့ဝါးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'မင်းပြော အချက်တွေ တကယ်ပဲ တစ်ချက်မှ မလွဲခဲ့ပါဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါထက် ချောက်ကမ်းပါးထက် ပစ်ချခဲ့တဲ့အလောင်းက ဘယ်သူများလဲ၊ ဦးရဲ့အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ထားပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေတော့ ဒီလူ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ခန့်မှန်းလို့မရဘူး'

အော့ဝါးက....

'အဲဒီအလောင်းက တခြားသူမဟုတ်ဘူး၊ ပွဲစားစိဝမ်ဖေး ရဲ့ အလောင်းပါပဲ'

'ဟောဗျာ....'

ဝမ်လေ့မှာ အလွန်အံ့ဩသွား၏။

သူသည် ခေါင်းအသာယမ်းရင်း....

'ဒီအလောင်းဟာ ပွဲစားစိဝမ်ဖေးရဲ့ အလောင်းဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတွေးမိခဲ့ဘူး'

ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

အော့ဝါးက ပြုံးလိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ပွဲစားစိဝမ်ဖေးဟာလဲ သူဌေးကြီး ချူယံဖုံးရဲ့ အကြံအစည်မှာ ပထမကပါဝင်ခဲ့တယ်၊ နောက်ပိုင်းကျတော့ သူဟာ ဒီလို မကောင်းမှုကို မလုပ်ရဲဘူး၊ အဖြစ်မှန် ပေါ်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးက သူ့ကို အမြဲ ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့အခါ သူက အဖြစ်မှန်တွေကို ဖွင့်ပြောဖို့ ကြံစည်း ကြိုးစားခဲ့တယ်၊ ဒါကို သူဌေးကြီးချူယံဖုံးက ရိပ်မိသွားတော့ မိုးမြေရိုက်းချုပ်ဆို အမိန့်ပေးပြီး ပွဲစားစိဝမ်ဖေးကို ရှင်းပစ်လိုက်တာပဲ'

ဝမ်လေ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ကျွန်တော် ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးကိုတော့ ခြုံငုံသုံးသပ် အဖြေထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်'

အော့ဝါးက....

'ဒါပေမယ့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုချင်းစီကိုတော့ မင်းက ကောင်းကောင်း မသိသေးဘူး မဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီကိစ္စတွေအားလုံး ဦးက ရှင်းပြပါလို့ ကျွန်တော် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်'

အော့ဝါးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ် ဒီကိစ္စတွေအစအဆုံး ရှင်းပြပါ့မယ်၊ မင်း ဘယ်ကစပြီး သိချင်သလဲ ပြောပါ'

ဝမ်လေ့က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်၏။

ပြီးမှ....

'သူဌေးကြီးချူယံဖုံးရဲ့ အကြံအစည်ကစပြီး ပြောပြပါ'

ဟု တောင်းဆိုလိုက်၏။

အော့ဝါးက....

'ကျုပ်နဲ့မွန်ယုဟာ တစ်ခါတရံမှ လောင်းကစားကြတဲ့ သူတွေပဲ၊ ဒါပေမယ့် လောင်းကစားခြင်းဟာ သိတဲ့အတိုင်းပဲ စွဲလမ်းစေတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ မကြာခဏဆိုသလို သူဌေးကြီးချူယံဖုံးရဲ့ ဒေါင်းစိမ်း လောင်းကစားခန်းမကို မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ပါတယ်'

ဝမ်လှေက....

'ဦးတို့က ဘာကြောင့် ဒေါင်းစိမ်း လောင်းကစားခန်းမ တစ်ခုတည်းကိုပဲ သွားကစားရတာလဲ'

အောဝါးက....

'သိုင်းလောကသားတွေက ကျုပ်တို့ကို ခြောက်ပစ်ကင်းတဲ့ လူတွေလို့ သတ်မှတ်ထားကြတော့ လောင်းကစားတာတွေကို လူတွေ မသိစေချင်ဘူးလေ၊ ဒေါင်းစိမ်းလောင်းကစားခန်းမက လျှို့ဝှက်တယ်၊ ပြီးတော့ လောင်းကစားတဲ့ လူတွေက သိုင်းလောကနဲ့ မပတ်သက်တဲ့လူတွေဆိုတော့ ကျုပ်တို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လောင်းကစားလို့ ရတာပေါ့'

ဝမ်လှေက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့....ဆက်ပြောပါဦး'

အောဝါးက....

'ပထမပိုင်းမှာ ကျုပ်နဲ့မှန်ယူဟာ လောင်းကစားတိုင်း မကြာခဏ အနိုင်ပေါ်ကြတယ်၊ နောက်ပိုင်းကြတော့ ကျုပ်တို့ရှုံးလာကြတယ်၊ ရှုံးလေကစားလေနဲ့ပဲ ကျုပ်တို့ ရှိသမျှကုန်လာခဲ့တယ်၊ ဒီမှာသူဌေးကြီး ချူယဲဖုံးက ကျုပ်တို့ကို အတိုးနဲ့ ငွေထုတ်ပေးပြီး ဆက်ကစားစေတယ်'

ဝမ်လှေက....

'အကြွေး ဘယ်လောက်တင်ခဲ့သလဲ'

အောဝါးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'ပြောရင် မင်းယုံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ဟာ တစ်ယောက်ကို ရှစ်သောင်းကျော်လောက် အကြွေးတင်ခဲ့ကြတယ်'

ဝမ်လှေ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

'ဒီငွေတွေ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုမှမဆပ်နိုင်တာကို ချူယဲဖုံးက သိတော့ ကျုပ်တို့ကို သူ့လက်အောက်ထဲ မသိမသာချုပ်ကိုင်ထားခဲ့တယ်၊ နောက်တော့ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို သူ့ရဲ့ အကြံအစည်ပြောပြပြီး ငွေစုခွဲပေးမယ်လို့ ကတိပြုစည်းရုံးလိုက်တယ်၊ မတော်တဆ ဒီကိစ္စထဲမှာ ထိပ်ဘန်းသိုင်းသမားတွေ ဝင်စွက်လာတဲ့အခါ ရှင်းပစ်ဖို့တာဝန်ကို မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ယူပေးရတယ်'

ဝမ်လှေက....

'ဟုတ်ကဲ့....ဆက်ပါဦး'

အောဝါးက...

'သူဌေးကြီးချူယဲဖုံးဟာ စီးပွားရေးကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းဆိုလို့ မည်မည်ရရမရှိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် သူက သူဌေးကြီး

လျှုပြင်းတို့၊ သူဌေးကြီးဝမ်အင်းတို့ကို သိပ်အားကျ မနာလိုဖြစ်ခဲ့တယ်၊ နောက်ဆုံး သူဌေးကြီးလျှုပြင်းရဲ့ ရတနာကိစ္စကို စုံစမ်းသိရှိသွားခဲ့တယ်'

အော့ဝါးက မောသွားဟန်ဖြင့် ခေတ္တနားလိုက်၏။

ပြီးမှ စကားဆက်လိုက်၏။

'နောက်တော့ သူက သူဌေးကြီးလျှုပြင်းအိမ်က မြင်းလှည်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို ရှင်းပစ်ပြီးတော့ သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုကို ရုပ်ဖျက် အစားထိုးလိုက်တယ်၊ သူဌေးကြီးလျှုပြင်းရဲ့ရတနာတိုက်ထဲ လျှို့ဝှက်သော့တွေနဲ့ စီမံထားပြီး အလွန်လုံခြုံတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် သော့ဖွင့်ဖို့ သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုကို တာဝန်ပေးခဲ့တာပဲ'

ဝမ်လေ့ ပြုံးသွား၏။

သူ၏ တွေးတောခန့်မှန်းချက်များ ဤမျှအထိမှန်ကန်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်လေ့က....

'ဒါထက် ဘာကြောင့် အခုကိစ္စမှာ အာမခံဌာနကို ဆွဲသွင်းရတာလဲ'

ဟု မေး လိုက်၏။

အော့ဝါးက....

'သူဌေးကြီးလျှုပြင်းရဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေက အလွန်များတယ်၊ လူမသိအောင်သယ်သွားဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး၊ မြင်းလှည်းကို အသုံးပြုပြီး သယ်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ခြေရာခံနိုင်ခြင်း မရှိအောင် စီစဉ်ရတယ်လေ'

ဝမ်လေ့က....

'ဘယ်လိုစီစဉ်တာလဲ'

'သူဌေးကြီးချုယ်ဖီးက သိုင်းလောက ရတနာပစ္စည်းတွေ ဝယ်တယ်ဆိုပြီး သတင်းလွှင့်လိုက်တယ်၊ အမှန်တော့ ဒီပစ္စည်းတွေဟာ အစစ်မရှိပါဘူး၊ အားလုံးဟာ အတုတွေချည်းပါပဲ'

ဝမ်လေ့က မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

'ဒါထက် ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင်က ပစ္စည်းအစစ်တွေ လက်ခံရတယ်ပြောပါလား'

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက ပြုံးလိုက်ပြီး....

'မင်းတို့က ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူးကို ယုံတာ အမှားပဲ'

ဝမ်လေ့က မျက်မှောင်ပိုကုတ်သွား၏။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခေါ်နှစ်လက်အာမခံဌာန ခေါင်းဆောင် တုကျူးဟာ ဦးတို့ဘက်တော်သားဖြစ်နေလို့လား၊ ကျွန်တော်

စုံစမ်းကြည့်ရသလောက် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူ ဟာ ဦးတိုလူစုနဲ့ ဆက်စပ်မှုမရှိဘူး၊ ပြီးတော့ သူ့ကို ငွေကြေးနဲ့စည်းရုံးဖို့လဲ မလွယ်ပါဘူး’

အော့ဝါးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ တုကျူးဟာ တကယ်ကို စည်းရုံးဖို့မလွယ်တဲ့ လူစားမျိုးပါပဲ’

ဝမ်လေ့က....

‘ဒါဆို ဘာကြောင့် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ယုံတာ မှားတယ်လို့ ပြောရတာလဲ’

အော့ဝါးက....

‘လက်ရှိအာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူးဆိုတာက မင်းတို့သိတဲ့ တုကျူးမှမဟုတ်တဲ’

‘ဗျာ....’

‘ဝမ်လေ့က ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေသည်။

အော့ဝါးက ရှင်းပြလိုက်၏။

‘သူတို့က ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူးကို အလစ်မှာ ဖမ်းချုပ်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ သော့ဝိဇ္ဇာမှန်ယူ၍ တပည့် ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့ သက်တော်စောင့် ကျန်းပေါင်ကို ရုပ်ဖျက်ပြီး အစားထိုးလိုက်တာပဲ’

ဝမ်လေ့မှာ ယခုမှ လစ်ဟာနေသောကွင်းဆက်တစ်ခု ဆက်မိသွား၏။

ဝမ်လေ့က....

‘ဒါဆိုရင် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူး အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးသလား’

ဟု မေးလိုက်၏။

အော့ဝါးက ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်၏။

‘မရှိတော့ဘူး’

ဝမ်လေ့ ရင်ထိတ်သွား၏။

အော့ဝါးက....

‘တုကျူးကိုလဲ မိုးမြေဂိုဏ်းသားတွေက သတ်ပစ်လိုက်ကြတာပဲ၊ ပထမတော့ တုကျူးကို စီဝမ်ဖေးရဲ့မြေအောက်ခန်းမှာ ချုပ်ထားသေးတယ်’

ဝမ်လေ့က....

‘ပွဲစားစီဝမ်ဖေးက ဘယ်လိုလုပ်....’

အော့ဝါးက....

‘ပွဲစားစီဝမ်ဖေးက မှုခင်းတကယ်ကျူးလွန်ပြီးမှ ကြောက်လန့်လာတယ်လေ၊ သူက ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနကို လျှို့ဝှက်

စခဲ့ပါတယ်၊ သဲလွန်စတွေရအောင် တတ်နိုင်သမျှ ဖန်တီးတယ်၊ သူ့အိမ်အနီးအနားမှာဆိုတော့ သူက လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်ခွင့်ရနေခဲ့တယ်'

ဝမ်လှေက...

'ဒါကြောင့် သူ့ဌေးကြီးချူယီဖုံးက စီဝမ်ဖေးကိုသတ်သင့်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ် ဆိုပါတော့'

အော့ဝါးက....

'ဟုတ်တယ်၊ ပွဲစားစီဝမ်ဖေး သွေးရူးသွေးတန်းနဲ့ လုပ်ပုံတွေကြောင့် မကြာခင် အဖြစ်မှန်တွေ ပေါ်ပေါက်သွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်က ပွဲစားစီဝမ်ဖေးကို ဖမ်းပြီး ကျုပ်ထံခေါ်လာခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ကလဲ သူတို့ကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ ဝှက်ထားပေးရတယ်'

ဝမ်လှေက...

'ဒါဆို စီဝမ်ဖေးအလောင်းဆိုပြီး ထားခဲ့တဲ့အလောင်းကကော ဘယ်သူ့အလောင်းလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

အော့ဝါးက....

'အဲဒီအလောင်းက ခေါင်းနှစ်လက်အာမခံဌာနခေါင်းဆောင် တုကျူး ရဲ့အလောင်းပါ၊ သူ့ကို စီဝမ်ဖေးရဲ့ လျှို့ဝှက်မြေ

အောက်ခန်းမှာ ချုပ်ထားရာက အခြေအနေမဟန်လို့ ရှင်းပစ်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ သဲလွန်စ ရှာမရအောင် ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့ တစ်အိမ်လုံးကို သစ်ပစ်ပြီးတော့ တုကျူးအလောင်းကို ပွဲစားစီဝမ်ဖေးရဲ့အလောင်းလို့ ထင်အောင် ဖန်တီးထားတာပဲ'

ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ဝမ်လှေက....

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် နားလည်ပြီ၊ တုကျူးအလောင်းက ပွဲစားစီဝမ်ဖေးအလောင်းအတု ဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော့ ပွဲစား စီဝမ်ဖေးအလောင်းက ဦးရဲ့အလောင်းအတု ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့'

အော့ဝါက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဝမ်လှေက....

'ဒါထက် ဦးတို့ခိုးယူလာတဲ့ ရတနာကို ပွဲစား စီဝမ်ဖေး အိမ်မှာ ခေတ္တဝှက်ထားခဲ့ကြသေးတယ် မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်၏။

အော့ဝါးက အံ့ဩသွားပြီး....

'မင်း ဘယ်လိုသိတာလဲ'

ဟု မြန်မေးလိုက်၏။

ဝမ်လွှေက....

'ပွဲစားစီဝမ်ဖေးက သဲလွန်စရအောင် စာတစ်စောင်ပို့လိုက်တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီစာအရ ပွဲစားစီဝမ်ဖေးအိမ်ကို ဝင်ရှာတဲ့အခါ မြေအောက်ခန်းကို ရှာတွေ့ခဲ့တယ်၊ အဲဒီမြေအောက်ခန်းထဲမှာ လူဘစ်ဒယာက် ချည်နှောင်ခဲ့တဲ့ အထောက်အသားတွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ပြီးတော့ ရွှေဘုံးကလေးတစ်တုံးကိုလဲ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ခဲ့ရတယ်လေ'

အော့ဝါးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ရွှေတုံးကလေးမှာ အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားတယ် မဟုတ်လား'

ဝမ်လွှေက....

'ဟုတ်ကဲ့၊ အမှတ်တံဆိပ် တပ်ထားတဲ့ ပုံပဲ'

အော့ဝါးက ...

'အဲဒါ သူဌေးကြီး လျှူပင်းရဲ့ပစ္စည်းပါပဲ'

ဝမ်လွှေက....!

'ဒါထက် ကျွန်တော့် တစ်ခု မေးပါရစေ'

အော့ဝါးက....

'မေးပါ....မေးပါ'

ဝမ်လွှက....

'ကျန်းပေါင်ကို ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာန ခေါင်းဆောင် တုကျူးနေရာမှာ ရုပ်ဖျက်အစားထိုးထားတာကို ဘယ်သူကမှ မရိပ်မိကြဘူးလား'

အော့ဝါးက....

'ဒါက ဒီလိုရှိတယ်၊ သူဌေးကြီးချူက အစီအစဉ် စဆွဲကတည်းက ကျန်ပေါင်ကို တုကျူးနဲ့ မနီးမဝေးမှာ ရှိစေပြီး အပြောအဆို အမူအရာတွေ အရင်လေ့ကျင့်ခိုင်းခဲ့တာ၊ ကျန်ပေါင်ကလဲ တုကျူးအစစ်နီးပါး တူအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ရုတ်တရက် ပြဿနာ ဇက်လာတဲ့ အခါ ဒီကိစ္စတေ အားလုံး မစဉ်းစားမိတဲ့ အသေးအဖွဲ့အချက်ထဲ ပါဝင်သွားပြီလေ'

ဝမ်လွှေက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ယခု ရှုပ်ထွေးလှသော အဖြစ်အပျက်တို့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှင်းလင်းကာ အဖြေမှန် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

သူဌေးကြီး ချူယီဖုံးမှာ ဉာဏ်သွားလှ၏။

သူသည် သူ၏အစီအစဉ်များ အကွက်ကျကျ မြင်အောင် စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့၏။

သူသည် ထိုအစီအစဉ်များတွင်ပါဝင်ရမည့် သူများကိုလည်း ရွေးချယ်ပြီး ကောင်းစွာ ကြိုးကိုင်နိုင်ခဲ့၏။

အကယ်၍သာ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား မည်သူမျှ အကူး မတောင်းခဲ့လျှင် သို့တည်း မဟုတ် ...

သူနှင့် ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနမှ ယန်တတို့ မိတ်ဆွေမဖြစ်ခဲ့လျှင်....

သို့တည်းမဟုတ်....

မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သိမ်းငှက်သောက်ချစ် တိုက်ခိုက်စဉ်က သူ ငင်မစွက်ဘဲနေခဲ့၍ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်နှင့် သူသာ မသိကျွမ်းခဲ့လျှင် ...

ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် ယခုလိုမြန်ဆန်စွာ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ဝမ်လေ့ကတွေးရင်းမှ မွန်ယူက သူ၏ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်ကြောင်း သိမ်းငှက်လောက်ချစ်အား တိုင်ကြားပြီး အကူအညီတောင်းခိုင်းရပါသနည်းဟု တွေးလိုက်မိ၏။

ဝမ်လေ့က....

'ဘာကိစ္စကြောင့် ဦးတို့က သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကို ဒီကိစ္စထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်ရတာလဲ၊ သိမ်းငှက်လောက်ချစ်ကိုသာ ဒီအမှုတွေ အကူအညီမတောင်းခဲ့ရင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်လာစရာအကြောင်းရှိပါတယ်'

ဟု မေးလိုက်၏။

အော့ဝါးက....

'မွန်ယုအနေနဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ သူ့ရဲ့ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်တယ်လို့ မပြောရင် ပထမဆုံး သူဟာ တရားခံလို့ သံသယ ဝင်လာစရာရှိတယ်၊ သူ့ရဲ့ကျမ်းစာအုပ် ပျောက်တယ်ဆိုမှ သူ့ကျမ်းစာအုပ် အသုံးပြုသူတစ်ဦးလို့ ထင်ပြီး ရေလိုက် လွဲသွားစေချင်တယ်၊ အမှုရှုပ်ထွေးပြီး အချိန်တွေပိုကြာသွားစေချင်တဲ့ သဘောကြောင့်ပဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဒါဆို ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနကို ဒီကိစ္စထဲ ထည့်သွင်းလိုက်တာကတော့'

အော့ဝါးက....

'ဒါလဲ အတူတူပဲ၊ အမှုတွေများမှ လောက်ချစ်အနေနဲ့ ဘယ်အမှုကို ရှင်းရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားမယ်လေ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့က ဓားနှစ်လက်အာမခံဌာနကိုလဲ အသုံးပြုရမယ့်ကိစ္စက ရှိသေးတာကိုး'

ဝမ်လေ့က....

'ရတနာ၂ သယ်ဖို့လား'

အော့ဝါးက....

'ဟုတ်တယ်၊ သူဌေးကြီးလျူပင်းထံက ဦးယူလာခဲ့တဲ့ ရတနာတွေကို ပွဲစား စီဝမ်ဖေးဆီမှာ ခဏ ဝှက်ထားထယ်၊ အဲဒီ တာနေ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးထံ အရောက်ပို့ပေးဖို့ရာ မြင်းလှည်းကို အသုံးပြုရတော့မယ်၊ ဒီတော့ တစ်ခြား မြင်းလှည်းကို သုံးရင် ခြေရာကျန်နိုင်တဲ့အတွက် တစ်ဘက်လှည့်နဲ့ စီစဉ်ပြီး ဓားနှစ်လက် အာမခံဌာနကို ငှားရမ်းတယ်၊ ရတနာပစ္စည်းတွေ သယ်မယ်လို့ ပြောပြီး သေတ္တာအတုဆိုတာတွေမှာ ရတနာတွေ ထည့်ပြီး အားလုံးမျက်စိရှေ့မှောက်က သယ်လာခဲ့တယ်၊ ဒီလို သယ်သွားတာကို ဘယ်သူမှ သံသယဝင်မှာမဟုတ်ဘူး'

ဝမ်လေ့က....

'မှန်ပါတယ်၊ ရိုးရိုးလန်းတန်းသာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ လက်ခံရတယ်ဆိုခဲ့ရင် ဒီကိစ္စဟာ ပေါ်ပေါက်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊'

အော့ဝါးက....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခက်တာက တုကျူးနေရာ ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ ကျန်ပေါင်က ရှိသေးတယ်၊ သူ့အတွက် အခက်အခဲတွေ ရှိလာနိုင်တယ်'

ဝမ်လေ့က....

'ဘာကြောင့်လဲ'

အော့ဝါးက....

'ကျန်ပေါင်က တုကျူးအတုပဲ၊ သူဟာ ဘယ်လောက်တုပနိုင်မှာလဲ၊ လေ့ကျင့်ထားတယ်ဆိုတာကလဲ ရက်ကြာရှည်တာမဟုတ်ဘူး၊ သူနဲ့ တုကျူးရဲ့ ကွဲပြားမှုတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် မကြာခင် သူဟာ တုကျူးအတုဆိုတာ ပေါ်သွားမှာပဲ၊ တကယ်လို့ သူက ထွက်ပြေးမယ်ဆိုရင်လဲ အာမခံဌာနကလူတွေက ဘာမသိညာမသိနဲ့ လိုက်ရှာကြမယ်၊ နောက်ဆုံး ပို့ဆောင်ပေးရတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်နေမယ်လို့ တွေးတောစရာတွေဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ အဲဒီကစပြီး ခြေရာခံရင်းကနေ အဖြစ်မှန်တွေ ပေါ်ပေါက်သွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား'

ဝမ်လေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူဌေးကြီးချူယိဖုံး၏ ကြိုတင်တွေးတောကြံဆမှုများက ချီးကျူးဖွယ်ရာပင် မဟုတ်ပါလော။

သူ၏ ဉာဏ်ရည်သည် အတော်ပင် မြင့်မားလှ၏။

အော့ဝါးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါကြောင့် သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးက ပစ္စည်းအတုတွေဖြစ်နေတယ်လို့ ဖန်တီးလိုက်တယ်၊ အမှန်တော့ ပစ္စည်းတွေက အစကတည်းက အတုတွေပဲ၊ အတုတွေကို အတုလို့ ပြောတာ တကယ်ကိုလွယ်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ ပစ္စည်းပျောက်မှုအတွက် အာမခံဌာနကလူတွေကငြိမ်ပြီး လျော်ကြေးပေးမှာမဟုတ်ဘူး၊

တတ်နိုင်သလောက် စုံစမ်းကြမယ်၊ ပြီးတော့ သိမ်ငှက်လောက် ချင်ထံကို သွားပြီး အကူအညီတောင်းကြမှာပဲ'

ဝမ်လေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'တကယ်လဲ အစ်ကိုလောက်ချစ်ထံကိုလာပြီး အကူအညီ တောင်းကြတာပဲ'

အော့ဝါးက....

'အဲဒီမှာ သဲလွန်စရှာရခက်အောင် ပစ္စည်းသုံးမျိုးထဲက တစ်ခုသာ အစစ်ဖြစ်တယ်လို့ ကြေငြာလိုက်တယ်လေ၊ မှုခင်း တစ်ခုလုံး ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးသွားအောင်လို့ပေါ့'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ သူဌေးကြီးချူယီဖုံးတွေးသမျှ မှန်ကန်ခဲ့ပြီး ဒီတစ်ချက်မှ လွဲသွားပါတယ်'

အော့ဝါးက....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဝမ်လေ့က....

'ဒီအချက်ဟာ မှုခင်းကိုမရှုပ်ထွေးစေဘဲနဲ့ ပိုပြီးတော့ သဲသဲ ထင်ထင်ရှင်းရှင်း ဖြစ်လာခဲ့တယ်၊ ဒီအချက်ပေါ်မှာ အခြေခံပြီး တော့ ဖြေရှင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ အဖြေမှန်ရောက်အောင် စုံစမ်း နိုင်ခဲ့တာပါပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အော့ဝါးအား....

'ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့အားလုံး သိပြီးပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ဘာ ဆက်လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးသလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ဝမ်လေ့က....

'ဒီလူတွေဟာ ဒုစရိုက်သမားတွေပဲ၊ သူတို့ကို သက်ဆိုင်ရာ ဆက်ထဲအပ်ပြီး တရားဥပဒေအရ အရေးယူခိုင်းရမှာပေါ့'

အော့ဝါးက....

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ကိုကော....'

ဝမ်လေ့မှာ မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

'ခင်ဗျားကတော့ သေရမှာပေါ့'

အေးစက်သောစကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

စကားသံနှင့်အတူ အလင်းရောင်တစ်ချက် လင်းသွားပြီး အော့ဝါး၏နောက်ကျောသို့ ဓားပါးကလေးတစ်လက် ပစ်လွှင့် လာသည်။

အော့ဝါးမှာ သတိမပြုမိပါ။

သူ သတိဝင်လာပြီး ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်းနောက်ကျ သွားသည်။

ဓားပါးကလေးက ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင်အော့ဝါး၏ နောက် ကျောအား တည့်မတ်စွာစိုက်ဝင်သွားလေသည်။

'အွန့်....'

ရွှေကျားရဲတိုက်ရှင် အော့ဝါးက မသဲမကွဲ တစ်ချက် ညည်းညူလိုက်သည်။

နာကျင်လွန်းသော ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရှုံ့မဲ့သွားလေသည်။

နောက်လှည့်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သော်လည်း သူ၏ ခွန်အားများက ရုတ်ခြည်း ယုတ်လျော့သွား၏။

ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်တွန့်သွား၏။

ထို့နောက် အော့ဝါး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ခွေခေါက်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြိုလဲကျသွားလေတော့သည်။

ဝမ်လေ့မှာ ထိတ်လန့်သွား၏။

အခန်းတွင်း၌ ရန်သူတစ်ယောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် ဓားပါးကလေး ပစ်လွှင့်လာရာဘက်သို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသူ တစ်ဦးရှိသည်။

သူ သွေးကြောပိတ်ထားသော သော့ဝိဇ္ဇာ မွန်ယုပ်ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှအပ အခြား မည်သူမျှ မတွေ့ရပါ။

ဝမ်လေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် မည်သူက ဓားပါးကလေးအား ပစ်လွှတ်လိုက်ပါသနည်း။

အဖြေမရှိပါ။

သို့သော် မကြာခင် အဖြေပေါ်လာ၏။

ဝမ်လေ့ သွေးကြောပိတ်ထားခဲ့သော သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုသည် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲလျောင်းနေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ထရပ်လာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော။

....o....

အပြင်ဘက်တွင် ဆူညံသော တိုက်ခိုက်သံများက ယခုအထိ မစဲသေးဘဲ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ထိုအသံများကို နားထောင်ကြည့်ရုံဖြင့် တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်ပြီး အလွန်မြင့်မားသော အရှိန်အဟုန်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

ဝမ်လေ့မှာ အပြင်ဘက်မှတိုက်ခိုက်သံများကို ဂရုစိုက် နားထောင်မနေနိုင်ပါချေ။

သူသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ထရပ်လာသော မွန်ယုအား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်နေသည်။

မွန်ယုအား သူက သူ၏မူပိုင် သေနတ်ကြောပိတ်ပညာဖြင့် သေနတ်ကြောများ ပိတ်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် ယခု မွန်ယုက ထိုပိတ်ထားသော သေနတ်ကြောများကို အတွင်းအားအသုံးပြုကာ ဖွင့်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

မွန်ယုသည် အတွင်းအားပညာ အလွန်ကောင်းသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

ဝမ်လွှေက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က တစ်ခါတည်း သတ်ပစ်လိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ အခုတော့ ခင်ဗျားကြောင့် နောင်တရလာတဲ့လူကောင်းတစ်ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးရပြီ'

ဟု နာကြည်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

မွန်ယုက ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟား... ဟား... ဟား... မင်းက ကျုပ်ကိုသတ်နိုင်မလား၊ ကျုပ်က မင်းကိုသတ်နိုင်မလား ကြည့်ကြတာပေါ့'

ဝမ်လွှေက....

'ခင်ဗျား အသက်ကြီးပါပြီ၊ ဘာကြောင့် နောင်တမရဘဲ ဆက်ပြီးမိုက်မဲချင်ရတာလဲ'

မွန်ယုက....

'ဘာလဲ....ကျုပ်က မင်းစီစဉ်သလို အရှက်ကွဲခံပြီး အာဏာပိုင်တွေလက်ထဲ အရောက်ခံမယ်ထင်သလား၊ မင်းကိုသတ်ပြီးမှ ထွက်သွားချင်သွားမယ်ကွ'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။

ဝမ်လွှေ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူသည် သူဌေးကြီးချူယီဖုံးဘက်သို့ မသိမသာလှမ်း၍ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူဌေးကြီးချူယီဖုံးမှာ အော့ဝါး၏လက်ဝါးချက်ထိမှန်ကာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသည်။

အသက်သေဆုံးသွားခြင်း မရှိသေးသော်လည်း ထလာနိုင်မည့်ပုံဟန် မရှိတော့ပါချေ။

အော့ဝါး၏လက်ဝါး ထိမှန်သူအနေနှင့် ပြင်းထန်သော အတွင်းဒဏ်ရာရရှိသွားမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ဝမ်လွှေက အော့ဝါးဘက်သို့ တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

အော့ဝါးမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျနေ၏။

သူသည် မွန်ယုလက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လွှေက အံတင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မသတ်မိတာ ကျုပ်အမှားပဲ၊ ဒီတစ်ကြိမ် ခင်ဗျားအတွက် အခွင့်အရေးဆိုတာ မရှိစေရဘူး'

မွန်ယုက....

'မင်းက ကျုပ်ကိုသတ်နိုင်မလား၊ ကျုပ်ကသာ မင်းကိုသတ်ပြမယ်'

ဝမ်လေ့က....

'စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့'

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် မွန်ယုထံသို့ ခုန်ဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

....

တိုက်ပွဲမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာ၏။

ဝမ်လေ့နှင့် မွန်ယုတို့မှာ သူ့သေကိုယ်သေ သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

မွန်ယုမှာ ဝမ်လေ့အား ရှင်းပစ်နိုင်မှသာ သူသည် ဤမှုခင်းမှ လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက်နိုင်မည်ဟု တွေးတောထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့အား အသေသတ်ရန်သာ ထရကြမ်း တိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လေ့ကလည်း လက်မလျှော့ပါ။

သူသည် နေ့ခင်းတရလာသော အော့ဝါးအား မွန်ယုက အလစ်လုပ်ကြံ ခိုက်မှုကို ဒေါသထွက်နေ၏။

မွန်ယုအား အလွန်ရှ ရှာ စက်ဆုပ်နေမိ၏။

သူ၏ တစ်သက်တာတွင် ဤမျှမုန်းတီးစက်ဆုပ်မှုမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပါချေ။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့၏တိုက်ခိုက်မှုများမှာလည်း အလွန်ပင် ပြင်းထန်နေလေသည်။

ဝမ်လေ့နှင့် မွန်ယုတို့မှာ လျှင်မြန်စွာ တိုက်ခိုက်ရင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဟာကွက်ကို ချောင်းမြောင်းနေကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်လာရာ သိုင်းကွက်ငါးဆယ် ကျော်လာခဲ့၏။

မည်သူကမျှ အသာမရကြပါ။

လက်ရည်တူညီနေသလို ရှိနေ၏။

သိုင်းလောကတွင် လက်ရည်တူသူနှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ပါက အချိန်အလွန်ပင် ကြာမြင့်တတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုသည် နောက်တစ်နေ့သို့ပင် ကူးသွားတတ်ကြောင်း ဝမ်လေ့ကြားဖူးထား၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့မှာ မွန်ယုအား အနိုင်ယူနိုင်ရန် ဥာဏ်ကူမှ ဖြစ်တော့မည်ကို သဘောပေါက်လာ၏။

သူက စဉ်းစားတိုက်ခိုက်ရင်းမှ ကြမ်းပြင်မှ မြေတွင်း အပေါက်ကို သတိပြုမိသွား၏။

ဝမ်လေ့က စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသွားသည်။

သူသည် ထိုအပေါက်ဘက်သို့ ရောက်အောင် မွန်ယုအား မျှား၍ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

မွန်ယုက ဝမ်လေ့၏အကြံကို မသိပါ။

သူသည် ဝမ်လေ့အား သတ်ရန်သာ စိတ်ကူးနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝမ်လေ့၏နောက်မှ တရကြမ်း လိုက်လံတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဝမ်လေ့မှာ ထိုအပေါက်အနီး အရောက်တွင် ရုတ်တရက် သော့ဝိဇ္ဇာမွန်ယုအား တိုက်ခိုက်ရင်း နေရာ ပြောင်းလဲလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ရှေ့သို့ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ ဝမ်လေ့က ရိုးရိုးခုန်အုပ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။

ကြမ်းပြင်တွင် လျှောထိုးကာ မွန်ယုံ၏ ခြေထောက်အား တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ခြေနှစ်ချောင်းကလည်း ဇာင်းမြီးကောက်ထောင်သည့်အသွင်ဖြင့် မွန်ယု၏အပေါ်ပိုင်းကို တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဝမ်လေ့၏တိုက်ခိုက်မှုက ထူးဆန်းလှသည်။

မွန်ယုမှာ ထိတ်လန့်သွားပြီး နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်သည်။

သူသည် ဝမ်လေ့၏တိုက်ခိုက်မှုအောက်မှလွတ်မြောက်အောင် ရှောင်တိမ်းနိုင်လိုက်၏။

သို့သော် သူ ခြေချစရာ ကြမ်းပြင် မရှိပါ။

မွန်ယုမှာ ထိတ်လန့်သွား၏။

သူက ကမန်းကတန်း အပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သော်လည်း သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က အောက်သို့သာ ထိုးစိုက်ကျသွားလေတော့သည်။

'အား....'

....o....

ဝမ်လေ့က အပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်လာ၏။ အပြင်ဘက်တွင် တိုက်ပွဲက ပြီးဆုံးနေပြီ ဖြစ်၏။

လောက်ချစ် ဦးဆောင်သော အာဏာသားများက ချူယိုး၏ တပည့်များကို ဖမ်းဆီးနိုင်လိုက်ပြီဖြစ်၏။

လောက်ချစ်မှာ ဝမ်လေ့အား တွေ့သောအခါ ဝမ်းသာသားရ ပြေးလာ၏။

'ညီလေး ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်'

ဝမ်လေ့က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါထက် အစ်ကိုက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ'

လောက်ချမ်က ရယ်မောလိုက်၏။

'သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးရဲ့ အကြံကို ကျုပ်က ကောင်းကောင်း ရိပ်စားမိခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ ဆရာဘောင် ဝေခုံးတို့ကို အကူအညီ တောင်းပြီး ဒီကိုအမြန်ဆုံး လိုက်လာခဲ့တာပဲ'

ဝမ်လွေ က....

'ဒါဆက် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို တွေ့သလား၊ သူက အစ်ကို တို့ကို လုပ်ကြံဖို့ ထွက်သွားတယ်'

လောက်ချစ်က....

'တွေ့ပါတယ်၊ သူ ဒီကအထွက်မှာပဲ သူ့ကို ဟန့်တားနိုင်ခဲ့ပါတယ်'

ဝမ်လွေနားလည်လိုက်၏။

'မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်အား ဆရာဘော် ဝေခုံးနှင့် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့က ဟန့်တား ရှင်းလင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဝမ်လွေက အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းပြလိုက်၏။

လောက်ချစ်က....

'ကဲ... ညီလေး အနားယူလိုက်ပါဦး၊ အစ်ကိုက သူတို့တွေကို အရေးယူဖို့ စီစဉ်လိုက်ဦးမယ်'

....o....

ပြဿနာများ အားလုံး အေးချမ်းသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အာဏာသား လောက်ချစ်မှာ သူဌေးကြီး ချူယိဖုံးတို့ လူစုအား ဥပဒေ အောက်သို့ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဓားနှစ်လက် အာမခံ ဌာနသို့ သွားကာတုကျူး ဟန်ဆောင်နေသော ကျန်ပေါင်ကို ဖမ်းဆီးလိုက်၏။

ဒုစရိုက်သမားများ အပြစ်ကိုယ်စီ ရရှိသွား၏။

ထို့နောက် သူဌေးကြီးချူယိဖုံး၏ အိမ်မှ ရတနာများ ပြန်လည်ရှာဖွေရယူကာ သူဌေးကြီး လျူပင်းကို ပြန်လည် ပေးအပ်လိုက်၏။

အာဏာသား လောက်ချစ်၏ ဂုဏ်သတင်းမှာလည်းနေပြည်တော်တွင် အလွန် မွှေးပျံ့သွား၏။

နောက်တစ်ကြိမ် ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် ရွေးလျှင် အာဏာသား ခေါင်းဆောင် သိမ်းငှက် လောက်ချစ်အတွက် ရရှိရန်မှာ သေချာသလောက် ဖြစ်သွားလေသည်။

ဝမ်လွေမှာလည်း သိုင်းလောကတွင် နာမည်ကျော်ကြားသွား၏။

....c....

ညွှံ့ခံပွဲ....

ညွှံ့ခံပွဲဟု ဆိုသော်လည်း ခမ်းနားထည်ဝါသော ညွှံ့ခံပွဲ တစ်ခုကား မဟုတ်ပါ။

ညွှံ့ခံပွဲ ကျင်းပသော အခန်းတွင်း၌ စားပွဲရှည် တစ်လုံး ရှိ၏။

ထိုစားပွဲရှည်ပေါ်တွင် စားသောက်စရာများနှင့် အချက်အိုး များ ပြင်ဆင်ထား၏။

စားပွဲတွင် လူလေးယောက် ထိုင်နေကြ၏။

အာဏာသား ခေါင်းဆောင် လောက်ချစ်၊ သံပေ ဗိုးရှောင် ဟွာခန့်၊ တောင်မြို့လက်ဝါး လုကျုံးယန်နှင့် ဝမ်လွေတို့ပင် ဖြစ်၏။

ထိုလေးယောက်သည် ညွှံ့ခံပွဲ၏ လုကျုံးယန်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုညွှံ့ခံပွဲကား လောက်ချစ်က ဝမ်လွေအတွက် ကျင်းပ သော အထူးညွှံ့ခံပွဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

လေးယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် စားသောက်နေ ကြလေသည်။

စားသောက် ပြီးစီးသွားသောအခါမှ လောက်ချစ်က....

'ညီလေးဝမ်ဟာ စုံစမ်းထောက်လှမ်းတဲ့ အရည်အချင်းကို ကျုပ် မချီးကျူးပဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ညီလေးဝမ်ကို ကျုပ် တစ်ခု ပြောပါရစေ'

ဝမ်လွေက ...

'ပြောပါ'

လောက်ချစ်က ...

'ကျုပ်တို့နိုင်ငံ အေးချမ်းသာယာဖို့အတွက် ညီလေးတို့လို လူငယ်တွေ အများကြီး လိုအပ်နေပါတယ်၊ ဒါကြောင့်ညီလေး အနေနဲ့ အာဏာသား တစ်ယောက် အဖြစ် အမှုထမ်းပါလို့ ကျုပ် တိုက်တွန်းပါရစေ'

ဝမ်လွေ သက်ပြင်း ချလိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်ဟာ အများအကျိုး လိုလားတဲ့လူပါ၊ ဒါပေမယ့် အခု ထွက်လာတာလဲ ဖခင် မသိအောင် ထွက်လာခဲ့ တာပါ၊ အခုချိန်ဆို ကျွန်တော့် ဖေဖေလဲ ကျွန်တော့် အတွက် စိတ်ပူနေလောက်ပါပြီ၊ ကျွန်တော်အနေနဲ့ အိမ်ပြန်ပါဦးမယ်၊ ဖေဖေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဖေဖေခွင့်ပြုရင် အစ်ကို့ လက်အောက်မှာ အမှုထမ်းဖို့ တစ်ခေါက် ပြန်လာခဲ့ပါမယ်'

လောက်ချစ်က ပြုံးသွား၏။

'ကောင်းပါတယ်၊ ဦးလေးဝမ် ပြန်လာပါစေလို့ ကျုပ် မျှော်လင့်နေပါတယ်'

၂....၀....

အရုဏ်ဦး ရောင်ခြည် ထွက်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်၏။

ချွန်ကုန်းမြို့ကလေး၏ မြို့တံခါး ပွင့်လာ၏။

မြို့တံခါးမှ လူနှစ်ယောက် မြင်းတစ်စီးကို ဆွဲကာ ထွက်လာ၏။

လောက်ချစ်နှင့် ဝမ်လွေတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်လွေက မြင်းပေါ် ခုန်တက်လိုက်၏။

'ကျွန်တော် သွားတော့မယ်'

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး မြင်းကို မောင်းနှင်ကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

သိမ်းငှက်လောက်ချစ်မှာ မြို့တံခါးဝတွင် ရပ်ရင်း ဝမ်လွေ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ငေးကြည့်နေ၏။

ဝမ်လွေကဲ့သို့သော ထက်မြက်သည့် သူငယ်များ၊ များများ ပေါ်ထွက်လာပါစေဟုသာ ဆုတောင်းနေမိလေတော့သည်။

ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ပြီး၏။

နန္ဒကျော်သူ